

BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO

ANY CCCXLVI • DIVENDRES 1 DE DESEMBRE DE 2006 • SUPLEMENT NÚM. 27 EN LLENGUA CATALANA

FASCICLE SEGON

CAP DE L'ESTAT

20764 *LLEI 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni. («BOE» 285, de 29-11-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

MINISTERIO
DE LA PRESIDENCIA

ÍNDIX

TÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació

- Article 1. Naturalesa de l'impost.
- Article 2. Objecte de l'impost.
- Article 3. Configuració com a impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.
- Article 4. Àmbit d'aplicació.
- Article 5. Tractats i convenis.

TÍTOL I

Subjecció a l'impost: aspectes materials, personals i temporals

CAPÍTOL I

Fet imposable i rendes exemptes

- Article 6. Fet imposable.
- Article 7. Rendes exemptes.

CAPÍTOL II

Contribuents

- Article 8. Contribuents.
- Article 9. Contribuents que tenen la seva residència habitual en el territori espanyol.
- Article 10. Contribuents que tenen la seva residència habitual en el territori estranger.
- Article 11. Individualització de rendes.

CAPÍTOL III

Període impositiu, meritació de l'impost i imputació temporal

- Article 12. Regla general.
- Article 13. Període impositiu inferior a l'any natural.
- Article 14. Imputació temporal.

TÍTOL II

Determinació de la renda sotmesa a gravamen

- Article 15. Determinació de la base imposable i liquidable.

TÍTOL III

Determinació de la base imposable

CAPÍTOL I

Mètodes de determinació

- Article 16. Mètodes de determinació de la base imposable.

CAPÍTOL II

Definició i determinació de la renda gravable

SECCIÓ 1a RENDIMENTS DEL TREBALL

- Article 17. Rendiments íntegres del treball.
- Article 18. Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments del treball.

- Article 19. Rendiment net del treball.
- Article 20. Reducció per obtenció de rendiments del treball.

SECCIÓ 2a RENDIMENTS DEL CAPITAL

- Article 21. Definició de rendiments del capital.

Subsecció 1a Rendiments del capital immobiliari

- Article 22. Rendiments íntegres del capital immobiliari.
- Article 23. Despeses deduïbles i reduccions.
- Article 24. Rendiment en cas de parentiu.

Subsecció 2a Rendiments del capital mobiliari

- Article 25. Rendiments íntegres del capital mobiliari.
- Article 26. Despeses deduïbles i reduccions.

SECCIÓ 3a RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

- Article 27. Rendiments íntegres d'activitats econòmiques.
- Article 28. Regles generals de càlcul del rendiment net.
- Article 29. Elements patrimonials afectes.
- Article 30. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació directa.
- Article 31. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació objectiva.
- Article 32. Reduccions.

SECCIÓ 4a GUANYS I PÈRDUES PATRIMONIALS

- Article 33. Concepte.
- Article 34. Import dels guanys o pèrdues patrimonials. Norma general.
- Article 35. Transmissions a títol oneros.
- Article 36. Transmissions a títol lucratiu.
- Article 37. Normes específiques de valoració.
- Article 38. Reinversió en els supòsits de transmissió d'habitatge habitual.
- Article 39. Guanys patrimonials no justificats.

CAPÍTOL III

Regles especials de valoració

- Article 40. Estimació de rendes.
- Article 41. Operacions vinculades.
- Article 42. Rendes en espècie.
- Article 43. Valoració de les rendes en espècie.

CAPÍTOL IV

Classes de renda

- Article 44. Classes de renda.
- Article 45. Renda general.
- Article 46. Renda de l'estalvi.

CAPÍTOL V

Integració i compensació de rendes

- Article 47. Integració i compensació de rendes.
- Article 48. Integració i compensació de rendes en la base imposable general.
- Article 49. Integració i compensació de rendes en la base imposable de l'estalvi.

TÍTOL IV

Base liquidable

Article 50. Base liquidable general i de l'estalvi.

CAPÍTOL I

Reduccions per atenció a situacions de dependència i envelliment

Article 51. Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social.

Article 52. Límit de reducció.

Article 53. Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.

Article 54. Reduccions per aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat.

CAPÍTOL II

Reducció per pensions compensatòries

Article 55. Reduccions per pensions compensatòries.

TÍTOL V

Adequació de l'impost a les circumstàncies personals i familiars del contribuent

Article 56. Mínim personal i familiar.

Article 57. Mínim del contribuent.

Article 58. Mínim per descendents.

Article 59. Mínim per ascendents.

Article 60. Mínim per discapacitat.

Article 61. Normes comunes per a l'aplicació del mínim del contribuent i per descendents, ascendents i discapacitat.

TÍTOL VI

Càlcul de l'impost estatal

CAPÍTOL I

Determinació de la quota íntegra estatal

Article 62. Quota íntegra estatal.

Article 63. Escala general de l'impost.

Article 64. Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Article 65. Escala aplicable als residents a l'estranger.

Article 66. Tipus de gravamen de l'estalvi.

CAPÍTOL II

Determinació de la quota líquida estatal

Article 67. Quota líquida estatal.

Article 68. Deduccions.

Article 69. Límits de determinades deduccions.

Article 70. Comprovació de la situació patrimonial.

TÍTOL VII

Gravamen autonòmic

CAPÍTOL I

Normes comunes

Article 71. Normes comunes aplicables per a la determinació del gravamen autonòmic.

CAPÍTOL II

Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma

Article 72. Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma.

CAPÍTOL III

Càlcul del gravamen autonòmic

SECCIÓ 1a DETERMINACIÓ DE LA QUOTA ÍNTEGRA AUTONÒMICA

Article 73. Quota íntegra autonòmica.

Article 74. Escala autonòmica o complementària de l'impost.

Article 75. Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Article 76. Tipus de gravamen de l'estalvi.

SECCIÓ 2a DETERMINACIÓ DE LA QUOTA LÍQUIDA AUTONÒMICA

Article 77. Quota líquida autonòmica.

Article 78. Tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual.

TÍTOL VIII

Quota diferencial

Article 79. Quota diferencial.

Article 80. Deducció per doble imposició internacional.

Article 81. Deducció per maternitat.

TÍTOL IX

Tributació familiar

Article 82. Tributació conjunta.

Article 83. Opció per la tributació conjunta.

Article 84. Normes aplicables en la tributació conjunta.

TÍTOL X

Règims especials

SECCIÓ 1a IMPUTACIÓ DE RENDES IMMOBILIÀRIES

Article 85. Imputació de rendes immobiliàries.

SECCIÓ 2a RÈGIM D'ATRIBUCIÓ DE RENDES

Article 86. Règim d'atribució de rendes.

Article 87. Entitats en règim d'atribució de rendes.

Article 88. Qualificació de la renda atribuïda.

Article 89. Càlcul de la renda atribuïble i pagaments a compte.

Article 90. Obligacions d'informació de les entitats en règim d'atribució de rendes.

SECCIÓ 3a TRANSPARÈNCIA FISCAL INTERNACIONAL

Article 91. Imputació de rendes en el règim de transparència fiscal internacional.

SECCIÓ 4a DRETS D'IMATGE

Article 92. Imputació de rendes per la cessió de drets d'imatge.

SECCIÓ 5a RÈGIM ESPECIAL PER A TREBALLADORS DESPLAÇATS

Article 93. Règim fiscal especial aplicable als treballadors desplaçats a territori espanyol.

SECCIÓ 6a INSTITUCIONS D'INVERSIÓ COL·LECTIVA

Article 94. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.

Article 95. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris considerats paradisos fiscals.

TÍTOL XI

Gestió de l'impost

CAPÍTOL I

Declaracions

- Article 96. Obligació de declarar.
 Article 97. Autoliquidació.
 Article 98. Esborrany de declaració.

CAPÍTOL II

Pagaments a compte

- Article 99. Obligació de practicar pagaments a compte.
 Article 100. Normes sobre pagaments a compte, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.
 Article 101. Import dels pagaments a compte.

CAPÍTOL III

Liquidacions provisionals

- Article 102. Liquidació provisional.
 Article 103. Devolució derivada de la normativa del tribut.

CAPÍTOL IV

Obligacions formals

- Article 104. Obligacions formals dels contribuents.
 Article 105. Obligacions formals del retenidor, de l'obligat a practicar ingressos a compte i altres obligacions formals.

TÍTOL XII

Responsabilitat patrimonial i règim sancionador

- Article 106. Responsabilitat patrimonial del contribuent.
 Article 107. Infraccions i sancions.

TÍTOL XIII

Ordre jurisdiccional

- Article 108. Ordre jurisdiccional.

Disposició addicional primera. Dret de rescat en els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes que preveu la disposició addicional primera

del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

Disposició addicional segona. Retribucions en espècie.
 Disposició addicional tercera. Plans individuals d'estalvi sistemàtic.

Disposició addicional quarta. Rendes forestals.
 Disposició addicional cinquena. Subvencions de la política agrària comunitària i ajudes públiques.

Disposició addicional sisena. Beneficis fiscals especials aplicables en activitats agràries.

Disposició addicional setena. Tributació de determinades rendes obtingudes per contribuents que exerceixin l'activitat de transport per autotaxi.

Disposició addicional vuitena. Transmissions de valors o participacions no admeses a negociació amb posterioritat a una reducció de capital.

Disposició addicional novena. Mutualitats de treballadors per compte d'altri.

Disposició addicional desena. Sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.

Disposició addicional onzena. Mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.

Disposició addicional dotzena. Recurs cameral permanent.

Disposició addicional tretzena. Obligacions d'informació.

Disposició addicional catorzena. Captació de dades.

Disposició addicional quinzena. Disposició de béns que conformen el patrimoni personal per assistir les necessitats econòmiques de la vellesa i de la dependència.

Disposició addicional setzena. Límit financer d'aportacions i contribucions als sistemes de previsió social.

Disposició addicional dissetena. Remissions normatives.

Disposició addicional divuitena. Aportacions a patrimonis protegits.

Disposició addicional dinovena. Ajudes per compensar la càrrega tributària de les indemnitzacions percebudes des de l'1 de gener de 1999 per privació de llibertat com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia.

Disposició addicional vintena. Bonificacions de cotitzacions a la Seguretat Social a favor del personal investigador.

Disposició addicional vint-i-unena. Residència fiscal de determinats treballadors assalariats.

Disposició addicional vint-i-dosena. Mobilització dels drets econòmics entre els diferents sistemes de previsió social.

Disposició addicional vint-i-tresena. Ajudes a les activitats de recerca, desenvolupament i innovació.

Disposició addicional vint-i-quatzena.
 Disposició transitòria primera. Prestacions rebudes d'expedients de regulació d'ocupació.

Disposició transitòria segona. Règim transitori aplicable a les mutualitats de previsió social.

Disposició transitòria tercera. Contractes d'arrendament anteriors al 9 de maig de 1985.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'incrementos o disminucions de patrimoni amb anterioritat a l'1 de gener de 1999.

Disposició transitòria cinquena. Règim transitori aplicable a les rendes vitalícies i temporals.

Disposició transitòria sisena. Exempció per reinversió en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Disposició transitòria setena. Partides pendents de compensació.

Disposició transitòria vuitena. Valor fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats de paradisos fiscals.

Disposició transitòria novena. Determinació de l'import dels guanys patrimonials derivats d'elements patrimonials adquirits abans del 31 de desembre de 1994.

Disposició transitòria desena. Societats transparents i patrimonials.

Disposició transitòria onzena. Règim transitori aplicable a les prestacions derivades dels contractes d'assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions.

Disposició transitòria dotzena. Règim transitori aplicable als plans de pensions, de mutualitats de previsió social i de plans de previsió assegurats.

Disposició transitòria tretzena. Compensacions fiscals.

Disposició derogatòria primera. Impost sobre la renda de les persones físiques.

Disposició derogatòria segona. Impost sobre societats.

Disposició final primera. Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

Disposició final segona. Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, i de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

Disposició final tercera. Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

Disposició final quarta. Modificació de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.

Disposició final cinquena. Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

Disposició final sisena. Habilitació per a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Disposició final setena. Habilitació normativa.

Disposició final vuitena. Entrada en vigor.

PREÀMBUL

I

Antecedents

L'impost sobre la renda de les persones físiques és un tribut d'una importància fonamental per fer efectiu el mandat de l'article 31 de la Constitució espanyola, que exigeix la contribució de tots «... al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica mitjançant un sistema tributari just inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat que, en cap cas, tindrà abast confiscatori».

La idea d'un impost personal sobre la renda de les persones físiques de caràcter general, personal i progressiu, es va introduir a Espanya amb la reforma tributària de 1978, si bé ha conegut diferents models derivats dels diferents objectius de política econòmica i social que s'han articulats a través d'aquesta figura impositiva.

El procés es va iniciar amb la Llei 44/1978, norma que va portar fins a les últimes conseqüències la idea de generalitat i comunicació entre les diferents fonts de renda, de manera que es va dissenyar un impost sintètic en el qual la compensació entre qualsevol de les fonts de renda es va permetre amb absoluta llibertat. Amb el temps, el disseny inicial va haver de ser rectificat en dos aspectes bàsics: d'una banda, la total llibertat en la compensació de rendes va propiciar que les que es podien realitzar amb absoluta discrecionalitat, cas de les pèrdues patrimonials, s'utilitzessin com a instrument per reduir l'impost a satisfer per la resta de fonts de renda. De l'altra, l'acumulació

obligatòria de les rendes de la unitat familiar, en un impost de naturalesa progressiva que considera contribuent l'individu, va estar en l'origen de la Sentència del Tribunal Constitucional de 20 de febrer de 1989 i va obligar a modificar la regulació de l'impost per adequar-lo a la seva naturalesa essencialment individual.

Aquestes modificacions es van consolidar en la posterior evolució de l'impost. Així, les posteriors regulacions ja no van configurar un impost absolutament sintètic, sinó que van mantenir la diferenciació en el tractament fiscal de determinades fonts de renda, en especial els guanys i les pèrdues patrimonials, respecte de la resta i, alhora, van configurar l'impost amb un caràcter marcadament individual, de manera que quedava la tributació conjunta com una opció per a les unitats familiars que ho decidissin. En particular, en les successives reformes s'ha mantingut una definició molt similar de les diferents categories de renda i dels supòsits de no subjecció i exempció, és a dir, dels conceptes bàsics en la determinació de la renda.

Les últimes d'aquestes reformes de l'IRPF, la de la Llei 40/1998 i la de la Llei 46/2002, han suposat una reducció tant dels tipus de gravamen com del nombre de trams de l'escala, alhora que han substituït les deduccions en la quota en concepte de circumstàncies personals i familiars per reduccions en la base imposable, i han mantingut, en bona manera, la diversitat en el tractament de les diferents fórmules de l'estalvi.

Quant a l'impost sobre societats, els últims anys s'ha produït més aproximació entre les normes fiscals de càlcul de la base imposable i el resultat comptable, s'ha mantingut una estabilitat en els tipus nominals de gravamen i s'han incorporant nombrosos incentius fiscals. Alhora, s'ha ampliat substancialment l'àmbit d'aplicació del règim fiscal de les petites i mitjanes empreses.

La creixent globalització de l'economia està introduint una important preocupació per la productivitat i el creixement econòmic. Va acompanyada de noves tendències en la fiscalitat internacional, en les quals es destaquen la reducció de tipus nominals per a empreses i persones físiques, la simplificació de tarifes i incentius fiscals, així com la recerca d'una disminució en la tributació del factor treball. Alhora, com a factors rellevants, es poden assenyalar l'intent d'aconseguir més homogeneïtat en el tractament fiscal de l'estalvi, vinculat sens dubte a la creixent llibertat de circulació de capitals, i una importància relativa més gran de la imposició mediambiental.

La reforma que s'emprèn s'inscriu en aquest marc. S'aprofundeix en la modernització del sistema tributari espanyol amb una visió estratègica i integral que ha de contribuir a la millora del model de creixement i de la competitivitat, plantejament que s'adequa a la realitat social i econòmica d'Espanya. Les novetats que es proposen s'incorporen al cos normatiu actual, mantenint en la mesura que sigui possible l'estructura dels textos actualment vigents i el contingut que es considera adequat. D'altra banda, la reforma relativa a l'impost sobre societats i als impostos mediambientals té una dimensió temporal, atès que està prevista la seva implantació gradual.

II

Objectius i aspectes rellevants de la reforma

El Govern va fixar com a principis directors de la política econòmica el creixement sostingut i equilibrat, basat en la productivitat, així com la millora del benestar i la cohesió social. Per a això, sobre la base del respecte al principi d'estabilitat pressupostària i suficiència financera, s'han adoptat diverses iniciatives en matèria pressupostària, amb prioritat de les polítiques de despesa amb

impacte en la productivitat, que es complementen amb la reforma fiscal.

En aquest context, s'actua de manera immediata sobre la tributació de la renda de les persones físiques i jurídiques, i en un futur pròxim s'ha de desenvolupar la tributació mediambiental amb l'objectiu de millorar l'eficiència energètica i facilitar l'equilibri financer de la reforma.

La reforma té com a objectius fonamentals millorar l'equitat i afavorir el creixement econòmic, alhora que persegueix garantir la suficiència financera per al conjunt de les administracions públiques, afavorir la tributació homogènia de l'estalvi i abordar, des de la perspectiva fiscal, els problemes derivats de l'envelliment i la dependència.

Sense perjudici de la posterior descripció del contingut de la Llei, hi ha determinats aspectes de la reforma que han de ser objecte d'atenció prioritària.

1) Per a la millora de l'equitat, es disminueix la càrrega tributària suportada per les rendes del treball, i s'eleva substancialment la reducció que s'estableixen per aquestes rendes, especialment per a les més baixes. Es tracta de dispensar un tractament especial a aquest tipus de rendes pels motius següents: compensar, mitjançant una quantitat a un tant alçat, les despeses generals en què incorre un treballador; reconèixer l'aportació que aquesta font de renda fa al conjunt de la base imposable; la seva facilitat de control i el fet que es tracta d'una renda no fundada o sense suport patrimonial.

Com a novetat, aquesta reducció també s'aplica a determinats treballadors autònoms que, per les especials circumstàncies en què exerceixen la seva activitat i pel fet que les seves rendes estan controlades, tenen característiques molt properes a les del treballador per compte d'altri.

2) Amb una idèntica finalitat de millora de l'equitat, s'eleva els llindars de rendes no sotmeses a tributació, i es recupera la igualtat en el tractament de les circumstàncies personals i familiars.

Fins al 1998, el tractament de les rendes es portava a terme mitjançant deduccions en la quota de l'impost. Des del 1999 van ser substituïdes per un mínim personal i familiar, deduïble de la base imposable, la funció del qual era quantificar la part de la renda que, pel fet de destinar-se a satisfer les necessitats bàsiques personals i familiars del contribuent, es considerava que no havia de tributar per l'impost.

La conseqüència d'aquest esquema de reducció en la base imposable, quan es vincula a un impost amb tarifa progressiva, és que el benefici per al contribuent és directament proporcional al seu nivell de renda (com més renda, més benefici) ja que el mínim personal i familiar actua a través del tipus marginal de cada contribuent. Per tant, implica acceptar que una mateixa necessitat, com pot ser la mantenció d'un fill, tingui una diferent consideració en l'impost en funció del nivell de renda de la família.

Per assegurar una mateixa disminució de la càrrega tributària per a tots els contribuents amb la mateixa situació familiar, amb independència del seu nivell de renda, es configura un extens i flexible primer tram, en el qual es computen els mínims destinats a reconèixer les circumstàncies personals i familiars. Per tant, aquests mínims, tècnicament, es graven a tipus zero. Aquesta estructura suposa que els contribuents no tributen per les primeres unitats monetàries que obtenen i que destinen a cobrir les necessitats vitals, de manera que contribuents amb les mateixes circumstàncies personals i familiars aconsegueixen el mateix estalvi, amb la qual cosa es millora la progressivitat de l'impost. La introducció d'una quantia a la qual és aplicable un tipus zero permet assolir el mateix efecte d'equitat que es produeix amb l'aplicació de les deduccions en la quota.

En aquesta consideració de les circumstàncies personals i familiars convé efectuar una menció a l'opció per la

tributació conjunta. La política de no-discriminació per raó de gènere i raons de simplificació de la gestió de l'impost podrien justificar-ne la revisió. No obstant això, es manté el seu tractament actual en l'impost per evitar nombrosos perjudicats en els matrimonis en els quals algun dels membres no pot accedir al mercat laboral, i per tant obté rendiments només un dels cònjuges, com podrien ser els casos de determinats pensionistes amb rendes de quantia reduïda, o de determinades famílies nombroses.

3) Amb la finalitat d'afavorir el creixement econòmic, es redueix a quatre el nombre de trams de la tarifa, de conformitat amb les tendències actuals en els països de l'OCDE, i s'hi introdueix una notable ampliació del primer d'aquests, el qual implica que més del 70% dels contribuents de rendes més baixes vegin simplificada la seva tributació. D'altra banda, per raons d'incentiu al treball personal, s'estableix el tipus marginal màxim en el 43%.

És especialment destacable, encara que potser no tan fàcilment perceptible com la reducció de tipus, l'ampliació que es produeix en les quanties que delimiten tots els trams de la tarifa, ja que implica una reducció addicional dels tipus de gravamen suportats. L'objectiu és un tributació efectiva menor, que s'aconsegueix amb la combinació de mínims exempts més elevats i l'estructura de la tarifa, en la qual el primer tram s'allarga i engloba, pel general, els mínims personals.

4) Per raons d'equitat i creixement, s'atorga un tractament neutral a les rendes derivades de l'estalvi, s'eliminen les diferències no justificades que actualment existeixen entre els diferents instruments en què es materialitza. Amb això, a la vegada que se simplifica l'elecció dels inversors, s'incrementa la neutralitat fiscal dels diferents productes i s'afavoreix la productivitat i competitivitat amb la millora de la posició del nostre país en un entorn internacional de lliure circulació de capitals i de forta competència. D'aquesta manera, s'aborda la modernització de la tributació de l'estalvi, assignatura pendent de les reformes precedents.

Així, s'evita que les diferències en la pressió fiscal que suporten els diferents instruments distorsionin la realitat financera de l'estalvi (com l'anomenada rendibilitat financera fiscal que mesura una rendibilitat completament aliena a les característiques intrínseques del producte que es pretén comercialitzar), atès que això configura un marc tributari caracteritzat per la falta de transparència i diferències en la tributació que s'utilitzen per mantenir captives determinades inversions.

Per a això, s'estableix la incorporació de totes les rendes que la Llei qualifica de procedents de l'estalvi en una base única amb tributació a un tipus fix (18%), idèntic per a totes i independent del seu termini de generació, ja que la globalització econòmica fa inútils els intents de fraccionar artificialment els mercats financers per tipus d'actius o per terminis.

En relació amb els dividendes, la jurisprudència comunitària obliga a atorgar un mateix tractament als dividendes de font interna i als de qualsevol altre país membre de la Unió Europea. En línia amb les tendències recents, de retorn a un sistema clàssic de no-integració entre l'impost sobre la renda de les persones físiques i l'impost sobre societats, i amb les reformes produïdes en altres països del nostre entorn, s'ha simplificat la seva tributació mitjançant la seva incorporació a la base de l'estalvi i l'aplicació d'un mínim exempt que exclou el gravamen, per aquest concepte, de nombrosos contribuents.

5) A fi de millorar la cohesió social i d'atendre els problemes derivats de l'envelliment i la dependència, s'incentiven els instruments destinats a proporcionar uns ingressos complementaris de les pensions públiques o a cobrir determinats riscos.

En tots els països desenvolupats s'està registrant un procés d'envelliment de la població que, a mig termini,

dificulta la sostenibilitat dels sistemes públics de previsió social. Per tal de fer front a aquest important repte, els països de l'OCDE van posar en marxa en el passat mesures de caràcter fiscal, per incentivar el desenvolupament de plans de pensions privats de caràcter complementari al sistema bàsic de la Seguretat Social. L'objecte d'aquests règims és que els individus puguin obtenir, a través del sistema públic i del seu pla de pensions privat, una prestació que permeti l'aproximació de les seves rendes a l'últim salari percebut durant la seva vida laboral.

Per al compliment d'aquest objectiu, l'impost intenta reorientar els incentius fiscals a la previsió social complementària cap als instruments les percepcions dels quals es rebien de manera periòdica, per a la qual cosa s'elimina la reducció del 40 per cent abans vigent per a les retirades del sistema del capital acumulat en forma de pagament únic. A més a més, es concedeixen beneficis fiscals als plans de previsió social empresarial i es preveu un nou producte de foment de l'estalvi a llarg termini quan es compromet la constitució d'una renda vitalícia amb el capital acumulat, l'anomenat pla individual d'estalvi sistemàtic, si bé aquest funciona de manera diferent dels altres ja que no té incentiu a l'entrada.

Així mateix, per raons d'equitat i de complementaritat amb el sistema públic de pensions, es fixen els límits de les aportacions. L'experiència dels últims anys demostra que la mitjana d'aportació no ha superat els 2.000 euros, si bé s'han incentivat de forma desproporcionada, i al marge dels objectius de la previsió social, aportacions molt elevades per a determinats contribuents amb una alta capacitat econòmica.

La consideració de les aportacions a aquests sistemes com a salari diferit, l'acotació dels límits i el respecte al context de neutralitat en la tributació de l'estalvi, justifiquen que tots els instruments de previsió social que compleixin les característiques exigides apliquin l'incentiu de la reducció en la base imposable, sense distinció entre aquests. I tot això amb la menor incidència possible en la normativa financera reguladora dels plans i fons de pensions.

6) Raons d'equitat i de cohesió social aconsellen atorgar una especial atenció al problema de la dependència a Espanya, incentivant, per primera vegada des del punt de vista fiscal, la cobertura privada d'aquesta contingència.

D'aquesta manera es reconeix la realitat social espanyola, en la qual es dona un increment de l'esperança de vida que porta associat un problema d'envelliment i dependència d'una bona part dels ciutadans, amb l'existència, a més, d'altres factors que aguditzen la seva dimensió en el sector de població que necessita una atenció especial.

Es configuren dos tipus de beneficis: els dirigits a les persones que siguin ja dependents, per a les quals es preveu la possibilitat de mobilitzar el seu patrimoni immobiliari amb vista a obtenir uns fluxos de renda que els permetin disposar de recursos per pal·liar les necessitats econòmiques, i, d'altra banda, els dirigits a les persones que vulguin cobrir un eventual risc d'incórrer en una situació de dependència severa o de gran dependència.

A més, atès que l'habitatge habitual constitueix una important manifestació de l'estalvi familiar, s'introdueixen en la Llei mecanismes que permetin, en situacions de dependència severa o de gran dependència, fer líquida aquesta font d'estalvi sense cost fiscal, fet que sens dubte constitueix un mitjà addicional de cobertura d'aquesta contingència.

7) Per raons de cohesió social, es dona continuïtat al suport fiscal a l'adquisició de l'habitatge habitual, mantenint la base de deducció actual i homogeneïtzant els percentatges aplicables.

8) Les mesures que es proposen han de determinar en el futur un creixement econòmic que s'hauria de concretar

en més recaptació. No obstant això, poden originar en una consideració estàtica una disminució dels ingressos.

En aquest sentit, aquesta Llei té en compte que les comunitats autònomes disposen de capacitat normativa, amb l'abast que preveu l'article 38 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, per la qual cosa poden compensar, si ho decideixen mitjançant l'exercici d'aquesta competència, l'efecte estàtic de reducció de la recaptació esmentat a l'apartat anterior.

En el text de la norma es respecta l'actual esquema de repartiment de competències en l'impost, amb la precisió efectuada respecte de la tarifa. No obstant això, la negociació d'un nou sistema de finançament per a les comunitats autònomes pot requerir, quan el procés estigui conclòs, una nova regulació del títol referit al gravamen autonòmic i a les competències normatives i gestores atribuïdes a aquelles.

9) La reforma de l'impost sobre societats és gradual, i respon a la necessitat de defensar la posició competitiva de les nostres empreses en l'àmbit comunitari, d'assolir més coordinació fiscal amb els països del nostre entorn, de simplificar l'estructura de l'impost i aconseguir més neutralitat en la seva aplicació, a fi de fomentar la creació d'empreses.

El principi de coordinació internacional exigeix que es prenguin en consideració les tendències bàsiques dels sistemes fiscals del nostre entorn, més encara en el context d'un mercat únic europeu. Aquest principi troba el seu fonament en la internacionalització de la nostra economia. Mesures com ara la reducció de tipus de gravamen, reducció que se n'ha anat produint de mica en mica en els diferents estats, i la simplificació dels incentius fiscals són conseqüències del principi esmentat.

Pel que fa als incentius fiscals, aquests s'han de justificar sobre la base de desequilibris del mercat, ja que el principi de neutralitat exigeix que l'aplicació del tribut no alteri el comportament econòmic dels subjectes passius i la localització de les inversions, excepte que l'alteració esmentada tendeixi a superar els dits desequilibris. En molts casos, els estímuls fiscals a la inversió són poc eficaços, presenten un elevat cost recaptador, compliquen la liquidació i generen una falta de neutralitat en el tractament fiscal de diferents projectes d'inversió.

Per això, l'eliminació dels incentius simplifica enormement l'aplicació del tribut i en facilita la gestió per part de l'Administració tributària, de manera que se satisfà el principi de transparència, que exigeix que les normes tributàries siguin intel·ligibles i precises i que de la seva aplicació derivi un deute tributari cert.

Els aspectes esmentats constitueixen la primera fase de la reforma prevista a l'impost que es completa, en els seus aspectes substancials, una vegada s'hagi produït el desenvolupament de l'adequació de la normativa comptable a les normes internacionals de comptabilitat, atesa la seva relació amb l'impost sobre societats.

10) Per raons de coherència i de coordinació amb la regulació dels impostos sobre la renda de les persones físiques i sobre societats, s'introdueixen una sèrie de modificacions en la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, que a més pretenen adequar la normativa al dret comunitari, i uns ajustos tècnics en la Llei de l'impost sobre patrimoni.

Finalment, per tal de respectar les expectatives dels qui van adquirir determinats compromisos d'inversió conforme a la legislació anterior, es manté el tractament fiscal actualment vigent per a determinats contractes o inversions formalitzats abans de la data de sotmetiment a informació pública d'aquesta norma.

III

Contingut de la Llei

Aquesta Llei està estructurada en un títol preliminar, tretze títols i 108 articles, juntament amb les corresponents disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals.

En el títol preliminar es defineix com a objecte de l'impost la renda del contribuent, per la qual s'entén la suma de tots els seus rendiments, guanys i pèrdues patrimonials i imputacions de rendes. Davant de la noció anterior de considerar objecte de l'impost la renda disponible, és a dir la resultant de disminuir les rendes totals obtingudes en l'import de les reduccions per circumstàncies personals i familiars, s'entén, per les raons exposades a l'apartat II anterior, que la consideració d'aquestes circumstàncies en el moment del càlcul de l'impost elimina les discriminacions no desitjades que introdueix el sistema actual. Es manté en els seus termes actuals la consideració de l'impost com a parcialment cedit a les comunitats autònomes, si bé ja s'ha assenyalat que la seva configuració definitiva depèn del nou sistema de finançament que s'acordi, i el relatiu a l'àmbit d'aplicació.

El títol I manté, en termes molt similars als actuals, els aspectes materials (amb la introducció d'alguns supòsits nous d'exempció), personals (amb alguna reordenació tècnica), i temporals de subjecció a l'impost.

El títol II, integrat només per l'article 15, constitueix el marc general de la determinació i quantificació de la renda que ha de ser sotmesa a gravamen, i estableix les regles bàsiques que es desenvolupen en títols successius.

Així, el títol III s'ocupa de determinar la base imposable, amb un primer capítol dedicat als mètodes utilitzables per fer-ho i un segon dividit en seccions destinades al tractament fiscal de les diferents fonts de renda. Com a novetats més significatives es pot destacar:

En els rendiments del treball s'incorporen els supòsits derivats dels nous instruments de previsió social, i s'ubica, de nou, en la determinació del rendiment net la reducció per obtenció d'aquest tipus de rendiments. La seva quantia s'eleva substancialment respecte de la continguda en la regulació anterior, en especial respecte de les rendes més baixes, i es dona compliment al compromís assumit de millora d'aquesta font de rendes.

En els rendiments del capital mobiliari es manté en l'essencial la regulació anterior, si bé desapareix la norma d'integració de dividendes que abans contenia la Llei, pel fet d'optar per un sistema clàssic de relació entre l'impost societari i el de la renda de les persones físiques. Conseqüència d'aquesta opció és que desapareix la deducció per doble imposició de dividendes i s'introdueix una exempció per als que no superin en quantia íntegra els 1.500 euros.

La novetat fonamental que afecta aquests rendiments és la seva incorporació en la base imposable de l'estalvi, amb excepció de determinats supòsits específics que, per la seva naturalesa, també poden trobar acomodatament en el si d'activitats econòmiques, com són els drets derivats de la propietat intel·lectual o industrial, els arrendaments de béns mobles, negocis o mines, o els derivats de la cessió de drets d'imatge.

Tampoc es plantegen modificacions substancials en el tractament de les activitats econòmiques. No obstant això, es pot destacar la introducció en el càlcul del volum d'exclusió del mètode d'estimació objectiva per índexs, signes o mòduls, tant pel que fa als ingressos com al vinculat a les compres de béns i serveis, no només de l'import corresponent al contribuent mateix a títol individual sinó també dels imports que puguin correspondre a les activitats econòmiques desenvolupades per determi-

nats parents o entitats en règim d'atribució de rendes en les quals participin qualsevol dels abans esmentats. Així mateix, es pot destacar que determinats contribuents, amb estructures de producció molt senzilla, han d'aplicar, quan determinin el seu rendiment pel mètode d'estimació directa i compleixin els requisits formals que s'estableixin per reglament, una reducció equivalent a la que correspon als perceptors de rendiments del treball, ja que s'hi assemblen quant a la dependència de l'ocupador.

Respectant l'estructura de la normativa actualment vigent, les imputacions i atribucions de rendes no figuren en aquest capítol sinó que es regulen en un títol específic, el X, que al seu contingut anterior d'imputacions de rendes (immobiliàries, del règim de transparència fiscal internacional i de drets d'imatge) i d'atribucions de rendes (procedents dels ens sense personalitat jurídica de l'article 35.4 de la Llei general tributària) incorpora, com un règim fiscal addicional, el corresponent a determinats contribuents que canvien la seva residència al territori espanyol, que en l'actualitat eren objecte de regulació a l'apartat 5 de l'article 9 del text refós de la Llei, i un capítol relatiu a la tributació de les transmissions de valors o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, que abans es regulava en un títol específic.

Els capítols IV i V d'aquest títol contenen l'essencial de les modificacions que s'introdueixen com a conseqüència d'establir una base específica per a totes les categories d'estalvi financer i guanys i pèrdues patrimonials derivats de la transmissió d'elements patrimonials, diferenciada de la derivada de la resta de fonts de renda. Així, el capítol IV estableix la distinció entre una renda general, la dels rendiments, imputacions i determinats guanys i pèrdues que, com que no estan vinculats a una transmissió, s'integren en la base imposable general, i la renda de l'estalvi, comprensiva de tota la que ha de ser sotmesa per l'impost a un tipus fix de gravamen en la base imposable de l'estalvi.

Classificades les rendes en aquests dos grans blocs, el capítol V és el que estableix les normes d'integració i compensació per a cadascun d'aquests. Segueix havent-hi comunicació entre les dues parts de la base imposable. Al seu torn, també hi ha comunicació, dins de la renda de l'estalvi, entre la procedent de rendiments i la derivada de guanys i pèrdues patrimonials, sigui quin sigui el seu període de generació. Per contra, en la base imposable general és possible una compensació limitada de les pèrdues patrimonials netes.

El títol IV es refereix a la determinació de la base líquida. Atès que les circumstàncies personals i familiars s'han de tenir en compte en el moment del càlcul de l'impost i que la reducció per rendiments del treball s'ha inclòs en la determinació dels rendiments nets, les reduccions a practicar sobre la base imposable general queden limitades a les vinculades amb l'atenció de les situacions d'envelliment i dependència, en els termes esmentats a l'apartat anterior. A més a més es manté la possibilitat de reduir les pensions compensatòries satisfetes per decisió judicial, com en l'actualitat.

El títol V és el destinat a valorar i quantificar les circumstàncies personals i familiars que són objecte de consideració en l'impost. Després d'un article de portic, en els quatre articles posteriors es regulen les diferents circumstàncies relatives al contribuent (el mínim personal, amb el corresponent increment en assolir determinades edats), descendents (que inclou l'especial consideració als fills menors de tres anys), ascendents (també amb l'increment aplicable a partir de determinada edat) i discapacitat, tant del contribuent com dels ascendents i descendents a càrrec seu, incloent-hi els increments per assistència a les situacions de discapacitat de tots ells. En particular cal destacar l'important esforç portat a terme, amb l'elevació

dels mínims, per millorar el tractament de les famílies, especialment les nombroses.

El títol VI és el destinat al càlcul de l'impost corresponent a l'Estat. Estableix, en el capítol I, el sistema de determinació de la quota íntegra estatal, mitjançant la consideració, com abans s'ha assenyalat, de les circumstàncies personals i familiars, tècnicament gravades a tipus zero, amb les especialitats, existents en l'actualitat, per als supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills i gravamen dels residents a l'estranger. En el capítol II s'ocupa de determinar la quota líquida estatal, per a la qual cosa minora l'íntegra en el percentatge corresponent a l'Estat de les deduccions que la Llei estableix, coincidents amb les existents en l'actualitat.

El títol VII és el referit al gravamen autonòmic. Es manté en la norma l'actual regulació, encara que s'és conscient que aquest títol ha de ser objecte de nova redacció quan s'acordi un nou model de finançament autonòmic. Mentrestant només es modifiquen la tarifa complementària i el tipus de gravamen fix corresponent a la base de l'estalvi.

El títol VIII regula l'obtenció de la quota diferencial de l'impost, alhora que manté una regulació similar a l'actual amb l'única excepció de la desaparició de la deducció per doble imposició de dividends, paral·lela a la supressió de la norma d'integració en la base imposable referida abans.

El títol IX regula l'opció per la tributació conjunta. Com es va indicar a l'apartat anterior, es manté en termes pràcticament idèntics a la seva regulació actual, per no perjudicar determinades situacions.

El títol X regula els règims especials. Les modificacions que s'hi introdueixen han estat detallades en l'anàlisi del contingut del títol III, raó per la qual no escau afegir cap comentari.

El títol XI regula la gestió de l'impost. Cal destacar la supressió del model de comunicació per a la devolució ràpida, ja que la generalització de l'esborrany fa pràcticament innecessari mantenir-lo. Així mateix es modifiquen, com a conseqüència de les noves disposicions introduïdes, determinats límits i condicions de l'obligació de declarar.

Els títols XII i XIII es refereixen, amb un contingut molt similar als actuals amb les mateixes denominacions, a la responsabilitat patrimonial i règim sancionador, i a l'Ordre jurisdiccional, respectivament.

La norma conté una sèrie de disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals. Convé destacar que mitjançant aquestes disposicions es pretén respectar les expectatives abans esmentades dels qui van adquirir determinats compromisos d'inversió en l'àmbit de la legislació anterior.

En relació amb l'impost sobre societats, en primer lloc es redueix en cinc punts el tipus general de gravamen del 35 per cent de forma gradual en dos anys, de manera que a partir de l'any 2007 quedi fixat en un 32,5 per cent i un 30 per cent l'any 2008. També en dos exercicis es redueix en cinc punts percentuals el tipus de gravamen de les entitats dedicades a l'exploració, recerca i explotació d'hidrocarburs, fins a situar-se en un 35 per cent l'any 2008. Així mateix, la reforma presta una especial atenció a la petita i mitjana empresa, com a element dinamitzador de l'activitat econòmica, de manera que la reducció de cinc punts dels seus tipus impositius es realitza en un sol exercici, per la qual cosa el seu tipus impositiu, per a la part de la seva base imposable que no superi una determinada quantia, queda fixat en un 25 per cent a partir de l'exercici 2007, mentre que l'excés sobre aquesta tributa al tipus del 30 per cent a partir d'aquest mateix any.

En segon lloc s'estableix que la reducció del tipus impositiu ha d'anar acompanyada de la progressiva eliminació de determinades bonificacions i deduccions que provoquen efectes distorsionadors, i s'han de mantenir

les deduccions que persegueixen eliminar una doble imposició, de manera que s'aconsegueixi més equitat en el tribut. No obstant això, es manté la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris i s'estableixen limitacions per tal d'assegurar la inversió en activitats productives.

La majoria de les deduccions es van reduint de mica en mica fins a desaparèixer completament a partir de l'any 2011. Aquesta reducció gradual es prolonga fins al 2014 respecte de la bonificació per activitats exportadores de produccions cinematogràfiques i de llibres, i de les deduccions per inversions en béns d'interès cultural, produccions cinematogràfiques i edició de llibres.

Mereix una menció especial la deducció per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica, l'aplicació de la qual es manté cinc anys més, i conserva l'estructura actual si bé es redueixen els percentatges de deducció en la mateixa proporció en què es minoren els tipus de gravamen, amb l'objecte que les empreses puguin adaptar les seves polítiques d'inversió al nou marc d'ajudes públiques d'impuls a aquestes activitats, atès que s'introdueix un nou instrument, alternatiu al fiscal, incentivador d'aquestes mateixes activitats, consistent en una bonificació de les cotitzacions a la Seguretat Social a favor del personal investigador.

Així mateix, l'any 2007 també desapareix la deducció per inversions per a la implantació d'empreses a l'estranger, atès que l'impost conté altres fórmules incentivadores de la internacionalització de les empreses.

En definitiva, amb aquesta Llei s'aconsegueix més coordinació fiscal i convergència en l'àmbit de l'impost sobre societats, alhora que el nostre tipus impositiu s'acosta al dels països del nostre entorn i es redueixen els incentius fiscals selectius, cada vegada més en desús. A més, s'avança en la reducció de les distorsions generades per la diversitat de tipus en la Unió Europea.

Amb la important reducció del tipus impositiu i l'eliminació de les bonificacions i deduccions, es pretén que la fiscalitat no distorsioni la llibertat de moviment de capitals, béns i serveis, i que, pel fet d'obtenir més coordinació fiscal internacional millori la nostra situació competitiva en l'entorn internacional.

D'altra banda, es fixa el tipus de retenció o ingrés a compte de l'impost sobre societats en un 18 per cent, en coherència amb el nou tipus impositiu dels rendiments de l'estalvi en l'àmbit de l'IRPF.

Finalment, s'eliminen també les deduccions per inversions en compliment dels programes de suport als esdeveniments d'excepcional interès públic, que regula la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, i es modifica la deducció per despeses de propaganda i publicitat dels dits esdeveniments, per tal d'adequar-los a actuacions de mecenatge.

La disposició derogatòria segona de la Llei deroga, a partir de diferents moments temporals, la deducció per inversions per a la implantació d'empreses a l'estranger, el règim fiscal especial de les societats patrimonials, les bonificacions per activitats exportadores, i la majoria de deduccions per incentivar la realització de determinades activitats del capítol IV del títol VI del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

Pel que fa a la supressió del règim de les societats patrimonials, convé recordar que aquest règim va substituir l'anterior règim de transparència fiscal, amb la finalitat d'evitar l'ajornament de la tributació, per part de les persones físiques, de les rendes procedents de béns i drets no afectes a activitats econòmiques mitjançant la interposició d'una societat.

Aquest règim estava construït de manera que s'assolís en la seu de la societat patrimonial una tributació única equivalent a la que hagués resultat d'obtenir els socis directament aquestes rendes, tot això en el marc d'un

model on l'impost sobre societats era un antecedent de l'impost sobre la renda de les persones físiques. La reforma d'aquest últim impost torna al model clàssic de no-integració dels dos impostos ja que s'unifica el tractament fiscal de l'estalvi sigui quin sigui l'origen, fet que motiva una tributació autònoma dels dos impostos i, per tant, no està justificada la integració que representa el règim de les societats patrimonials.

Així mateix, la finalitat antidiferiment del règim esmentat perd ara el seu sentit amb el nou règim de la tributació de l'estalvi. En definitiva, amb l'eliminació del règim de les societats patrimonials, quan un contribuent faci les seves inversions o porti a terme les seves activitats a través de la forma societària, la tributació ha de ser la que correspongui aplicant les normes generals de l'impost sobre societats sense cap especialitat, atès que l'elecció de la forma jurídica respon no tant a motius fiscals sinó econòmics. No obstant això, es regula un règim transitori amb l'objecte que aquestes societats puguin adoptar la seva dissolució i liquidació sense cost fiscal.

D'altra banda, s'afegeixen tres disposicions addicionals al text refós de la Llei de l'impost sobre societats que regulen les reduccions de tipus de gravamen i d'incentius fiscals, així com sis disposicions transitòries. La primera d'aquestes disposicions regula el règim transitori de la deducció per inversions per a la implantació d'empreses a l'estranger. La segona conté el règim de les deduccions per evitar la doble imposició que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin pendents d'aplicar. La tercera disposició transitòria estableix les normes que regulen l'aplicació de les deduccions del capítol IV del títol VI que, a l'1 de gener de 2011, 2012 o 2014, estiguin pendents d'aplicar, així com la consolidació de les deduccions practicades. La quarta regula el règim transitori corresponent a les societats patrimonials que és objecte de derogació. La cinquena fixa el règim transitori de la bonificació per activitats exportadores. Finalment, la sisena regula el règim transitori de la dissolució i liquidació de les societats patrimonials.

Pel que fa a l'impost sobre patrimoni, la desaparició de les societats patrimonials del marc normatiu de la imposició personal sobre la renda de les persones físiques i jurídiques exigeix traslladar a la Llei 19/1991 els requisits i les condicions que, recollits fins a avui mitjançant la remissió a l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, s'exigeixen als efectes de l'exempció en l'impost sobre patrimoni de les participacions en entitats. Es manté en el 60 per cent el límit conjunt sobre les quotes íntegres dels impostos sobre la renda de les persones físiques i sobre el patrimoni, si bé actua sobre la base imposable total de l'impost sobre la renda, tant la general com la de l'estalvi.

Respecte a l'impost sobre la renda de no residents, s'introdueixen modificacions en els tipus de gravamen, tant en el general com en els corresponents als establiments permanents i als rendiments de l'estalvi, per adequar-los a les modificacions introduïdes en les figures tributàries abans esmentades.

TÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Naturalesa de l'impost.*

L'impost sobre la renda de les persones físiques és un tribut de caràcter personal i directe que grava, segons els principis d'igualtat, generalitat i progressivitat, la renda de les persones físiques d'acord amb la seva naturalesa i les seves circumstàncies personals i familiars.

Article 2. *Objecte de l'impost.*

Constitueix l'objecte d'aquest impost la renda del contribuent, entesa com tots els seus rendiments, guanys i pèrdues patrimonials i les imputacions de renda que estableixi la Llei, amb independència del lloc on s'hagin produït i sigui quina sigui la residència del pagador.

Article 3. *Configuració com a impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.*

1. L'impost sobre la renda de les persones físiques és un impost cedit parcialment, en els termes que estableixen la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, i les normes reguladores de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes.

2. L'àmbit de les competències normatives de les comunitats autònomes en l'impost sobre la renda de les persones físiques és el que preveu l'article 38 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

3. El càlcul de la quota líquida autonòmica s'efectua d'acord amb el que estableix aquesta Llei i, si s'escau, la normativa dictada per la respectiva comunitat autònoma. En cas que les comunitats autònomes no hagin assumit o exercit les competències normatives sobre aquest impost, la quota líquida s'ha d'exigir d'acord amb la tarifa complementària i les deduccions establertes per l'Estat.

Article 4. *Àmbit d'aplicació.*

1. L'impost sobre la renda de les persones físiques s'aplica en tot el territori espanyol.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, en els territoris històrics del País Basc i en la Comunitat Foral de Navarra.

3. A les Canàries, Ceuta i Melilla s'han de tenir en compte les especialitats que preveuen la seva normativa específica i aquesta Llei.

Article 5. *Tractats i convenis.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució espanyola.

TÍTOL I

Subjecció a l'impost: aspectes materials, personals i temporals

CAPÍTOL I

Fet imposable i rendes exemptes

Article 6. *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable l'obtenció de renda pel contribuent.

2. Componen la renda del contribuent:

- Els rendiments del treball.
- Els rendiments del capital.
- Els rendiments de les activitats econòmiques.
- Els guanys i les pèrdues patrimonials.
- Les imputacions de renda que s'estableixin per llei.

3. Als efectes de la determinació de la base imposable i del càlcul de l'impost, la renda es classifica en general i de l'estalvi.

4. No està subjecta a aquest impost la renda que estigui subjecta a l'impost sobre successions i donacions.

5. Es presumeixen retribuïdes, llevat de prova en contra, les prestacions de béns, drets o serveis susceptibles de generar rendiments del treball o del capital.

Article 7. *Rendes exemptes.*

N'estan exemptes les rendes següents:

a) Les prestacions públiques extraordinàries per actes de terrorisme i les pensions derivades de medalles i condecoracions concedides per actes de terrorisme.

b) Les ajudes de qualsevol classe percebudes pels afectats pel virus d'immunodeficiència humana, que regula el Reial decret llei 9/1993, de 28 de maig.

c) Les pensions reconegudes a favor de les persones que van patir lesions o mutilacions amb ocasió o com a conseqüència de la Guerra Civil, 1936/1939, ja sigui pel règim de classes passives de l'Estat o a l'empara de la legislació especial dictada a l'efecte.

d) Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legal o judicialment reconeguda.

També n'estan exemptes les indemnitzacions per un idèntic tipus de danys derivades de contractes d'assegurança d'accidents, llevat d'aquells les primes dels quals hagin pogut reduir la base imposable o ser considerades despesa deduïble per aplicació de la regla 1a de l'apartat 2 de l'article 30 d'aquesta Llei, fins a la quantia que resulti d'aplicar, per al dany sofert, el sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació, incorporat com a annex en el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

e) Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador, en la quantia que estableixen amb caràcter obligatori l'Estatut dels treballadors, la seva normativa de desplegament o, si s'escau, la normativa reguladora de l'execució de sentències, sense que es pugui considerar com a tal l'establerta en virtut de conveni, pacte o contracte.

Quan s'extingeixi el contracte de treball abans de l'acte de conciliació, n'estan exemptes les indemnitzacions per acomiadament que no excedeixin la que hagi correspost en cas que hagi estat declarat improcedent, i no es tracti d'extincions de mutu acord en el marc de plans o sistemes col·lectius de baixes incentivades.

f) Les prestacions reconegudes al contribuïent per la Seguretat Social o per les entitats que la substitueixin com a conseqüència d'incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa.

Així mateix, les prestacions reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuïn com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social esmentat, sempre que es tracti de prestacions en situacions idèntiques a les previstes per a la incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa de la Seguretat Social. La quantia exempta té com a límit l'import de la prestació màxima que reconegui la Seguretat Social pel concepte que correspongui. L'excés tributa com a rendiment del treball, i s'entén produït, en cas de concurrència de prestacions de la Seguretat Social i de les mutualitats abans esmentades, en les prestacions d'aquestes últimes.

g) Les pensions per inutilitat o incapacitat permanent del règim de classes passives, sempre que la lesió o

malaltia que n'hagi estat causa inhabiliti completament el receptor de la pensió per a qualsevol professió o ofici.

h) Les prestacions familiars que regula el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i les pensions i els havers passius d'orfanat i a favor de néts i germans, menors de vint-i-dos anys o incapacitats per a qualsevol feina, percebuts dels règims públics de la Seguretat Social i classes passives.

Així mateix, les prestacions reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuïn com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social esmentat, sempre que es tracti de prestacions en situacions idèntiques a les que preveu el paràgraf anterior per la Seguretat Social per als professionals integrats en el règim especial esmentat. La quantia exempta té com a límit l'import de la prestació màxima que reconegui la Seguretat Social pel concepte que correspongui. L'excés tributa com a rendiment del treball, i s'entén produït, en cas de concurrència de prestacions de la Seguretat Social i de les mutualitats abans esmentades, en les prestacions d'aquestes últimes.

Igualment n'estan exemptes les altres prestacions públiques per naixement, part o adopció múltiple, adopció, fills a càrrec i orfanat.

També n'estan exemptes les prestacions públiques per maternitat percebudes de les comunitats autònomes o entitats locals.

i) Les prestacions econòmiques percebudes d'institucions públiques amb motiu de l'acolliment de persones amb discapacitat, més grans de 65 anys o menors, sigui en la modalitat simple, permanent o preadoptiu o les equivalents que preveuen els ordenaments de les comunitats autònomes, inclòs l'acolliment en l'execució de la mesura judicial de convivència del menor amb persona o família que preveu la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

També n'estan exemptes les ajudes econòmiques atorgades per institucions públiques a persones amb discapacitat amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent o més grans de 65 anys per finançar la seva estada en residències o centres de dia, sempre que la resta de les seves rendes no excedeixin el doble de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

j) Les beques públiques i les beques concedides per les entitats sense fins lucratius a les quals sigui aplicable el règim especial que regula el títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge, percebudes per cursar estudis reglats, tant a Espanya com a l'estranger, en tots els nivells i graus del sistema educatiu, en els termes que s'estableixin per reglament.

Així mateix n'estan exemptes, en els termes que per reglament s'estableixin, les beques públiques i les concedides per les entitats sense fins lucratius abans esmentades per a recerca en l'àmbit que descriu el Reial decret 63/2006, de 27 de gener, pel qual s'aprova l'Estatut del personal investigador en formació, així com les atorgades per aquelles amb fins de recerca als funcionaris i altre personal al servei de les administracions públiques i al personal docent i investigador de les universitats.

k) Les anualitats per aliments percebudes dels pares en virtut de decisió judicial.

l) Els premis literaris, artístics o científics rellevants, amb les condicions que per reglament es determinin, així com els premis «Príncep d'Astúries», en les seves diferents modalitats, atorgats per la Fundació Príncep d'Astúries.

m) Les ajudes de contingut econòmic als esportistes d'alt nivell ajustades als programes de preparació establerts pel Consell Superior d'Esports amb les federacions

esportives espanyoles o amb el Comitè Olímpic Espanyol, en les condicions que es determinin per reglament.

n) Les prestacions per atur reconegudes per la respectiva entitat gestora quan es percebin en la modalitat de pagament únic que estableix el Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per atur en la seva modalitat de pagament únic, amb el límit de 12.020 euros, sempre que les quantitats percebudes es destinin a les finalitats i en els casos que preveu la norma esmentada.

El límit que estableix el paràgraf anterior no s'aplica en el cas de prestacions per atur percebudes per treballadors que siguin persones amb discapacitat que es converteixin en treballadors autònoms, en els termes de l'article 31 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

L'exempció que preveu el paràgraf primer està condicionada al manteniment de l'acció o participació durant el termini de cinc anys, en el supòsit que el contribuïent s'hagi integrat en societats laborals o cooperatives de treball associat, o al manteniment de l'activitat, durant el mateix termini, en el cas del treballador autònom.

ñ) Els premis de les loteries i apostes organitzades per l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat i pels òrgans o entitats de les comunitats autònomes, així com dels sortejos organitzats per la Creu Roja Espanyola i de les modalitats de jocs autoritzades a l'Organització Nacional de Cecs Espanyols.

o) Les gratificacions extraordinàries satisfetes per l'Estat espanyol per la participació en missions internacionals de pau o humanitàries, en els termes que per reglament s'estableixin.

p) Els rendiments del treball percebuts per treballs efectivament realitzats a l'estranger, amb els requisits següents:

1r Que els treballs esmentats es duiguin a terme per a una empresa o entitat no resident a Espanya o un establiment permanent radicada a l'estranger en les condicions que per reglament s'estableixin. En particular, quan l'entitat destinatària dels treballs estigui vinculada amb l'entitat ocupadora del treballador o amb aquella en què presti els seus serveis, s'han de complir els requisits que preveu l'apartat 5 de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

2n Que en el territori en què es duiguin a terme els treballs s'apliqui un impost de naturalesa idèntica o anàloga a la d'aquest impost i no es tracti d'un país o territori considerat paradís fiscal. Aquest requisit es considera complert quan el país o territori en què es facin els treballs tingui subscript amb Espanya un conveni per evitar la doble imposició internacional que contingui clàusula d'intercanvi d'informació.

L'exempció s'aplica a les retribucions meritades durant els dies d'estada a l'estranger, amb el límit màxim de 60.100 euros anuals. Per reglament es pot establir el procediment per calcular l'import diari exempt.

Aquesta exempció és incompatible, per als contribuïents destinats a l'estranger, amb el règim d'excessos enclosos de tributació que preveu el reglament d'aquest impost, sigui quin sigui el seu import. El contribuïent pot optar per l'aplicació del règim d'excessos en substitució d'aquesta exempció.

q) Les indemnitzacions satisfetes per les administracions públiques per danys personals com a conseqüència del funcionament dels serveis públics, quan estiguin establertes d'acord amb els procediments que preveu el Reial decret 429/1993, de 26 de març, pel qual es regula el Reglament dels procediments de les administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial.

r) Les prestacions percebudes per enterrament o sepeli, amb el límit de l'import total de les despeses incogregudes.

s) Les ajudes econòmiques que regula l'article 2 de la Llei 14/2002, de 5 de juny.

t) Les derivades de l'aplicació dels instruments de cobertura quan cobreixin exclusivament el risc d'increment del tipus d'interès variable dels préstecs hipotecaris destinats a l'adquisició de l'habitatge habitual, que regula l'article dinovè de la Llei 36/2003, de l'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica.

u) Les indemnitzacions que preveuen la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes per compensar la privació de llibertat en establiments penitenciaris com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia.

v) Les rendes que es posin de manifest en el moment de la constitució de rendes vitalícies assegurades resultants dels plans individuals d'estalvi sistemàtic a què es refereix la disposició addicional tercera d'aquesta Llei.

w) Els rendiments del treball derivats de les prestacions obtingudes en forma de renda per les persones amb discapacitat corresponents a les aportacions a què es refereix l'article 53 d'aquesta Llei, així com els rendiments del treball derivats de les aportacions a patrimonis protegits a què es refereix la disposició addicional divuitena d'aquesta Llei, fins a un import màxim anual conjunt de tres vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

x) Les prestacions econòmiques públiques vinculades al servei, per a atencions a l'entorn familiar i d'assistència personalitzada que deriven de la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

y) Els dividendes i les participacions en beneficis a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 25 d'aquesta Llei, amb el límit de 1.500 euros anuals.

Aquesta exempció no s'aplica als dividendes i beneficis distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva, ni als procedents de valors o participacions adquirides dins els dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagin satisfet quan, amb posterioritat a aquesta data, dins el mateix termini es produeixi una transmissió de valors homogenis. En el cas de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, el termini és d'un any.

CAPÍTOL II

Contribuents

Article 8. *Contribuents.*

1. Són contribuents per aquest impost:

a) Les persones físiques que tinguin la seva residència habitual en el territori espanyol.

b) Les persones físiques que tinguin la seva residència habitual a l'estranger per alguna de les circumstàncies que preveu l'article 10 d'aquesta Llei.

2. No perden la condició de contribuents per aquest impost les persones físiques de nacionalitat espanyola que acreditin la seva nova residència fiscal en un país o territori considerat paradís fiscal. Aquesta regla s'aplica en el període impositiu en què s'efectuï el canvi de residència i durant els quatre períodes impositius següents.

3. No tenen la consideració de contribuents les societats civils, tinguin personalitat jurídica o no, herències jacents, comunitats de béns i altres entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre,

general tributària. Les rendes corresponents a aquestes s'atribueixen als socis, hereus, comuners o partícips, respectivament, d'acord amb el que estableix la secció 2a del títol X d'aquesta Llei.

Article 9. Contribuents que tenen la seva residència habitual en el territori espanyol.

1. S'entén que el contribuïent té la seva residència habitual en el territori espanyol quan es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que s'estigui més de 183 dies, durant l'any natural, en el territori espanyol. Per determinar aquest període de permanència en el territori espanyol es computen les absències esporàdiques, llevat que el contribuïent acreditï la seva residència fiscal en un altre país. En el supòsit de països o territoris considerats paradís fiscal, l'Administració tributària pot exigir que s'hi provi la permanència durant 183 dies en l'any natural.

Per determinar el període de permanència a què es refereix el paràgraf anterior, no es computen les estades temporals a Espanya que siguin conseqüència de les obligacions concretes en acords de col·laboració cultural o humanitària, a títol gratuït, amb les administracions públiques espanyoles.

b) Que radiqui a Espanya el nucli principal o la base de les seves activitats o interessos econòmics, de manera directa o indirecta.

Es presumeix, llevat de prova en contra, que el contribuïent té la seva residència habitual en el territori espanyol quan, d'acord amb els criteris anteriors, resideixi habitualment a Espanya el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que en depenguin.

2. No es consideren contribuïents, a títol de reciprocitat, els nacionals estrangers que tinguin la seva residència habitual a Espanya, quan aquesta circumstància sigui conseqüència d'algun dels supòsits que estableix l'apartat 1 de l'article 10 d'aquesta Llei i no escaigui l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en què Espanya sigui part.

Article 10. Contribuents que tenen la seva residència habitual en el territori estranger.

1. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren contribuïents les persones de nacionalitat espanyola, el seu cònjuge no separat legalment i fills menors d'edat que tinguin la seva residència habitual a l'estranger, per la seva condició de:

a) Membres de missions diplomàtiques espanyoles, que comprenen tant el cap de la missió com els membres del personal diplomàtic, administratiu, tècnic o de serveis de la missió.

b) Membres de les oficines consulars espanyoles, que comprenen tant el cap de les oficines com el funcionari o personal de serveis que hi estan adscrits, amb excepció dels vicecònsols honoraris o agents consulars honoraris i del personal que en depèn.

c) Titulars de càrrec o ocupació oficial de l'Estat espanyol com a membres de les delegacions i representacions permanents acreditades davant organismes internacionals o que formin part de delegacions o missions d'observadors a l'estranger.

d) Funcionaris en actiu que exerceixin a l'estranger càrrec o ocupació oficial que no tingui caràcter diplomàtic o consular.

2. No és aplicable el que disposa aquest article:

a) Quan les persones a què es refereix no siguin funcionaris públics en actiu o titulars de càrrec o ocupació oficial i tinguin la seva residència habitual a l'estranger

abans de l'adquisició de qualsevol de les condicions que s'hi enumeren.

b) En el cas dels cònjuges no separats legalment o fills menors d'edat, quan tinguin la seva residència habitual a l'estranger abans de l'adquisició pel cònjuge, el pare o la mare, de les condicions que enumera l'apartat 1 d'aquest article.

Article 11. Individualització de rendes.

1. La renda s'entén obtinguda pels contribuïents en funció del seu origen o font, sigui quin sigui, si s'escau, el règim econòmic del matrimoni.

2. Els rendiments del treball s'atribueixen exclusivament a qui hagi generat el dret a percebre'ls.

No obstant això, les prestacions a què es refereix l'article 17.2.a) d'aquesta Llei s'atribueixen a les persones físiques a favor de les quals estiguin reconegudes.

3. Els rendiments del capital s'atribueixen als contribuïents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, siguin titulars dels elements patrimonials, béns o drets, de què provinguin els rendiments esmentats.

4. Els rendiments de les activitats econòmiques es consideren obtinguts pels qui realitzin de manera habitual, personal i directa, l'ordenació per compte propi dels mitjans de producció i els recursos humans afectes a les activitats.

Es presumeix, llevat de prova en contra, que els requisits esmentats concorren en els qui figurin com a titulars de les activitats econòmiques.

5. Els guanys i les pèrdues patrimonials es consideren obtinguts pels contribuïents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, siguin titulars dels béns, drets i altres elements patrimonials de què provinguin.

Els guanys patrimonials no justificats s'atribueixen en funció de la titularitat dels béns o drets en què es manifestin.

Les adquisicions de béns i drets que no derivin d'una transmissió prèvia, com els guanys en el joc, es consideren guanys patrimonials de la persona a qui correspongui el dret a obtenir-los o que les hagi guanyat directament.

CAPÍTOL III

Període impositiu, meritació de l'impost i imputació temporal

Article 12. Regla general.

1. El període impositiu és l'any natural.
2. L'impost es merita el 31 de desembre de cada any, sense perjudici del que estableix l'article següent.

Article 13. Període impositiu inferior a l'any natural.

1. El període impositiu és inferior a l'any natural quan es produeixi la defunció del contribuïent en un dia diferent del 31 de desembre.

2. En aquest supòsit el període impositiu acaba i l'impost es merita en la data de la defunció.

Article 14. Imputació temporal.

1. Regla general.

Els ingressos i les despeses que determinen la renda a incloure en la base de l'impost s'imputen en el període impositiu que correspongui, d'acord amb els criteris següents:

a) Els rendiments del treball i del capital s'imputen al període impositiu en què siguin exigibles pel seu perceptor.

b) Els rendiments d'activitats econòmiques s'imputen conforme al que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre societats, sense perjudici de les especialitats que per reglament es puguin establir.

c) Els guanys i les pèrdues patrimonials s'imputen al període impositiu en què tingui lloc l'alteració patrimonial.

2. Regles especials.

a) Quan no s'hagi satisfet la totalitat o part d'una renda, perquè està pendent de resolució judicial la determinació del dret a percebre-la o la seva quantia, els imports no satisfets s'imputen al període impositiu en què aquella adquireixi fermesa.

b) Quan per circumstàncies justificades no imputables al contribuent, els rendiments derivats del treball es percebin en períodes impositius diferents d'aquells en què van ser exigibles, s'imputen a aquests, i s'ha de practicar, si s'escau, autoliquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap recàrrec. Quan hi concorrin les circumstàncies que preveu el paràgraf a) anterior, els rendiments es consideren exigibles en el període impositiu en què la resolució judicial adquireixi fermesa.

L'autoliquidació s'ha de presentar en el termini que va des de la data que es percebin fins al final del següent termini immediat de declaracions per l'impost.

c) La prestació per desocupació percebuda en la modalitat de pagament únic d'acord amb el que estableix la normativa laboral es pot imputar a cadascun dels períodes impositius en què, si no hi ha intervingut el pagament únic, s'hagi tingut dret a la prestació. La imputació esmentada s'efectua en proporció al temps que en cada període impositiu s'hauria tingut dret a la prestació si no hi hagués intervingut el pagament únic.

d) En el cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, el contribuent pot optar per imputar proporcionalment les rendes obtingudes en aquestes operacions, a mesura que es facin exigibles els cobraments corresponents. Es consideren operacions a terminis o amb preu ajornat aquelles el preu de les quals es percebi, totalment o parcialment, mitjançant pagaments successius, sempre que el període transcorregut entre el lliurament o la posada a disposició i el venciment de l'últim termini sigui superior a l'any.

Quan el pagament d'una operació a terminis o amb preu ajornat s'hagi instrumentat, del tot o en part, mitjançant l'emissió d'efectes canviaris i aquests siguin transmesos en ferm abans del seu venciment, la renda s'imputa al període impositiu de la seva transmissió.

En cap cas tenen aquest tractament, per al transmissor, les operacions derivades de contractes de rendes vitalícies o temporals. Quan es transmetin béns i drets a canvi d'una renda vitalícia o temporal, el guany o la pèrdua patrimonial per al rendista s'imputa al període impositiu en què es constitueixi la renda.

e) Les diferències positives o negatives que es produeixin en els comptes representatius de saldos en divises o en moneda estrangera, com a conseqüència de la modificació experimentada en les seves cotitzacions, s'imputen en el moment del cobrament o del pagament respectiu.

f) Les rendes estimades a què es refereix l'article 6.5 d'aquesta Llei s'imputen en el període impositiu en què s'entenguin produïdes.

g) Les ajudes públiques percebudes com a compensació pels defectes estructurals de construcció de l'habitatge habitual i destinades a reparar-lo es poden imputar per quartes parts, en el període impositiu en què s'obtinguin i en els tres següents.

h) S'imputa com a rendiment de capital mobiliari a què es refereix l'article 25.3 d'aquesta Llei, de cada període impositiu, la diferència entre el valor liquidatiu dels actius afectes a la pòlissa al final i al començament del període impositiu en els contractes d'assegurances de vida en què el prenedor assumeixi el risc de la inversió.

L'import imputat minora el rendiment derivat de la percepció de quantitats en aquests contractes.

No és aplicable aquesta regla especial d'imputació temporal en els contractes en què es doni alguna de les circumstàncies següents:

A) No s'atorgui al prenedor la facultat de modificar les inversions afectes a la pòlissa.

B) Les provisions matemàtiques estiguin invertides en:

a) Accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, predeterminades en els contractes, sempre que es tracti d'institucions d'inversió col·lectiva adaptades a la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, o emparades per la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985.

b) Conjunts d'actius reflectits de forma separada en el balanç de l'entitat asseguradora, sempre que es compleixin els requisits següents:

La determinació dels actius que integren cada un dels diferents conjunts d'actius separats sempre ha de correspondre a l'entitat asseguradora que, a aquests efectes, gaudeix de plena llibertat per elegir els actius amb subjecció, únicament, a criteris generals predeterminats relatiu al perfil de risc del conjunt d'actius o a altres circumstàncies objectives.

La inversió de les provisions s'ha d'efectuar en els actius aptes per a la inversió de les provisions tècniques, que recull l'article 50 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, excepte els béns immobles i drets reals immobiliaris.

Les inversions de cada conjunt d'actius han de complir els límits de diversificació i dispersió establerts, amb caràcter general, per als contractes d'assegurança pel text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 5 de març, el seu Reglament, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, i altres normes que es dictin en desplegament de la Llei.

No obstant això, s'entén que compleixen aquests requisits els conjunts d'actius que intentin desenvolupar una política d'inversió caracteritzada per reproduir un determinat índex borsari o de renda fixa representatiu d'alguns dels mercats secundaris oficials de valors de la Unió Europea.

El prenedor només té la facultat d'elegir, entre els diferents conjunts separats d'actius, en quins ha d'invertir l'entitat asseguradora la provisió matemàtica de l'assegurança, però en cap cas pot intervenir en la determinació dels actius concrets en els quals, dins de cada conjunt separat, s'inverteixen aquestes provisions.

En aquests contractes, el prenedor o l'assegurat poden elegir, d'acord amb les especificacions de la pòlissa, entre les diferents institucions d'inversió col·lectiva o conjunts separats d'actius, expressament designats en els contractes, sense que es puguin produir especificacions singulars per a cada prenedor o assegurat.

Les condicions a què es refereix aquest paràgraf h) s'han de complir durant tota la vigència del contracte.

i) Les ajudes incloses en l'àmbit dels plans estatals per a l'accés per primera vegada a l'habitatge en propietat, percebudes pels contribuents mitjançant un pagament únic en concepte d'ajuda estatal directa a l'entrada (AEDE), es poden imputar per quartes parts en el període impositiu en què s'obtinguin i en els tres següents.

j) Les ajudes públiques atorgades per les administracions competents als titulars de béns integrants del Patrimoni Històric Espanyol inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, i destinades exclusivament a conservar-los i rehabilitar-los, es poden imputar per quartes parts en el període impositiu en què s'obtinguin i en els tres següents, sempre que es compleixin les exigències que estableix la Llei esmentada, en

particular respecte dels deures de visita i exposició pública dels béns mencionats.

3. En el supòsit que el contribuïent perdi la seva condició per canvi de residència, totes les rendes pendents d'imputació s'han d'integrar en la base imposable corresponent a l'últim període impositiu que s'hagi de declarar per aquest impost, en les condicions que es fixin per reglament, i s'ha de practicar, si s'escau, autoliquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap recàrrec.

4. En el cas de mort del contribuïent, totes les rendes pendents d'imputació s'han d'integrar en la base imposable de l'últim període impositiu que s'hagi de declarar.

TÍTOL II

Determinació de la renda sotmesa a gravamen

Article 15. *Determinació de la base imposable i liquidable.*

1. La base imposable de l'impost està constituïda per l'import de la renda del contribuïent i es determina aplicant els mètodes que preveu l'article 16 d'aquesta Llei.

2. Per a la quantificació de la base imposable s'ha de procedir, en els termes que preveu aquesta Llei, per l'ordre següent:

1r Les rendes s'han de qualificar i quantificar d'acord amb el seu origen. Els rendiments nets s'obtenen per diferència entre els ingressos computables i les despeses deduïbles. Els guanys i les pèrdues patrimonials es determinen, amb caràcter general, per diferència entre els valors de transmissió i d'adquisició.

2n S'apliquen les reduccions sobre el rendiment íntegre o net que, si s'escau, corresponguin per a cada una de les fonts de renda.

3r Es procedeix a la integració i compensació de les diferents rendes segons el seu origen i la seva classificació com a renda general o de l'estalvi.

El resultat d'aquestes operacions dóna lloc a la base imposable general i de l'estalvi.

3. La base liquidable és el resultat de practicar en la base imposable, en els termes que preveu aquesta Llei, les reduccions per atenció a situacions de dependència i envelliment i pensions compensatòries, la qual cosa dóna lloc a les bases liquidables general i de l'estalvi.

4. No se sotmeten a tributació les rendes que no excedeixin l'import que es correspongui amb el mínim personal i familiar.

TÍTOL III

Determinació de la base imposable

CAPÍTOL I

Mètodes de determinació

Article 16. *Mètodes de determinació de la base imposable.*

1. La quantia dels diferents components de la base imposable es determina amb caràcter general pel mètode d'estimació directa.

2. La determinació dels rendiments d'activitats econòmiques es porta a terme en els termes que preveu l'article 28 d'aquesta Llei a través dels mètodes següents:

a) Estimació directa, que s'aplica com a mètode general, i que admet dues modalitats, la normal i la simplificada.

b) Estimació objectiva de rendiments per a determinades activitats econòmiques, en els termes que per reglament s'estableixin.

3. El mètode d'estimació indirecta s'aplica de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

En l'estimació indirecta dels rendiments procedents d'activitats econòmiques s'han de tenir en compte, preferentment, els signes, índexs o mòduls establerts per a l'estimació objectiva, quan es tracti de contribuïents que hagin renunciat a aquest últim mètode de determinació de la base imposable.

CAPÍTOL II

Definició i determinació de la renda gravable

SECCIÓ 1a RENDIMENTS DEL TREBALL

Article 17. *Rendiments íntegres del treball.*

1. Es consideren rendiments íntegres del treball totes les contraprestacions o utilitats, sigui quina en sigui la denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que derivin, directament o indirectament, del treball personal o de la relació laboral o estatutària i no tinguin el caràcter de rendiments d'activitats econòmiques.

S'hi inclouen, en particular:

a) Els sous i salaris.

b) Les prestacions per desocupació.

c) Les remuneracions en concepte de despeses de representació.

d) Les dietes i assignacions per a despeses de viatge, excepte les de locomoció i les normals de manutenció i estada en establiments d'hostaleria amb els límits que per reglament s'estableixin.

e) Les contribucions o aportacions satisfetes pels promotors de plans de pensions que preveu el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, o per les empreses promotores que preveu la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació.

f) Les contribucions o aportacions satisfetes pels empresaris per fer front als compromisos per pensions en els termes que preveuen la disposició adicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i la seva normativa de desplegament, quan aquelles siguin imputades a les persones a les quals es vinculin les prestacions. Aquesta imputació fiscal té caràcter voluntari en els contractes d'assegurança col·lectiva diferents dels plans de previsió social empresarial, i s'ha de mantenir la decisió que s'adopti respecte de la resta de primes que se satisfacin fins a l'extinció del contracte d'assegurança. No obstant això, la imputació fiscal té caràcter obligatori en els contractes d'assegurança de risc. En cap cas la imputació fiscal té caràcter obligatori en els contractes d'assegurances en els quals es cobreixin conjuntament les contingències de jubilació i de mort o incapacitat.

2. En tot cas, tenen la consideració de rendiments del treball:

a) Les prestacions següents:

1a Les pensions i havers passius percebuts dels règims públics de la Seguretat Social i classes passives i altres prestacions públiques per situacions d'incapacitat, jubilació, accident, malaltia, viduïtat, o similars, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'aquesta Llei.

2a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de mutualitats generals obligatòries de funcionaris, col·legis d'orfes i altres entitats similars.

3a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de plans de pensions i les percebudes dels plans de pensions que regula la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació.

4a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurances concertats amb mutualitats de previsió social, les aportacions de les quals hagin pogut ser, almenys en part, despesa deduïble per a la determinació del rendiment net d'activitats econòmiques, o objecte de reducció en la base imposable de l'impost.

En el supòsit de prestacions per jubilació i invalidesa derivades dels contractes esmentats, s'han d'integrar en la base imposable en l'import de la quantia percebuda que excedeixi de les aportacions que no hagin pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable de l'impost, per incomplir els requisits subjectius previstos en el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 51 o en la disposició addicional novena d'aquesta Llei.

5a Les prestacions percebudes pels beneficiaris dels plans de previsió social empresarial.

Així mateix, les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurança col·lectiva, diferents dels plans de previsió social empresarial, que instrumentin els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes que preveuen la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i la seva normativa de desplegament, en la mesura que la seva quantia excedeixi les contribucions imputades fiscalment i les aportacions directament realitzades pel treballador.

6a Les prestacions percebudes pels beneficiaris dels plans de previsió assegurats.

7a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de les assegurances de dependència conforme al que disposa la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

b) Les quantitats que s'abonin, per raó del seu càrrec, als diputats espanyols en el Parlament europeu, als diputats i senadors de les Corts Generals, als membres de les assemblees legislatives autonòmiques, regidors d'ajuntament i membres de les diputacions provincials, cabildos insulars o altres entitats locals, excloent-ne, en tot cas, la part de les quantitats que aquestes institucions assignin per a despeses de viatge i desplaçament.

c) Els rendiments derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars.

d) Els rendiments derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedeixi el dret a la seva explotació.

e) Les retribucions dels administradors i membres dels consells d'administració, de les juntes que en facin la funció i altres membres d'òrgans representatius.

f) Les pensions compensatòries rebudes del cònjuge i les anualitats per aliments, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'aquesta Llei.

g) Els drets especials de contingut econòmic que es reservin els fundadors o promotors d'una societat com a remuneració de serveis personals.

h) Les beques, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'aquesta Llei.

i) Les retribucions percebudes pels qui col·laborin en activitats humanitàries o d'assistència social promogudes per entitats sense ànim de lucre.

j) Les retribucions derivades de relacions laborals de caràcter especial.

k) Les aportacions realitzades al patrimoni protegit de les persones amb discapacitat en els termes que preveu la disposició addicional divuitena d'aquesta Llei.

3. No obstant això, quan els rendiments a què es refereixen els paràgrafs c) i d) de l'apartat anterior i els derivats de la relació laboral especial dels artistes en espectacles públics i de la relació laboral especial de les persones que intervinguin en operacions mercantils per compte d'un empresari o més sense assumir el compte i el risc de les operacions que suposin l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans o d'un de tots dos, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis, es qualifiquen de rendiments d'activitats econòmiques.

Article 18. *Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments del treball.*

1. Com a regla general, els rendiments íntegres es computen totalment, llevat que els sigui aplicable algun dels percentatges de reducció a què es refereixen els apartats següents. Els percentatges esmentats no són aplicables quan la prestació es percebi en forma de renda.

2. El 40 per cent de reducció, en el cas de rendiments íntegres diferents dels que preveu l'article 17.2.a) d'aquesta Llei que tinguin un període de generació superior a dos anys i que no s'obtinguin de forma periòdica o recurrent, així com els que per reglament es qualifiquin d'obtinguts de manera notòriament irregular en el temps.

El còmput del període de generació, en cas que aquests rendiments es cobrin de manera fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que s'estableixin per reglament.

En cas que els rendiments derivin de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors, la quantia del rendiment sobre la qual s'aplica la reducció del 40 per cent no pot superar l'import que resulti de multiplicar el salari mitjà anual del conjunt dels declarants en l'impost sobre la renda de les persones físiques pel nombre d'anys de generació del rendiment. A aquests efectes, quan es tracti de rendiments obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, s'han de prendre cinc anys.

No obstant això, el límit esmentat es duplica per als rendiments derivats de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors que compleixin els requisits següents:

1r Les accions o participacions adquirides s'han de mantenir, almenys, durant tres anys a comptar de l'exercici de l'opció de compra.

2n L'oferta d'opcions de compra s'ha d'efectuar en les mateixes condicions a tots els treballadors de l'empresa, grup o subgrups d'empresa.

Per reglament s'ha de fixar la quantia del salari mitjà anual, tenint en compte les estadístiques de l'impost sobre el conjunt dels contribuents en els tres anys anteriors.

3. El 40 per cent de reducció, en el cas de les prestacions que estableix l'article 17.2.a).1a i 2a d'aquesta Llei que es percebin en forma de capital, sempre que hagin transcorregut més de dos anys des de la primera aportació.

El termini de dos anys no és exigible en el cas de prestacions per invalidesa.

4. Les reduccions que preveu aquest article no s'apliquen a les contribucions empresarials imputades que redueixin la base imposable, d'acord amb el que disposen els articles 51, 53 i la disposició addicional onzena d'aquesta Llei.

Article 19. Rendiment net del treball.

1. El rendiment net del treball és el resultat de disminuir el rendiment íntegre en l'import de les despeses deduïbles.

2. Tenen la consideració de despeses deduïbles exclusivament els següents:

a) Les cotitzacions a la Seguretat Social o a mutualitats generals obligatòries de funcionaris.

b) Les detraccions per drets passius.

c) Les cotitzacions als col·legis d'orfes o entitats similars.

d) Les quotes satisfetes a sindicats i col·legis professionals, quan la col·legiació tingui caràcter obligatori, en la part que correspongui als fins essencials d'aquestes institucions, i amb el límit que s'estableixi per reglament.

e) Les despeses de defensa jurídica derivades directament de litigis suscitats en la relació del contribuïent amb la persona de la qual percep els rendiments, amb el límit de 300 euros anuals.

Article 20. Reducció per obtenció de rendiments del treball.

1. El rendiment net del treball es minora en les quanties següents:

a) Contribuents amb rendiments nets del treball iguals o inferiors a 9.000 euros: 4.000 euros anuals.

b) Contribuents amb rendiments nets del treball compresos entre 9.000,01 i 13.000 euros: 4.000 euros menys el resultat de multiplicar per 0,35 la diferència entre el rendiment del treball i 9.000 euros anuals.

c) Contribuents amb rendiments nets del treball superiors a 13.000 euros o amb rendes, excloses les exemptes, diferents de les del treball superiors a 6.500 euros: 2.600 euros anuals.

2. S'incrementa en un 100 per cent l'import de la reducció que preveu l'apartat 1 d'aquest article, en els supòsits següents:

a) Treballadors actius més grans de 65 anys que continuïn o prolonguin l'activitat laboral, en les condicions que per reglament es determinin.

b) Contribuents desocupats inscrits en l'oficina d'ocupació que acceptin un lloc de treball que exigeixi el trasllat de la seva residència habitual a un nou municipi, en les condicions que per reglament es determinin. Aquest increment s'aplica en el període impositiu en què es produeixi el canvi de residència i en el següent.

3. A més a més, les persones amb discapacitat que obtinguin rendiments del treball com a treballadors actius poden minorar el rendiment net del treball en 3.200 euros anuals.

La reducció esmentada és de 7.100 euros anuals, per a les persones amb discapacitat que tot i ser treballadors actius acreditin necessitar ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

4. Com a conseqüència de l'aplicació de les reduccions que preveu aquest article, el saldo resultant no pot ser negatiu.

SECCIÓ 2a RENDIMENTS DEL CAPITAL**Article 21. Definició de rendiments del capital.**

1. Tenen la consideració de rendiments íntegres del capital la totalitat de les utilitats o contraprestacions, sigui quina en sigui la denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que vinguin, directament o indirectament, d'elements patrimonials, béns o drets, la titularitat dels

quals correspongui al contribuïent i no estiguin afectes a activitats econòmiques realitzades per aquest.

No obstant això, les rendes derivades de la transmissió de la titularitat dels elements patrimonials, encara que hi hagi un pacte de reserva de domini, tributen com a guanys o pèrdues patrimonials, llevat que per aquesta Llei es qualifiquin de rendiments del capital.

2. En tot cas, s'inclouen com a rendiments del capital:

a) Els provinents dels béns immobles, tant rústics com urbans, que no estiguin afectes a activitats econòmiques realitzades pel contribuïent.

b) Els que vinguin del capital mobiliari i, en general, dels restants béns o drets de què sigui titular el contribuïent, que no estiguin afectes a activitats econòmiques realitzades per aquest.

Subsecció 1a Rendiments del capital immobiliari**Article 22. Rendiments íntegres del capital immobiliari.**

1. Tenen la consideració de rendiments íntegres procedents de la titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguin sobre aquests, tots els que derivin de l'arrendament o de la constitució o cessió de drets o facultats d'ús o gaudi sobre aquells, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa.

2. Es computa com a rendiment íntegre l'import que per tots els conceptes hagi de satisfer l'adquirent, cessionari, arrendatari o subarrendatari, inclòs, si s'escau, el corresponent a tots els béns cedits amb l'immoble i exclòs l'impost sobre el valor afegit o, si s'escau, l'impost general indirecte canari.

Article 23. Despeses deduïbles i reduccions.

1. Per determinar el rendiment net, es dedueixen dels rendiments íntegres les despeses següents:

a) Totes les despeses necessàries per a l'obtenció dels rendiments. Es consideren despeses necessàries per a l'obtenció dels rendiments, entre altres, les següents:

1r Els interessos dels capitals aliens invertits en l'adquisició o millora del bé, dret o facultat d'ús i gaudi del qual procedeixen els rendiments, i altres despeses de finançament, així com les despeses de reparació i conservació de l'immoble. L'import total a deduir per aquestes despeses no pot excedir, per a cada bé o dret, la quantia dels rendiments íntegres obtinguts. L'excés es pot deduir en els quatre anys següents d'acord amb el que assenyala aquest número 1r.

2n Els tributs i recàrrecs no estatals, així com les taxes i recàrrecs estatals, sigui quina sigui la seva denominació, sempre que incideixin sobre els rendiments computats o sobre el bé o dret productor d'aquells i no tinguin caràcter sancionador.

3r Els saldos de cobrament dubtós en les condicions que s'estableixin per reglament.

4t Les quantitats meritades per tercers com a conseqüència de serveis personals.

b) Les quantitats destinades a l'amortització de l'immoble i dels altres béns cedits amb aquest, sempre que responguin a la seva depreciació efectiva, en les condicions que per reglament es determinin. Si es tracta d'immobles, s'entén que l'amortització compleix el requisit d'efectivitat si no excedeix del resultat d'aplicar el 3 per cent sobre el més gran dels valors següents: el cost d'adquisició satisfet o el valor cadastral, sense incloure el valor del sòl.

En el supòsit de rendiments derivats de la titularitat d'un dret o facultat d'ús o gaudi, és igualment deduïble en concepte de depreciació, amb el límit dels rendiments

íntegres, la part proporcional del valor d'adquisició satisfet, en les condicions que es determinin per reglament.

2. 1r En els supòsits d'arrendament de béns immobles destinats a habitatge, el rendiment net calculat d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, es redueix en un 50 per cent. Si es tracta de rendiments nets positius, la reducció només és aplicable respecte dels rendiments declarats pel contribuent.

2n La reducció esmentada és del 100 per cent, quan l'arrendatari tingui una edat compresa entre 18 i 35 anys i uns rendiments nets del treball o d'activitats econòmiques en el període impositiu superiors a l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

L'arrendatari ha de comunicar anualment a l'arrendador, de la manera que es determini per reglament, el compliment d'aquests requisits.

Quan hi hagi diversos arrendataris d'un mateix habitatge, aquesta reducció s'aplica sobre la part del rendiment net que proporcionalment correspongui als arrendataris que compleixin els requisits que preveu aquest número 2n.

3. Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com els que per reglament es qualifiquin d'obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, es redueixen en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en cas que aquests rendiments es cobrin de forma fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 24. *Rendiment en cas de parentiu.*

Quan l'adquirent, cessionari, arrendatari o subarrendatari del bé immoble o del dret real que recaigui sobre aquest sigui el cònjuge o un parent, inclosos els afins, fins al tercer grau inclusivament, del contribuent, el rendiment net total no pot ser inferior al que resulti de les regles de l'article 85 d'aquesta Llei.

Subsecció 2a *Rendiments del capital mobiliari*

Article 25. *Rendiments íntegres del capital mobiliari.*

Tenen la consideració de rendiments íntegres del capital mobiliari els següents:

1. Rendiments obtinguts per la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitat.

Queden inclosos dins d'aquesta categoria els rendiments següents, dineraris o en espècie:

a) Els dividendes, primes d'assistència a juntes i participacions en els beneficis de qualsevol tipus d'entitat.

b) Els rendiments procedents de qualsevol classe d'actius, excepte el lliurament d'accions alliberades que, estatutàriament o per decisió dels òrgans socials, facultin per participar en els beneficis, vendes, operacions, ingressos o conceptes anàlegs d'una entitat per causa diferent de la remuneració del treball personal.

c) Els rendiments que derivin de la constitució o cessió de drets o facultats d'ús o gaudi, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, sobre els valors o participacions que representin la participació en els fons propis de l'entitat.

d) Qualsevol altra utilitat, diferent de les anteriors, procedent d'una entitat per la condició de soci, accionista, associat o partícip.

e) La distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions. L'import obtingut minora, fins a anul·lar-lo, el valor d'adquisició de les accions o participacions afectades i l'excés que en pugui resultar tributa com a rendiment del capital mobiliari.

2. Rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis.

Tenen aquesta consideració les contraprestacions de tot tipus, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, com els interessos i qualsevol altra forma de retribució pactada com a remuneració per aquesta cessió, així com les derivades de la transmissió, reemborsament, amortització, bescanvi o conversió de qualsevol classe d'actius representatius de la captació i utilització de capitals aliens.

a) En particular, tenen aquesta consideració:

1r Els rendiments procedents de qualsevol instrument de gir, fins i tot els originats per operacions comercials, a partir del moment en què s'endossi o transmeti, llevat que l'endós o la cessió es faci com a pagament d'un crèdit de proveïdors o subministradors.

2n La contraprestació, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, derivada de comptes en tota classe d'institucions financeres, incloent-ne les basades en operacions sobre actius financers.

3r Les rendes derivades d'operacions de cessió temporal d'actius financers amb pacte de recompra.

4t Les rendes satisfetes per una entitat financera, com a conseqüència de la transmissió, cessió o transferència, total o parcial, d'un crèdit de la titularitat de les rendes.

b) En el cas de transmissió, reemborsament, amortització, bescanvi o conversió de valors, es computa com a rendiment la diferència entre el valor de transmissió, reemborsament, amortització, bescanvi o conversió d'aquests i el seu valor d'adquisició o subscripció.

Com a valor de bescanvi o conversió s'ha de prendre el que correspongui als valors que es rebin.

Les despeses accessòries d'adquisició i alienació s'han de computar per a la quantificació del rendiment, mentre es justifiquin adequadament.

Els rendiments negatius derivats de transmissions d'actius financers, quan el contribuent hagi adquirit actius financers homogenis dins els dos mesos anteriors o posteriors a les transmissions esmentades, s'han d'integrar a mesura que es transmetin els actius financers que romanquin en el patrimoni del contribuent.

3. Rendiments procedents d'operacions de capitalització, de contractes d'assegurança de vida o invalidesa i de rendes derivades de la imposició de capitals.

a) Rendiments dineraris o en espècie procedents d'operacions de capitalització i de contractes d'assegurança de vida o invalidesa, excepte quan, d'acord amb el que preveu l'article 17.2.a) d'aquesta Llei, hagin de tributar com a rendiments del treball.

En particular, s'apliquen a aquests rendiments de capital mobiliari les regles següents:

1r) Quan es percebi un capital diferit, el rendiment del capital mobiliari està determinat per la diferència entre el capital percebut i l'import de les primes satisfetes.

2n) En el cas de rendes vitalícies immediates, que no hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considera rendiment de capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

40 per cent, quan el perceptor tingui menys de 40 anys.

35 per cent, quan el perceptor tingui entre 40 i 49 anys.

28 per cent, quan el perceptor tingui entre 50 i 59 anys.

24 per cent, quan el perceptor tingui entre 60 i 65 anys.

20 per cent, quan el perceptor tingui més de 66 i 69 anys.

8 per cent, quan el perceptor tingui més de 70 anys.

Aquests percentatges són els corresponents a l'edat del rendista en el moment de la constitució de la renda i romanen constants durant tota la seva vigència.

3r) Si es tracta de rendes temporals immediates, que no hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considera rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

12 per cent, quan la renda tingui una durada inferior o igual a 5 anys.

16 per cent, quan la renda tingui una durada superior a 5 i inferior o igual a 10 anys.

20 per cent, quan la renda tingui una durada superior a 10 i inferior o igual a 15 anys.

25 per cent, quan la renda tingui una durada superior a 15 anys.

4t) Quan es percebin rendes diferides, vitalícies o temporals, que no hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considera rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat el percentatge que correspongui dels que preveuen els números 2n) i 3r) anteriors, incrementat en la rendibilitat obtinguda fins a la constitució de la renda, de la manera que es determini per reglament. Quan les rendes hagin estat adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i entre vius, el rendiment del capital mobiliari és, exclusivament, el resultat d'aplicar a cada anualitat el percentatge que correspongui dels que preveuen els números 2n) i 3r) anteriors.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, en els termes que s'estableixin per reglament, les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes en forma de renda pels beneficiaris de contractes d'assegurança de vida o invalidesa, diferents dels que estableix l'article 17.2.a), i en els quals no hi hagi hagut cap tipus de mobilització de les provisions del contracte d'assegurança durant la seva vigència, s'integren en la base imposable de l'impost, en concepte de rendiments del capital mobiliari, a partir del moment en què la seva quantia excedeixi les primes que hagin estat satisfetes en virtut del contracte o, en cas que la renda hagi estat adquirida per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i entre vius, quan excedeixin el valor actual actuarial de les rendes en el moment de la seva constitució. En aquests casos no són aplicables els percentatges que preveuen els números 2n) i 3r) anteriors. Per a l'aplicació d'aquest règim és necessari que el contracte d'assegurança s'hagi concertat, com a mínim, amb dos anys d'anterioritat a la data de jubilació.

5è) En el cas d'extinció de les rendes temporals o vitalícies, que no hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, quan l'extinció de la renda tingui l'origen en l'exercici del dret de rescab, el rendiment del capital mobiliari és el resultat de sumar a l'import del rescab les rendes satisfetes fins al moment esmentat i de restar les primes satisfetes i les quanties que, d'acord amb els paràgrafs anteriors d'aquest apartat, hagin tributat com a rendiments del capital mobiliari. Quan les rendes hagin estat adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i entre vius, s'ha de restar, a més a més, la rendibilitat acumulada fins a la constitució de les rendes.

6è) Les assegurances de vida o invalidesa que prevegin prestacions en forma de capital i aquest capital es destini a la constitució de rendes vitalícies o temporals, sempre que la possibilitat de conversió es reculli en el contracte d'assegurança, tributen d'acord amb el que estableix el primer paràgraf del número 4t anterior. En

cap cas és aplicable el que disposa aquest número quan el capital es posi a disposició del contribuent per qualsevol mitjà.

b) Les rendes vitalícies o altres temporals que tinguin per causa la imposició de capitals, excepte quan hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori. Es considera rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges que preveuen els números 2n) i 3r) de la lletra a) d'aquest apartat per a les rendes, vitalícies o temporals, immediates derivades de contractes d'assegurança de vida.

4. Altres rendiments del capital mobiliari.

Queden inclosos en aquest apartat, entre altres, els rendiments, dineraris o en espècie següents:

a) Els procedents de la propietat intel·lectual quan el contribuent no sigui l'autor i els procedents de la propietat industrial que no estigui afecta a activitats econòmiques realitzades pel contribuent.

b) Els procedents de la prestació d'assistència tècnica, llevat que aquesta prestació tingui lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

c) Els procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, així com els procedents del subarrendament percebuts pel subarrendador, que no constitueixin activitats econòmiques.

d) Els procedents de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per utilitzar-la, llevat que la cessió esmentada tingui lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

5. No té la consideració de rendiment de capital mobiliari, sense perjudici de la seva tributació pel concepte que correspongui, la contraprestació obtinguda pel contribuent per l'ajornament o el fraccionament del preu de les operacions realitzades en desenvolupament de la seva activitat econòmica habitual.

6. S'estima que no hi ha rendiment del capital mobiliari en les transmissions lucratives, per causa de mort del contribuent, dels actius representatius de la captació i utilització de capitals aliens a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article.

Article 26. *Despeses deduïbles i reduccions.*

1. Per a la determinació del rendiment net, es dedueixen dels rendiments íntegres exclusivament les despeses següents:

a) Les despeses d'administració i dipòsit de valors negociables. A aquests efectes, es consideren despeses d'administració i dipòsit els imports que repercutixin les empreses de serveis d'inversió, entitats de crèdit o altres entitats financeres que, d'acord amb la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, tinguin per finalitat retribuir la prestació derivada de la realització per compte dels seus titulars del servei de dipòsit de valors representats en forma de títols o de l'administració de valors representats en anotacions en compte.

No són deduïbles les quanties que suposin la contraprestació d'una gestió discrecional i individualitzada de carteres d'inversió, on es produeixi una disposició de les inversions efectuades per compte dels titulars d'acord amb els mandats conferits per aquests.

b) Quan es tracti de rendiments derivats de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines o de subarrendaments, es dedueixen dels rendiments íntegres les despeses necessàries per obtenir-los i, si s'escau, l'import del deteriorament sofert pels béns o drets de què procedeixen els ingressos.

2. Els rendiments nets que preveu l'apartat 4 de l'article 25 d'aquesta Llei amb un període de generació superior a dos anys o que per reglament es qualifiquin d'obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, es redueixen en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en cas que aquests rendiments es cobrin de manera fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que per reglament s'estableixin.

SECCIÓ 3a RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Article 27. *Rendiments íntegres d'activitats econòmiques.*

1. Es consideren rendiments íntegres d'activitats econòmiques els que, procedint del treball personal i del capital conjuntament, o d'un sol d'aquests factors, suposin per part del contribuïent l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans o d'un dels dos, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis.

En particular, tenen aquesta consideració els rendiments de les activitats extractives, de fabricació, comerç o prestació de serveis, incloses les d'artesanía, agrícoles, forestals, ramaderes, pesqueres, de construcció, mineres, i l'exercici de professions liberals, artístiques i esportives.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, s'entén que l'arrendament d'immobles es realitza com a activitat econòmica, únicament quan hi concorrin les circumstàncies següents:

- a) Que en l'exercici de l'activitat es disposi, almenys, d'un local exclusivament destinat a portar a terme la gestió de l'activitat.
- b) Que per a l'ordenació d'aquella s'utilitzi, com a mínim, una persona empleada amb contracte laboral i a jornada completa.

Article 28. *Regles generals de càlcul del rendiment net.*

1. El rendiment net de les activitats econòmiques es determina segons les normes de l'impost sobre societats, sense perjudici de les regles especials que contenen aquest article, l'article 30 d'aquesta Llei per a l'estimació directa, i l'article 31 d'aquesta Llei per a l'estimació objectiva.

Als efectes del que disposa l'article 108 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, per determinar l'import net del volum de negoci s'ha de tenir en compte el conjunt d'activitats econòmiques exercides pel contribuïent.

2. Per determinar el rendiment net de les activitats econòmiques no s'han d'incloure els guanys o les pèrdues patrimonials derivades dels elements patrimonials que hi estan afectes, que s'han de quantificar d'acord amb el que preveu la secció 4a d'aquest capítol.

3. L'afectació d'elements patrimonials o la defaectació d'actius fixos pel contribuïent no constitueix alteració patrimonial, sempre que els béns o drets continuïn formant part del seu patrimoni.

S'entén que no hi ha hagut afectació si es porta a terme l'alienació dels béns o drets abans que hagin transcorregut tres anys des d'aquesta alienació.

4. S'ha d'atendre al valor normal en el mercat dels béns o serveis objecte de l'activitat que el contribuïent cedeixi o presti a tercers de forma gratuïta o destini a l'ús o consum propi.

Així mateix, quan hi hagi contraprestació i aquesta sigui notòriament inferior al valor normal en el mercat dels béns i serveis, s'ha d'atendre a aquest últim valor.

Article 29. *Elements patrimonials afectes.*

1. Es consideren elements patrimonials afectes a una activitat econòmica:

- a) Els béns immobles en què es du a terme l'activitat del contribuïent.
- b) Els béns destinats als serveis econòmics i socio-culturals del personal al servei de l'activitat. No es consideren afectes els béns d'esplai i esbarjo o, en general, d'ús particular del titular de l'activitat econòmica.
- c) Qualsevol altres elements patrimonials que siguin necessaris per a l'obtenció dels rendiments respectius. En cap cas tenen aquesta consideració els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat i de la cessió de capitals a tercers.

2. Quan es tracti d'elements patrimonials que serveixin només parcialment per a l'activitat econòmica, l'afectació s'entén limitada a la part d'aquests que realment s'utilitzi en l'activitat de què es tracti. En cap cas són susceptibles d'afectació parcial elements patrimonials indivisibles.

Per reglament s'han de determinar les condicions en què, malgrat la seva utilització per a necessitats privades de forma accessòria i notòriament irrellevant, determinats elements patrimonials es puguin considerar afectes a una activitat econòmica.

3. La consideració d'elements patrimonials afectes ho és amb independència que la seva titularitat, en cas de matrimoni, sigui comuna als dos cònjuges.

Article 30. *Normes per a la determinació del rendiment net en estimació directa.*

1. La determinació dels rendiments d'activitats econòmiques s'ha d'efectuar, amb caràcter general, pel mètode d'estimació directa, i s'hi admeten dues modalitats, la normal i la simplificada.

La modalitat simplificada s'ha d'aplicar per a determinades activitats econòmiques l'import net de volum de negoci de les quals, per al conjunt d'activitats exercides pel contribuïent, no superi els 600.000 euros l'any immediat anterior, llevat que renunciï a aplicar-la, en els termes que s'estableixin per reglament.

En els supòsits de renúncia o exclusió de la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, el contribuïent ha de determinar el rendiment net de totes les seves activitats econòmiques per la modalitat normal d'aquest mètode durant els tres anys següents, en les condicions que s'estableixin per reglament.

2. Junt amb les regles generals de l'article 28 d'aquesta Llei s'han de tenir en compte les especials següents:

1a No tenen la consideració de despesa deduïble els conceptes a què es refereix l'article 14.3 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats ni les aportacions a mutualitats de previsió social del mateix empresari o professional, sense perjudici del que preveu l'article 51 d'aquesta Llei.

No obstant això, tenen la consideració de despesa deduïble les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança, concertats amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, quan, als efectes de donar compliment a l'obligació que preveu la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, actuïn com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social esmentat, en la part que tingui per objecte la cobertura de contingències ateses per la Seguretat Social, amb el límit de 4.500 euros anuals.

2a Quan resulti degudament acreditat, amb l'oportú contracte laboral i l'afiliació al règim corresponent de la Seguretat Social, que el cònjuge o els fills menors del contribuent que convisquin amb ell, treballen habitualment i amb continuïtat en les activitats econòmiques exercides per aquest, s'han de deduir, per a la determinació dels rendiments, les retribucions estipulades amb cadascun d'ells, sempre que no siguin superiors a les de mercat corresponents a la seva qualificació professional i treball desenvolupat. Les quantitats esmentades es consideren obtingudes pel cònjuge o els fills menors en concepte de rendiments de treball a tots els efectes tributaris.

3a Quan el cònjuge o els fills menors del contribuent que convisquin amb ell realitzin cessions de béns o drets que serveixin per a l'activitat econòmica de què es tracti, s'ha de deduir, per a la determinació dels rendiments del titular de l'activitat, la contraprestació estipulada, sempre que no excedeixi el valor de mercat i, si no n'hi ha, es pot deduir la corresponent a aquest últim. La contraprestació o el valor de mercat es consideren rendiments del capital del cònjuge o els fills menors a tots els efectes tributaris.

El que disposa aquesta regla no és aplicable quan es tracti de béns i drets que siguin comuns als dos cònjuges.

4a Per reglament es poden establir regles especials per quantificar determinades despeses deduïbles en el cas d'empresaris i professionals en estimació directa simplificada, inclosos els de justificació difícil.

5a Tenen la consideració de despesa deduïble per a la determinació del rendiment net en estimació directa les primes d'assegurança de malaltia satisfetes pel contribuent en la part corresponent a la seva pròpia cobertura i a la del seu cònjuge i fills menors de vint-i-cinc anys que convisquin amb ell. El límit màxim de deducció és de 500 euros per cadascuna de les persones assenyalades anteriorment.

Article 31. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació objectiva.

1. El mètode d'estimació objectiva de rendiments per a determinades activitats econòmiques s'ha aplicar, en els termes que per reglament s'estableixin, d'acord amb les normes següents:

1a Els contribuents que reuneixin les circumstàncies que preveuen les normes reguladores d'aquest mètode han de determinar els seus rendiments d'acord amb aquest, llevat que renunciïn a la seva aplicació, en els termes que per reglament s'estableixin.

2a El mètode d'estimació objectiva s'ha d'aplicar conjuntament amb els règims especials establerts a l'impost sobre el valor afegit o a l'impost general indirecte canari, quan així es determini per reglament.

3a Aquest mètode no el poden aplicar els contribuents quan concorri qualsevol de les circumstàncies següents, en les condicions que s'estableixin per reglament:

a) Que determinin el rendiment net d'alguna activitat econòmica pel mètode d'estimació directa.

b) Que el volum de rendiments íntegres en l'any immediat anterior superi qualsevol dels imports següents:

Per al conjunt de les seves activitats econòmiques, 450.000 euros anuals.

Per al conjunt de les seves activitats agrícoles i ramaderes, 300.000 euros anuals.

A aquests efectes, només es computen les operacions que s'hagin d'anotar en el llibre registre de vendes o ingressos que preveu l'article 67.7 del Reglament d'aquest impost, o en el llibre registre d'ingressos que preveu l'article 40.1 del Reglament de l'impost sobre el valor afe-

git, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, i les operacions per a les quals estiguin obligats a emetre i conservar factures, d'acord amb el que disposa el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

No obstant això, s'han de computar no només les operacions corresponents a les activitats econòmiques exercides pel contribuent, sinó també les corresponents a les exercides pel cònjuge, descendents i ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes en les quals participin qualsevol dels anteriors, en què concorrin les circumstàncies següents:

Que les activitats econòmiques dutes a terme siguin idèntiques o similars. A aquests efectes, s'entén que són idèntiques o similars les activitats econòmiques classificades en el mateix grup en l'impost sobre activitats econòmiques.

Que hi hagi una gestió comuna d'aquestes activitats, en què es comparteixen mitjans personals o materials.

Quan en l'any immediat anterior s'hagi iniciat una activitat, el volum d'ingressos s'eleva a l'any.

c) Que el volum de les compres en béns i serveis, excloses les adquisicions d'immobilitzat, en l'exercici anterior superi la quantitat de 300.000 euros anuals. En el supòsit d'obres o serveis subcontractats, el seu import s'ha de tenir en compte per al càlcul d'aquest límit.

A aquests efectes, s'han de computar no només el volum de compres corresponents a les activitats econòmiques dutes a terme pel contribuent, sinó també les corresponents a les exercides pel cònjuge, descendents i ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes en les quals participin qualsevol dels anteriors, en què concorrin les circumstàncies que assenyalen la lletra b) anterior.

Quan en l'any immediat anterior s'hagi iniciat una activitat, el volum de compres s'eleva a l'any.

d) Que les activitats econòmiques siguin exercides, totalment o parcialment, fora de l'àmbit d'aplicació de l'impost a què es refereix l'article 4 d'aquesta Llei.

4a L'àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva s'ha de fixar, entre d'altres aspectes, o bé per la naturalesa de les activitats i cultius, o bé per mòduls objectius com ara el volum d'operacions, el nombre de treballadors, l'import de les compres, la superfície de les explotacions o els actius fixos utilitzats, amb els límits que es determinin per reglament per al conjunt d'activitats exercides pel contribuent i, si s'escau, pel cònjuge, descendents i ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes en què participin qualsevol dels anteriors.

5a En els supòsits de renúncia o exclusió de l'estimació objectiva, el contribuent ha de determinar el rendiment net de totes les seves activitats econòmiques pel mètode d'estimació directa durant els tres anys següents, en les condicions que per reglament s'estableixin.

2. El càlcul del rendiment net en l'estimació objectiva es regula pel que estableixen aquest article i les disposicions que el desenvolupin.

Les disposicions reglamentàries s'han d'ajustar a les regles següents:

1a En el càlcul del rendiment net de les activitats econòmiques en estimació objectiva, s'utilitzen els signes, índexs o mòduls generals o referits a determinats sectors d'activitat que determini el ministre d'Economia i Hisenda, tenint en compte les inversions realitzades que siguin necessàries per al desenvolupament de l'activitat.

2a L'aplicació del mètode d'estimació objectiva mai no pot donar lloc al gravamen dels guanys patrimonials

que, si s'escau, es puguin produir per les diferències entre els rendiments reals de l'activitat i els derivats de la correcta aplicació d'aquests mètodes.

Article 32. Reduccions.

1. Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com els que per reglament es qualifiquin d'obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, es redueixen en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en cas que aquests rendiments es cobrin de forma fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que per reglament s'estableixin.

No és aplicable aquesta reducció als rendiments que, tot i que individualment puguin derivar d'actuacions desenvolupades al llarg d'un període que compleix els requisits abans indicats, procedeixen de l'exercici d'una activitat econòmica que de manera regular o habitual obtingui aquest tipus de rendiments.

2. 1r Quan es compleixin els requisits que preveu el número 2n d'aquest apartat, el rendiment net de les activitats econòmiques es minora en les quanties següents:

a) Contribuents amb rendiments nets d'activitats econòmiques iguals o inferiors a 9.000 euros: 4.000 euros anuals.

b) Contribuents amb rendiments nets d'activitats econòmiques compresos entre 9.000,01 i 13.000 euros: 4.000 euros menys el resultat de multiplicar per 0,35 la diferència entre el rendiment net d'activitats econòmiques i 9.000 euros anuals.

c) Contribuents amb rendiments nets d'activitats econòmiques superiors a 13.000 euros o amb rendes, excloses les exemptes, diferents de les d'activitats econòmiques superiors a 6.500 euros: 2.600 euros anuals.

A més a més, les persones amb discapacitat que obtinguin rendiments nets derivats de l'exercici efectiu d'activitats econòmiques poden minorar el rendiment net d'aquestes en 3.200 euros anuals.

Aquesta reducció és de 7.100 euros anuals per a les persones amb discapacitat que exerceixen de manera efectiva una activitat econòmica i acreditin que necessiten ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

2n Per a l'aplicació de la reducció que preveu aquest apartat és necessari el compliment dels requisits que s'estableixin per reglament, i en particular els següents:

a) El rendiment net de l'activitat econòmica s'ha de determinar d'acord amb el mètode d'estimació directa. No obstant això, si es determina d'acord amb la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, la reducció és incompatible amb el que preveu la regla 4a de l'article 30.2 d'aquesta Llei.

b) La totalitat dels seus lliuraments de béns o prestacions de serveis s'ha d'efectuar a única persona, física o jurídica, no vinculada en els termes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

c) El conjunt de despeses deduïbles corresponents a totes les seves activitats econòmiques no pot excedir el 30 per cent dels seus rendiments íntegres declarats.

d) S'han de complir durant el període impositiu totes les obligacions formals i d'informació, control i verificació que es determinin per reglament.

e) Que no percebin rendiments del treball en el període impositiu.

f) Que almenys el 70 per cent dels ingressos del període impositiu estiguin subjectes a retenció o ingrés a compte.

3r Com a conseqüència de l'aplicació d'aquesta reducció, el saldo resultant no pot ser negatiu.

SECCIÓ 4a GUANY I PÈRDUES PATRIMONIALS

Article 33. Concepte.

1. Són guanys i pèrdues patrimonials les variacions en el valor del patrimoni del contribuent que es posin de manifest en ocasió de qualsevol alteració en la composició d'aquell, llevat que per aquesta Llei es qualifiquin de rendiments.

2. S'estima que no hi ha alteració en la composició del patrimoni:

- En els supòsits de divisió de la cosa comuna.
- En la dissolució de la societat de beneficiaris o en l'extinció del règim econòmic matrimonial de participació.
- En la dissolució de comunitats de béns o en els casos de separació de comuners.

Els supòsits a què es refereix aquest apartat no poden donar lloc, en cap cas, a l'actualització dels valors dels béns o drets rebuts.

3. S'estima que no hi ha guany o pèrdua patrimonial en els supòsits següents:

a) En reduccions del capital. Quan la reducció de capital, sigui quina sigui la seva finalitat, doni lloc a l'amortització de valors o participacions, es consideren amortitzades les adquirides en primer lloc, i el seu valor d'adquisició es distribueix proporcionalment entre els restants valors homogenis que romanguin en el patrimoni del contribuent. Quan la reducció de capital no afecti de la mateixa manera a tots els valors o participacions propietat del contribuent, s'entén referida a les adquirides en primer lloc.

Quan la reducció de capital tingui per finalitat la devolució d'aportacions, l'import d'aquesta o el valor normal de mercat dels béns o drets percebuts minora el valor d'adquisició dels valors o participacions afectades, d'acord amb les regles del paràgraf anterior, fins a la seva anul·lació. L'excés que en pugui resultar s'integra com a rendiment del capital mobiliari procedent de la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitat, en la forma prevista per a la distribució de la prima d'emissió, llevat que la dita reducció de capital procedeixi de beneficis no distribuïts, cas en què la totalitat de les quantitats percebudes per aquest concepte tributa d'acord amb el que preveu l'apartat a) de l'article 25.1 d'aquesta Llei. A aquests efectes, es considera que les reduccions de capital, sigui quina sigui la seva finalitat, afecten en primer lloc la part del capital social que no provingui de beneficis no distribuïts, fins a la seva anul·lació.

b) En ocasió de transmissions lucratives per causa de defunció del contribuent.

c) En ocasió de les transmissions lucratives d'empreses o participacions a què es refereix l'apartat 6 de l'article 20 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.

Els elements patrimonials que s'afecten pel contribuent a l'activitat econòmica després de la seva adquisició han d'haver estat afectes ininterrompudament durant, almenys, els cinc anys anteriors a la data de la transmissió.

d) En l'extinció del règim econòmic matrimonial de separació de béns, quan per imposició legal o resolució judicial es produeixin adjudicacions per causa diferent de la pensió compensatòria entre cònjuges.

El supòsit a què es refereix aquest paràgraf no pot donar lloc, en cap cas, a les actualitzacions dels valors dels béns o drets adjudicats.

e) En ocasió de les aportacions als patrimonis protegits constituïts a favor de persones amb discapacitat.

4. Estan exemptes de l'impost els guanys patrimonials que es posin de manifest:

a) En ocasió de les donacions que s'efectuïn a les entitats esmentades a l'article 68.3 d'aquesta Llei.

b) En ocasió de la transmissió del seu habitatge habitual per més grans de 65 anys o per persones en situació de dependència severa o de gran dependència de conformitat amb la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

c) En ocasió del pagament que preveu l'article 97.3 d'aquesta Llei i dels deutes tributaris a què es refereix l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

5. No es computen com a pèrdues patrimonials les següents:

a) Les no justificades.

b) Les degudes al consum.

c) Les degudes a transmissions lucratives per actes entre vius o a liberalitats.

d) Les degudes a pèrdues en el joc.

e) Les derivades de les transmissions d'elements patrimonials, quan el transmissor torni a adquirir-los dins de l'any següent a la data de la transmissió esmentada.

Aquesta pèrdua patrimonial s'ha d'integrar quan es produeixi la posterior transmissió de l'element patrimonial.

f) Les derivades de les transmissions de valors o participacions admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, quan el contribuent hagi adquirit valors homogenis dins dels dos mesos anteriors o posteriors a les esmentades transmissions.

g) Les derivades de les transmissions de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, quan el contribuent hagi adquirit valors homogenis l'any anterior o posterior a les transmissions esmentades.

En els casos que preveuen els paràgrafs f) i g) anteriors, les pèrdues patrimonials s'integren a mesura que es transmetin els valors o participacions que romanguin en el patrimoni del contribuent.

Article 34. *Import dels guanys o pèrdues patrimonials. Norma general.*

1. L'import dels guanys o pèrdues patrimonials és:

a) En el supòsit de transmissió onerosa o lucrativa, la diferència entre els valors d'adquisició i transmissió dels elements patrimonials.

b) En els altres supòsits, el valor de mercat dels elements patrimonials o parts proporcionals, si s'escau.

2. Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos, s'ha de distingir la part del valor d'alienació que correspongui a cada component d'aquest.

Article 35. *Transmissions a títol onerós.*

1. El valor d'adquisició està format per la suma de:

a) L'import real pel qual s'hagi efectuat l'adquisició esmentada.

b) El cost de les inversions i millores efectuades en els béns adquirits i les despeses i tributs inherents a l'adquisició, exclosos els interessos, que hagin estat satisfets per l'adquirent.

En les condicions que per determinin reglament es, aquest valor s'ha de minorar en l'import de les amortitzacions.

2. El valor d'adquisició a què es refereix l'apartat anterior s'actualitza, exclusivament en el cas de béns immobles, mitjançant l'aplicació dels coeficients que s'estableixin en la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat. Els coeficients s'apliquen de la manera següent:

a) Sobre els imports a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior, atenent l'any en què s'hagin satisfet.

b) Sobre les amortitzacions, atenent l'any al qual corresponguin.

3. El valor de transmissió és l'import real pel qual l'alienació s'hagi efectuat. D'aquest valor es dedueixen les despeses i els tributs a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 1 així que siguin satisfets pel transmissor.

Per import real del valor d'alienació es pren l'efectivament satisfet, sempre que no resulti inferior al normal de mercat, cas en què preval aquest.

Article 36. *Transmissions a títol lucratiu.*

Quan l'adquisició o la transmissió hagi estat a títol lucratiu s'apliquen les regles de l'article anterior, prenent per import real dels valors respectius els que resultin de l'aplicació de les normes de l'impost sobre successions i donacions, sense que puguin excedir el valor de mercat.

En les adquisicions lucratives, a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 3 de l'article 33 d'aquesta Llei, el donatari se subroga en la posició del donant respecte dels valors i les dates d'adquisició dels béns esmentats.

Article 37. *Normes específiques de valoració.*

1. Quan l'alteració en el valor del patrimoni procedeixi:

a) De la transmissió a títol onerós de valors admesos a negociació en algun dels mercats regulats de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, el guany o la pèrdua es computa per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió, determinat per la seva cotització en els mercats en la data en què aquella es produeixi o pel preu pactat quan sigui superior a la cotització.

Per a la determinació del valor d'adquisició s'ha de deduir l'import obtingut per la transmissió dels drets de subscripció.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, si l'import obtingut en la transmissió dels drets de subscripció arriba a ser superior al valor d'adquisició dels valors dels quals procedeixin aquests drets, la diferència té la consideració de guany patrimonial per al transmissor, en el període impositiu en què es produeixi la transmissió.

Quan es tracti d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició és l'import realment satisfet pel contribuent. Quan es tracti d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició tant d'aquestes com de les que siguin procedents resulta de repartir el cost total entre el

nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguin.

b) De la transmissió a títol oneros de valors no admesos a negociació en algun dels mercats regulats de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, el guany o la pèrdua es computa per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió.

Llevat de prova que l'import efectivament satisfet es correspon amb el que haurien convingut parts independents en condicions normals de mercat, el valor de transmissió no pot ser inferior al més gran dels dos següents:

El teòric resultant del balanç corresponent a l'últim exercici tancat abans de la data de la meritació de l'impost.

El que resulti de capitalitzar al tipus del 20 per cent la mitjana dels resultats dels tres exercicis socials tancats abans de la data de la meritació de l'impost. A aquest últim efecte, es computen com a beneficis els dividends distribuïts i les assignacions a reserves, excloses les de regularització o d'actualització de balanços.

El valor de transmissió així calculat es té en compte per determinar el valor d'adquisició dels valors o participacions que correspongui a l'adquirent.

L'import obtingut per la transmissió de drets de subscripció procedents d'aquests valors o participacions té la consideració de guany patrimonial per al transmissor en el període impositiu en què es produeixi la transmissió esmentada.

Quan es tracti d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició és l'import realment satisfet pel contribuent. Quan es tracti d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició, tant d'aquestes com de les que siguin procedents, resulta de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguin.

c) De la transmissió o el reemborsament a títol oneros d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva a què es refereix l'article 94 d'aquesta Llei, el guany o la pèrdua patrimonial es computa per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió, determinat pel valor liquidatiu aplicable en la data en què l'esmentada transmissió o reemborsament es produeixi o, si hi manca, per l'últim valor liquidatiu publicat. Quan no hi hagi valor liquidatiu s'ha de prendre el valor teòric resultant del balanç corresponent a l'últim exercici tancat abans de la data de la meritació de l'impost.

En supòsits diferents del reemborsament de participacions, el valor de transmissió així calculat no pot ser inferior al més gran dels dos següents:

El preu efectivament pactat en la transmissió.

El valor de cotització en mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers i, en particular, en sistemes organitzats de negociació de valors autoritzats conforme al que preveu l'article 31.4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en la data de la transmissió.

Als efectes de determinar el valor d'adquisició, és aplicable, quan escaigui, el que disposa la lletra a) d'aquest apartat 1.

No obstant el que disposen els paràgrafs anteriors, en el cas de transmissions de participacions en els fons d'inversió cotitzats a què es refereix l'article 49 del Reglament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, aprovat pel Reial decret 1309/2005, de 4 de novembre, realitzades en bossa de valors, el valor de transmissió es determina conforme al que preveu la lletra a) d'aquest apartat.

d) De les aportacions no dineràries a societats, el guany o la pèrdua es determina per la diferència entre el valor d'adquisició dels béns o drets aportats i la quantitat més gran de les següents:

Primera.—El valor nominal de les accions o participacions socials rebudes per l'aportació o, si s'escau, la part corresponent d'aquest. A aquest valor s'afegeix l'import de les primes d'emissió.

Segona.—El valor de cotització dels títols rebuts el dia que es formalitzi l'aportació o l'immediat anterior.

Tercera.—El valor de mercat del bé o dret aportat.

El valor de transmissió així calculat es té en compte per determinar el valor d'adquisició dels títols rebuts com a conseqüència de l'aportació no dinerària.

e) En els casos de separació dels socis o dissolució de societats, es considera guany o pèrdua patrimonial, sense perjudici de les corresponents a la societat, la diferència entre el valor de la quota de liquidació social o el valor de mercat dels béns rebuts i el valor d'adquisició del títol o participació de capital que correspongui.

En els casos d'escissió, fusió o absorció de societats, el guany o pèrdua patrimonial del contribuent es computa per la diferència entre el valor d'adquisició dels títols, drets o valors representatius de la participació del soci i el valor de mercat dels títols, numerari o drets rebuts o el valor del mercat dels lliurats.

f) D'un traspàs, el guany patrimonial es computa al cedent en l'import que li correspongui en el traspàs.

Quan el dret de traspàs s'hagi adquirit mitjançant preu, aquest té la consideració de preu d'adquisició.

g) D'indemnitzacions o capitals assegurats per pèrdues o sinistres en elements patrimonials, es computa com a guany o pèrdua patrimonial la diferència entre la quantitat percebuda i la part proporcional del valor d'adquisició que correspongui al dany. Quan la indemnització no sigui en metàl·lic, s'ha de computar la diferència entre el valor de mercat dels béns, drets o serveis rebuts i la part proporcional del valor d'adquisició que correspongui al dany. Només es computa guany patrimonial quan en derivi un augment en el valor del patrimoni del contribuent.

h) De la permuta de béns o drets, inclòs el bescanvi de valors, el guany o la pèrdua patrimonial es determina per la diferència entre el valor d'adquisició del bé o dret que se cedeix i el més gran dels dos següents:

El valor de mercat del bé o dret lliurat.

El valor de mercat del bé o dret que es rep a canvi.

i) De l'extinció de rendes vitalícies o temporals, el guany o la pèrdua patrimonial es computa, per a l'obligat al seu pagament, per diferència entre el valor d'adquisició del capital rebut i la suma de les rendes efectivament satisfetes.

j) En les transmissions d'elements patrimonials a canvi d'una renda temporal o vitalícia, el guany o la pèrdua patrimonial es determina per diferència entre el valor actual financer actuarial de la renda i el valor d'adquisició dels elements patrimonials transmesos.

k) Quan el titular d'un dret real d'ús o gaudi sobre immobles efectui la seva transmissió, o quan es produeixi la seva extinció, per al càlcul del guany o la pèrdua patrimonial l'import real a què es refereix l'article 35.1.a) d'aquesta Llei es minora de manera proporcional al temps durant el qual el titular no hagi percebut rendiments del capital immobiliari.

l) En les incorporacions de béns o drets que no derivin d'una transmissió, es computa com a guany patrimonial el seu valor de mercat.

m) En les operacions realitzades en els mercats de futurs i opcions que regula el Reial decret 1814/1991, de 20 de desembre, es considera guany o pèrdua patrimonial el

rendiment obtingut quan l'operació no suposi la cobertura d'una operació principal concertada en l'exercici de les activitats econòmiques realitzades pel contribuent, cas en què tributen d'acord amb el que preveu la secció 3a d'aquest capítol.

n) En les transmissions d'elements patrimonials afectes a activitats econòmiques, es considera com a valor d'adquisició el valor comptable, sense perjudici de les especialitats que per reglament es puguin establir respecte a les amortitzacions que minorin el valor esmentat.

2. Als efectes del que disposen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat anterior, quan hi hagi valors homogenis es considera que els transmesos pel contribuent són els que va adquirir en primer lloc. Així mateix, quan no es transmeti la totalitat dels drets de subscripció, s'entén que els transmesos corresponen als valors adquirits en primer lloc.

Quan es tracti d'accions totalment alliberades, es considera antiguitat de les accions la que correspongui a les accions de les quals procedeixin.

3. El que disposen els paràgrafs d), e) i h), per al canvi de valors, de l'apartat 1 d'aquest article s'entén sense perjudici del que estableix el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

4. L'import obtingut per la transmissió de drets de subscripció preferent resultants d'ampliacions de capital realitzades per tal d'incrementar el grau de difusió de les accions d'una societat amb caràcter previ a la seva admissió a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, segueix el règim que preveu el paràgraf a) de l'apartat 1 d'aquest article.

La no-presentació de la sol·licitud d'admissió en el termini de dos mesos, a comptar des que tingui lloc l'ampliació de capital, la retirada de l'esmentada sol·licitud d'admissió, la denegació de l'admissió o l'exclusió de la negociació abans d'haver transcorregut dos anys des del començament d'aquesta, determinen la tributació de l'import total obtingut per la transmissió dels drets de subscripció, d'acord amb el règim que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1 d'aquest article.

Article 38. *Reinversió en els supòsits de transmissió d'habitatge habitual.*

Es poden excloure de gravamen els guanys patrimonials obtinguts per la transmissió de l'habitatge habitual del contribuent, sempre que l'import total obtingut per la transmissió es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge habitual en les condicions que es determinin per reglament.

Quan l'import reinvertit sigui inferior al total del que s'ha percebut en la transmissió, només s'exclou de tributació la part proporcional del guany patrimonial obtingut que correspongui a la quantitat reinvertida.

Article 39. *Guanys patrimonials no justificats.*

Tenen la consideració de guanys de patrimoni no justificats els béns o drets la tinença, declaració o adquisició dels quals no es correspongui amb la renda o el patrimoni declarats pel contribuent, així com la inclusió de deutes inexistents en qualsevol declaració per aquest impost o per l'impost sobre patrimoni, o el seu registre en els llibres o registres oficials.

Els guanys patrimonials no justificats s'integren en la base liquidable general del període impositiu respecte del qual es descobreixin, llevat que el contribuent provi suficientment que ha estat titular dels béns o drets corresponents des d'una data anterior a la del període de prescripció.

CAPÍTOL III

Regles especials de valoració

Article 40. *Estimació de rendes.*

1. La valoració de les rendes estimades a què es refereix l'article 6.5 d'aquesta Llei s'efectua pel valor normal al mercat. S'entén per aquest valor la contraprestació que s'acordaria entre subjectes independents, llevat de prova en contra.

2. Si es tracta de préstecs i operacions de captació o utilització de capitals aliens en general, s'entén per valor normal en el mercat el tipus d'interès legal del diner que estigui en vigor l'últim dia del període impositiu.

Article 41. *Operacions vinculades.*

La valoració de les operacions entre persones o entitats vinculades es fa pel seu valor normal de mercat, en els termes que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

Article 42. *Rendes en espècie.*

1. Constitueixen rendes en espècie la utilització, consum o obtenció, per a fins particulars, de béns, drets o serveis de manera gratuïta o per preu inferior al normal de mercat, encara que no suposin una despesa real per a qui les concedeixi.

Quan el pagador de les rendes lliuri al contribuent imports en metàl·lic perquè aquest adquireixi els béns, drets o serveis, la renda té la consideració de dinerària.

2. No tenen la consideració de rendiments del treball en espècie:

a) El lliurament als treballadors en actiu, de manera gratuïta o per un preu inferior al normal de mercat, d'accions o participacions de la mateixa empresa o d'altres empreses del grup de societats, en la part que no excedeixi, per al conjunt de les lliurades a cada treballador, els 12.000 euros anuals, en les condicions que s'estableixin per reglament.

b) Les quantitats destinades a l'actualització, capaciació o reciclatge del personal empleat, quan estiguin exigits per l'exercici de les seves activitats o les característiques dels llocs de treball.

c) Els lliuraments a empleats de productes a preus rebaixats que es duguin a terme en cantines o menjadors d'empresa o economats de caràcter social. Tenen la consideració de lliurament de productes a preus rebaixats que es duguin a terme en menjadors d'empresa les fórmules indirectes de prestació del servei amb una quantia que no superi la quantitat que es determini per reglament.

d) La utilització dels béns destinats als serveis socials i culturals del personal utilitzat. Tenen aquesta consideració, entre d'altres, els espais i locals, degudament homologats per l'Administració pública competent, destinats per les empreses o ocupadors a prestar el servei de primer cicle d'educació infantil als fills dels seus treballadors, així com la contractació, directament o indirectament, d'aquest servei amb tercers degudament autoritzats, en els termes que s'estableixin per reglament.

e) Les primes o quotes satisfetes per l'empresa en virtut de contracte d'assegurança d'accident laboral o de responsabilitat civil del treballador.

f) Les primes o quotes satisfetes a entitats asseguradores per a la cobertura de malaltia, quan es compleixin els requisits i límits següents:

1r Que la cobertura de malaltia cobreixi el treballador mateix; també pot cobrir el seu cònjuge i descendents.

2n Que les primes o quotes satisfetes no excedeixin els 500 euros anuals per cadascuna de les persones assenyalades en el paràgraf anterior. L'excés sobre la dita quantia constitueix retribució en espècie.

g) La prestació del servei d'educació preescolar, infantil, primària, secundària obligatòria, batxillerat i formació professional per centres educatius autoritzats, als fills dels seus empleats, amb caràcter gratuït o per un preu inferior al normal de mercat.

Article 43. *Valoració de les rendes en espècie.*

1. Amb caràcter general, les rendes en espècie es valoren pel seu valor normal en el mercat, amb les especialitats següents:

1r Els següents rendiments del treball en espècie es valoren d'acord amb les normes de valoració següents:

a) En el cas d'utilització d'habitatge, el 10 per cent del valor cadastral.

En el cas d'immobles localitzats en municipis en què els valors cadastrals hagin estat revisats o modificats, o determinats mitjançant un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, de conformitat amb la normativa cadastral, i hagin entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, el 5 per cent del valor cadastral.

Si en la data de meritació de l'impost els immobles manquen de valor cadastral o aquest no ha estat notificat al titular, s'ha de prendre com a base d'imputació d'aquests el 50 per cent de l'impost pel qual s'hagin de computar a efectes de l'impost sobre el patrimoni. En aquests casos, el percentatge és del 5 per cent.

La valoració resultant no pot excedir el 10 per cent de les restants contraprestacions del treball.

b) En el cas de la utilització o lliurament de vehicles automòbils:

En el supòsit de lliurament, el cost d'adquisició per al pagador, inclosos els tributs que gravin l'operació.

En el supòsit d'ús, el 20 per cent anual del cost a què es refereix el paràgraf anterior. En cas que el vehicle no sigui propietat del pagador, el percentatge s'ha d'aplicar sobre el valor de mercat que correspondria al vehicle si fos nou.

En el supòsit d'ús i posterior lliurament, la valoració d'aquest últim s'ha de fer tenint en compte la valoració resultant de l'ús anterior.

c) En els préstecs amb un tipus d'interès inferior al legal dels diners, la diferència entre l'interès pagat i l'interès legal del diner vigent en el període.

d) Pel cost per al pagador, inclosos els tributs que gravin l'operació, les rendes següents:

Les prestacions en concepte de manutenció, allotjament, viatges i similars.

Les primes o quotes satisfetes en virtut de contracte d'assegurança o un altre de similar, sense perjudici del que preveuen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 2 de l'article anterior.

Les quantitats destinades a satisfer despeses d'estudis i manutenció del contribuïent o d'altres persones que hi estiguin lligades per vincle de parentiu, inclosos els afins, fins al quart grau inclusivament, sense perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

e) Pel seu import, les contribucions satisfetes pels promotors de plans de pensions i les contribucions satisfetes per les empreses promotores regulades en la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació, així com les quantitats satisfetes per empresaris per fer front als compromisos per pensions en els termes que preveu la disposició addicio-

nal primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions i la seva normativa de desplegament. També pel seu import, les quantitats satisfetes per empresaris a les assegurances de dependència.

f) No obstant el que preveuen els paràgrafs anteriors, quan el rendiment de treball en espècie sigui satisfet per empreses que tinguin com a activitat habitual la realització de les activitats que donen lloc a aquest, la valoració no pot ser inferior al preu ofert al públic del bé, dret o servei de què es tracti.

Es considera preu ofert al públic el que preveu l'article 13 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, deduint els descomptes ordinaris o comuns. Es consideren ordinaris o comuns els descomptes que siguin oferts a altres col·lectius de característiques similars als treballadors de l'empresa, així com els descomptes promocionals que tinguin caràcter general i estiguin en vigor en el moment de satisfer la retribució en espècie o que, en un altre cas, no excedeixin el 15 per cent ni els 1.000 euros anuals.

2n Els guanys patrimonials en espècie es valoren d'acord amb els articles 34 i 37 d'aquesta Llei.

2. En els casos de rendes en espècie, la seva valoració s'ha de fer segons les normes que conté aquesta Llei. Al valor esmentat s'hi ha d'afegir l'ingrés a compte, llevat que el seu import hagi estat repercutit al perceptor de la renda.

CAPÍTOL IV

Classes de renda

Article 44. *Classes de renda.*

A efectes del càlcul de l'impost, les rendes del contribuïent es classifiquen, segons escaigui, com a renda general o com a renda de l'estalvi.

Article 45. *Renda general.*

Formen la renda general els rendiments i els guanys i pèrdues patrimonials que, d'acord amb el que disposa l'article següent, no tinguin la consideració de renda de l'estalvi, així com les imputacions de renda a què es refereixen els articles 85, 91, 92 i 95 d'aquesta Llei i el capítol II del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

Article 46. *Renda de l'estalvi.*

Constitueixen la renda de l'estalvi:

a) Els rendiments del capital mobiliari que preveuen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 25 d'aquesta Llei. No obstant això, els rendiments del capital mobiliari que preveu l'apartat 2 de l'article 25 d'aquesta Llei procedents d'entitats vinculades amb el contribuïent formen part de la renda general.

b) Els guanys i les pèrdues patrimonials que es posin de manifest en ocasió de transmissions d'elements patrimonials.

CAPÍTOL V

Integració i compensació de rendes

Article 47. *Integració i compensació de rendes.*

1. Per al càlcul de la base imposable, les quanties positives o negatives de les rendes del contribuïent s'integren i es compensen d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

2. Atinent la classificació de la renda, la base imposable es divideix en dues parts:

- a) La base imposable general.
- b) La base imposable de l'estalvi.

Article 48. Integració i compensació de rendes en la base imposable general.

La base imposable general és el resultat de sumar els saldos següents:

a) El saldo resultant d'integrar i compensar entre si, sense cap limitació, en cada període impositiu, els rendiments i les imputacions de renda a què es refereixen l'article 45 d'aquesta Llei.

b) El saldo positiu resultant d'integrar i compensar, exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials, exclosos els que preveu l'article següent.

Si el resultat de la integració i compensació a què es refereix aquest paràgraf dona un saldo negatiu, el seu import s'ha de compensar amb el saldo positiu de les rendes que preveu el paràgraf a) d'aquest article, obtingut en el mateix període impositiu, amb el límit del 25 per cent de l'esmentat saldo positiu.

Si després de la compensació esmentada queda un saldo negatiu, el seu import s'ha de compensar en els quatre anys següents en el mateix ordre que estableixen els paràgrafs anteriors.

La compensació s'ha d'efectuar en la quantia màxima que permeti cadascun dels exercicis següents i sense que es pugui practicar fora del termini de quatre anys mitjançant l'acumulació a pèrdues patrimonials d'exercicis posteriors.

Article 49. Integració i compensació de rendes en la base imposable de l'estalvi.

1. La base imposable de l'estalvi està constituïda pel saldo positiu de sumar els saldos següents:

a) El saldo positiu resultant d'integrar i compensar, exclusivament entre si, en cada període impositiu, els rendiments a què es refereix l'article 46 d'aquesta Llei.

Si el resultat de la integració i compensació dona un saldo negatiu, el seu import només es pot compensar amb el positiu que es posi de manifest durant els quatre anys següents.

b) El saldo positiu resultant d'integrar i compensar, exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials obtinguts en aquest a què es refereix l'article 46 d'aquesta Llei.

Si el resultat de la integració i compensació dona un saldo negatiu, el seu import només es pot compensar amb el positiu que es posi de manifest durant els quatre anys següents.

2. Les compensacions que preveu l'apartat anterior s'han d'efectuar en la quantia màxima que permeti cadascun dels exercicis següents i sense que es puguin practicar fora del termini a què es refereix el paràgraf anterior mitjançant l'acumulació a rendes negatives d'exercicis posteriors.

TÍTOL IV

Base liquidable

Article 50. Base liquidable general i de l'estalvi.

1. La base liquidable general està constituïda pel resultat de practicar en la base imposable general, exclusivament i per aquest ordre, les reduccions a què es refe-

reixen els articles 51, 53, 54 i 55 i la disposició addicional onzena d'aquesta Llei, sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquestes disminucions.

2. La base liquidable de l'estalvi és el resultat de disminuir la base imposable de l'estalvi en el romanent, si n'hi ha, de la reducció que preveu l'article 55, sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta disminució.

3. Si la base liquidable general resulta negativa, el seu import pot ser compensat amb els de les bases liquidables generals positives que s'obtinguin en els quatre anys següents.

La compensació s'ha d'efectuar en la quantia màxima que permeti cadascun dels exercicis següents i sense que es pugui practicar fora del termini a què es refereix el paràgraf anterior mitjançant l'acumulació a bases liquidables generals negatives d'anys posteriors.

CAPÍTOL I

Reduccions per atenció a situacions de dependència i envelliment

Article 51. Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social.

Poden reduir-se en la base imposable general les aportacions i contribucions següents a sistemes de previsió social:

1. Aportacions i contribucions a plans de pensions.

1r Les aportacions realitzades pels partícips a plans de pensions, incloent-hi les contribucions del promotor que li hagin estat imputades en concepte de rendiment del treball.

2n Les aportacions realitzades pels partícips als plans de pensions que regula la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació, incloses les contribucions efectuades per les empreses promotores, sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) Que les contribucions s'imputin fiscalment al partípic a qui es vincula la prestació.
- b) Que es transmeti al partípic de manera irrevocable el dret a la percepció de la prestació futura.
- c) Que es transmeti al partípic la titularitat dels recursos en què consisteixi la contribució esmentada.
- d) Les contingències cobertes han de ser les que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

2. Les aportacions i contribucions a mutualitats de previsió social que compleixin els requisits següents:

- a) Requisits subjectius:

1r Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en algun dels règims de la Seguretat Social, pels seus cònjuges i familiars consanguinis en primer grau, així com pels treballadors de les mutualitats esmentades, en la part que tingui per objecte la cobertura de les contingències que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, sempre que no hagin tingut la consideració de despesa deduïble per als rendiments nets d'activitats econòmiques, en els termes que preveu el segon paràgraf de la regla 1a de l'article 30.2 d'aquesta Llei.

2n Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió

social per professionals o empresaris individuals integrats en qualsevol dels règims de la Seguretat Social, pels seus cònjuges i familiars consanguinis en primer grau, així com pels treballadors de les mutualitats esmentades, en la part que tingui per objecte la cobertura de les contingències que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

3r Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per treballadors per compte d'altri o socis treballadors, incloses les contribucions del promotor que els hagin estat imputades en concepte de rendiments del treball, quan s'efectuïn d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, amb inclusió de la desocupació per als socis treballadors esmentats.

b) Els drets consolidats dels mutualistes només poden fer-se efectius en els supòsits que preveu, per als plans de pensions, l'article 8.8 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

3. Les primes satisfetes als plans de previsió assegurats. Els plans de previsió assegurats es defineixen com a contractes d'assegurança que han de complir els requisits següents:

a) El contribuïent ha de ser el prenedor, assegurat i beneficiari. No obstant això, en el cas de mort, pot generar dret a prestacions en els termes que preveu el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

b) Les contingències cobertes han de ser, únicament, les que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i han de tenir com a cobertura principal la de jubilació. Només es permet la disposició anticipada, total o parcial, en aquests contractes en els supòsits que preveu l'article 8.8 de l'esmentat text refós. En els contractes esmentats no és aplicable el que disposen els articles 97 i 99 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

c) Aquest tipus d'assegurances han d'oferir obligatòriament una garantia d'interès i utilitzar tècniques actuàries.

d) En el condicionat de la pòlissa s'ha de fer constar de forma expressa i destacada que es tracta d'un pla de previsió assegurat. La denominació Pla de previsió assegurat i les seves sigles queden reservades als contractes d'assegurança que compleixin els requisits previstos en aquesta Llei.

e) S'han d'establir per reglament els requisits i les condicions per a la mobilització de la provisió matemàtica a un altre pla de previsió assegurat.

En els aspectes no específicament regulats en els paràgrafs anteriors i les seves normes de desplegament, el règim financer i fiscal de les aportacions, contingències i prestacions d'aquests contractes es regeix per la normativa reguladora dels plans de pensions, llevat dels aspectes financers i actuàries de les provisions tècniques corresponents. En particular, els drets en un pla de previsió assegurat no poden ser objecte d'embargament, trava judicial o administrativa fins al moment en què es causi el dret a la prestació o en què es facin efectius en els supòsits de malaltia greu o atur de llarga durada.

4. Les aportacions realitzades pels treballadors als plans de previsió social empresarial regulats en la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, incloent les contribucions del prenedor. En tot cas els plans de previsió social empresarial han de complir els requisits següents:

a) Són aplicables a aquest tipus de contractes d'assegurança els principis de no discriminació, capitalització, irrevocabilitat d'aportacions i atribució de drets

establerts al número 1 de l'article 5 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

b) La pòlissa ha de disposar les primes que, en compliment del pla de previsió social, ha de satisfer el prenedor, les quals són objecte d'imputació als assegurats.

c) En el condicionat de la pòlissa s'ha de fer constar de forma expressa i destacada que es tracta d'un pla de previsió social empresarial. La denominació Pla de previsió social empresarial i les seves sigles queden reservades als contractes d'assegurança que compleixin els requisits que preveu aquesta Llei.

d) S'han d'establir per reglament els requisits i les condicions per a la mobilització de la provisió matemàtica a un altre pla de previsió social empresarial.

e) El que disposen les lletres b) i c) de l'apartat 3 anterior.

En els aspectes no específicament regulats en els paràgrafs anteriors i les seves normes de desplegament, és aplicable el que disposa l'últim paràgraf de l'apartat 3 anterior.

5. Les primes satisfetes a les assegurances privades que cobreixin exclusivament el risc de dependència severa o de gran dependència conforme al que disposa la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

Igualment, les persones que tinguin amb el contribuïent una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, o pel seu cònjuge, o per les persones que tinguin el contribuïent a càrrec seu en règim de tutela o acolliment, poden reduir en la seva base imposable les primes satisfetes a aquestes assegurances privades, tenint en compte el límit de reducció que preveu l'article 52 d'aquesta Llei.

El conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que satisfacin primes a favor d'un mateix contribuïent, incloses les del mateix contribuïent, no poden excedir els 10.000 euros anuals.

Aquestes primes no estan subjectes a l'impost sobre successions i donacions.

El contracte d'assegurança ha de complir en tot cas el que disposen les lletres a) i c) de l'apartat 3 anterior.

En els aspectes no específicament regulats en els paràgrafs anteriors i les seves normes de desplegament, és aplicable el que disposa l'últim paràgraf de l'apartat 3 anterior.

Per reglament s'ha de desplegar el que preveu aquest apartat.

6. El conjunt de les aportacions anuals màximes que poden donar dret a reduir la base imposable realitzades als sistemes de previsió social que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 anteriors, incloent-hi, si s'escau, les que hagin estat imputades pels promotors, no pot excedir les quantitats que preveu l'article 5.3 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

Les prestacions percebudes tributen en la seva integritat sense que en cap cas es puguin minorar les quanties corresponents als excessos de les aportacions i contribucions.

7. A més de les reduccions realitzades amb els límits que preveu l'article següent, els contribuïents el cònjuge dels quals no obtingui rendiments nets del treball ni d'activitats econòmiques, o els obtingui en una quantia inferior a 8.000 euros anuals, poden reduir en la base imposable les aportacions realitzades als sistemes de previsió social que preveu aquest article dels quals sigui particip, mutualista o titular l'esmentat cònjuge, amb el límit màxim de 2.000 euros anuals.

Aquestes aportacions no estan subjectes a l'impost sobre successions i donacions.

8. Si el contribuïent disposa dels drets consolidats així com els drets econòmics que deriven dels diferents sistemes de previsió social que preveu aquest article, totalment o parcialment, en supòsits diferents dels que preveu la normativa de plans i fons de pensions, ha de reposar les reduccions en la base imposable indegudament practicades, mitjançant les oportunes autoliquidacions complementàries, amb inclusió dels interessos de demora. Les quantitats percebudes que excedeixin l'import de les aportacions realitzades, incloent-hi, si s'escau, les contribucions imputades pel promotor, tributen com a rendiment del treball en el període impositiu en què es percebin.

9. La reducció que preveu aquest article és aplicable sigui quina sigui la forma en què es percebi la prestació. En cas que es percebi en forma de renda vitalícia assegurada, es poden establir mecanismes de reversió o períodes certs de prestació o fórmules de contrassegurança en cas de mort una vegada constituïda la renda vitalícia.

Article 52. *Límit de reducció.*

1. Com a límit màxim conjunt per a les reduccions que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 51 d'aquesta Llei, s'aplica la més petita de les quantitats següents:

a) El 30 per 100 de la suma dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques percebuts individualment en l'exercici. Aquest percentatge és del 50 per 100 per a contribuïents més grans de 50 anys.

b) 10.000 euros anuals. No obstant això, en el cas de contribuïents més grans de 50 anys la quantia anterior és de 12.500 euros.

2. Els partícips, mutualistes o assegurats que hagin efectuat aportacions als sistemes de previsió social a què es refereix l'article 51 d'aquesta Llei, poden reduir en els cinc exercicis següents les quantitats aportades incloent-hi, si s'escau, les aportacions del promotor o les realitzades per l'empresa que els hagin estat imputades, que no hagin pogut ser objecte de reducció en la base imposable per insuficiència d'aquesta o per aplicació del límit percentual que estableix l'apartat 1 anterior. Aquesta regla no és aplicable a les aportacions i contribucions que excedeixin els límits màxims que preveu l'apartat 6 de l'article 51.

Article 53. *Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.*

1. Les aportacions realitzades a plans de pensions a favor de persones amb discapacitat amb un grau de minusvalidesa física o sensorial igual o superior al 65 per cent, psíquica igual o superior al 33 per 100, així com de persones que tinguin una incapacitat declarada judicialment amb independència del seu grau, d'acord amb el que preveu la disposició addicional desena d'aquesta Llei, poden ser objecte de reducció en la base imposable amb els límits màxims següents:

a) Les aportacions anuals realitzades a plans de pensions a favor de persones amb discapacitat amb les que hi hagi relació de parentiu o tutoria, amb el límit de 10.000 euros anuals.

Això sense perjudici de les aportacions que puguin realitzar als seus propis plans de pensions, d'acord amb els límits que estableix l'article 52 d'aquesta Llei.

b) Les aportacions anuals realitzades per les persones amb discapacitat partícips, amb el límit de 24.250 euros anuals.

El conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que realitzin aportacions a favor d'una mateixa persona amb discapacitat, incloses les de la mateixa per-

sona amb discapacitat, no pot excedir els 24.250 euros anuals. A aquests efectes, quan concorrin diverses aportacions a favor de la persona amb discapacitat, han de ser objecte de reducció, en primer lloc, les aportacions realitzades per la mateixa persona amb discapacitat, i només si aquestes no assoleixen el límit de 24.250 euros assenyalat, poden ser objecte de reducció les aportacions realitzades per altres persones a favor seu en la base imposable d'aquestes, de forma proporcional, sense que, en cap cas, el conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que realitzen aportacions a favor d'una mateixa persona amb discapacitat pugui excedir els 24.250 euros.

c) Les aportacions que no hagin pogut ser objecte de reducció en la base imposable per insuficiència d'aquesta es poden reduir en els cinc exercicis següents. Aquesta regla no és aplicable a les aportacions i contribucions que excedeixin els límits que preveu aquest apartat 1.

2. El règim que regula aquest article també és aplicable a les aportacions a mutualitats de previsió social, a les primes satisfetes als plans de previsió assegurats, als plans de previsió social empresarial i a les assegurances de dependència que compleixin els requisits que preveuen l'article 51 i la disposició addicional desena d'aquesta Llei. En aquest cas, els límits que estableix l'apartat 1 anterior són conjunts per a tots els sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.

3. Les aportacions a aquests sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat, realitzades per les persones a què es refereix l'apartat 1 de la disposició addicional desena d'aquesta Llei, no estan subjectes a l'impost sobre successions i donacions.

4. Als efectes de la percepció de les prestacions i de la disposició anticipada de drets consolidats o econòmics en supòsits diferents dels que preveu la disposició addicional desena d'aquesta Llei, s'aplica el que disposen els apartats 8 i 9 de l'article 51 d'aquesta Llei.

Article 54. *Reduccions per aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat.*

1. Les aportacions al patrimoni protegit de la persona amb discapacitat efectuades per les persones que hi tinguin una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, així com pel cònjuge de la persona amb discapacitat o per aquells que el tinguin a càrrec seu en règim de tutela o acolliment, donen dret a reduir la base imposable de l'aportador, amb el límit màxim de 10.000 euros anuals.

El conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que efectuïn aportacions a favor d'un mateix patrimoni protegit no pot excedir els 24.250 euros anuals.

A aquests efectes, quan concorrin diverses aportacions a favor d'un mateix patrimoni protegit, les reduccions corresponents a les aportacions esmentades han de ser minorades de forma proporcional sense que, en cap cas, el conjunt de les reduccions practicades per totes les persones físiques que facin aportacions a favor d'un mateix patrimoni protegit pugui excedir els 24.250 euros anuals.

2. Les aportacions que excedeixin els límits que preveu l'apartat anterior donen dret a reduir la base imposable dels quatre períodes impositius següents, fins que cadascun esgoti, si s'escau, els imports màxims de reducció.

El que disposa el paràgraf anterior també és aplicable en els supòsits que no sigui procedent la reducció per insuficiència de base imposable.

Quan concorrin en un mateix període impositiu reduccions de la base imposable per aportacions efectuades en l'exercici amb reduccions d'exercicis anteriors pendents d'aplicar, s'han de practicar en primer lloc les reduccions

procedents dels exercicis anteriors, fins a esgotar els imports màxims de reducció.

3. Si es tracta d'aportacions no dineràries s'ha de prendre com a import de l'aportació el que resulti del que preveu l'article 18 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge.

4. No generen el dret a reducció les aportacions d'elements afectes a l'activitat que efectuïn els contribuents d'aquest impost que realitzin activitats econòmiques.

En cap cas donen dret a reducció les aportacions efectuades per la mateixa persona amb discapacitat titular del patrimoni protegit.

5. La disposició de qualsevol bé o dret aportat al patrimoni protegit de la persona amb discapacitat efectuada en el període impositiu en què es realitza l'aportació o en els quatre següents té les conseqüències fiscals següents:

a) Si l'aportador va ser un contribuent per aquest impost, ha de reposar les reduccions en la base imposable practicades indegudament mitjançant la presentació de l'oportuna autoliquidació complementària amb inclusió dels interessos de demora que escaiguin, en el termini que vagi des de la data en què es produeixi la disposició fins a la finalització del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es realitzi la disposició esmentada.

b) El titular del patrimoni protegit que va rebre l'aportació ha d'integrar en la base imposable la part de l'aportació rebuda que hagi deixat d'integrar en el període impositiu en què va rebre l'aportació com a conseqüència de l'aplicació del que disposa la lletra w) de l'article 7 d'aquesta Llei, mitjançant la presentació de l'oportuna autoliquidació complementària amb inclusió dels interessos de demora que escaiguin, en el termini que vagi entre la data en què es produeixi la disposició fins a la finalització del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es realitzi la disposició esmentada.

En els casos en què l'aportació s'hagi realitzat al patrimoni protegit dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, per un subjecte passiu de l'impost sobre societats, l'obligació descrita en el paràgraf anterior l'ha de complir el treballador esmentat.

c) Als efectes del que disposa l'apartat 5 de l'article 43 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, el treballador titular del patrimoni protegit ha de comunicar a l'ocupador que va efectuar les aportacions les disposicions que s'hagin realitzat en el període impositiu.

En els casos que la disposició s'hagi efectuat en el patrimoni protegit dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, la comunicació a què es refereix el paràgraf anterior també l'ha de fer el treballador esmentat.

La falta de comunicació o la realització de comunicacions falses, incorrectes o inexactes constitueix infracció tributària lleu. Aquesta infracció se sanciona amb multa pecuniària fixa de 400 euros.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat s'ha de reduir conforme al que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Als efectes que preveu aquest apartat, si es tracta de béns o drets homogenis s'entén que van ser disposats els aportats en primer lloc.

No s'aplica el que disposa aquest apartat en cas de defunció del titular del patrimoni protegit, de l'aportador o dels treballadors a què es refereix l'apartat 2 de l'article 43 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

CAPÍTOL II

Reducció per pensions compensatòries

Article 55. *Reduccions per pensions compensatòries.*

Les pensions compensatòries a favor del cònjuge i les anualitats per aliments, amb excepció de les fixades a favor dels fills del contribuent, les dues satisfetes per decisió judicial, poden ser objecte de reducció en la base imposable.

TÍTOL V

Adequació de l'impost a les circumstàncies personals i familiars del contribuent

Article 56. *Mínim personal i familiar.*

1. El mínim personal i familiar constitueix la part de la base liquidable que, per destinar-se a satisfer les necessitats bàsiques personals i familiars del contribuent, no se sotmet a tributació per aquest impost.

2. Quan la base liquidable general sigui superior a l'import del mínim personal i familiar, aquest forma part de la base liquidable general.

Quan la base liquidable general sigui inferior a l'import del mínim personal i familiar, aquest forma part de la base liquidable general per l'import d'aquesta última i de la base liquidable de l'estalvi per la resta.

Quan no hi hagi base liquidable general, el mínim personal i familiar forma part de la base liquidable de l'estalvi.

3. El mínim personal i familiar és el resultat de sumar el mínim del contribuent i els mínims per descendents, ascendents i discapacitat a què es refereixen els articles 57, 58, 59 i 60 d'aquesta Llei.

Article 57. *Mínim del contribuent.*

1. El mínim del contribuent, amb caràcter general, és de 5.050 euros anuals.

2. Quan el contribuent tingui una edat superior a 65 anys, el mínim s'augmenta en 900 euros anuals. Si l'edat és superior a 75 anys, el mínim s'augmenta a més a més en 1.100 euros anuals.

Article 58. *Mínim per descendents.*

1. El mínim per descendents és, per cadascun dels descendents menor de vint-i-cinc anys o amb discapacitat sigui quina sigui la seva edat, sempre que convisqui amb el contribuent i no tingui rendes anuals, excloses les exemptes, superiors a 8.000 euros, de:

- 1.800 euros anuals pel primer.
- 2.000 euros anuals pel segon.
- 3.600 euros anuals pel tercer.
- 4.100 euros anuals pel quart i següents.

A aquests efectes, s'assimilen als descendents les persones vinculades al contribuent per raó de tutela i acolliment, en els termes que preveu la legislació civil aplicable.

Entre altres casos, es considera que conviu amb el contribuent els descendents que en depenen i que estan internats en centres especialitzats.

2. Quan el descendent sigui menor de tres anys, el mínim a què es refereix l'apartat 1 anterior s'augmenta en 2.200 euros anuals.

En els supòsits d'adopció o acolliment, tant preadoptiu com permanent, l'augment esmentat es produeix, amb independència de l'edat del menor, en el període

impositiu en què s'inscriu en el Registre civil i en els dos següents. Quan la inscripció no sigui necessària, l'augment es pot practicar en el període impositiu en què es produeixi la resolució judicial o administrativa corresponent i en els dos següents.

Article 59. Mínim per ascendents.

1. El mínim per ascendents és de 900 euros anuals, per cadascun dels ascendents més gran de 65 anys o amb discapacitat sigui quina sigui la seva edat que convisqui amb el contribuent i no tingui rendes anuals, excloses les exemptes, superiors a 8.000 euros.

Entre altres casos es considera que conviu amb el contribuent els ascendents discapacitats que en depenen i estiguin internats en centres especialitzats.

2. Quan l'ascendent sigui més gran de 75 anys, el mínim a què es refereix l'apartat 1 anterior s'augmenta en 1.100 euros anuals.

Article 60. Mínim per discapacitat.

El mínim per discapacitat és la suma del mínim per discapacitat del contribuent i del mínim per discapacitat dels ascendents i descendents.

1. El mínim per discapacitat del contribuent és de 2.270 euros anuals quan sigui una persona amb discapacitat i 6.900 euros anuals quan sigui una persona amb discapacitat i acreditat un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

El mínim esmentat s'augmenta, en concepte de despeses d'assistència, en 2.270 euros anuals quan acreditat que necessiten ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

2. El mínim per discapacitat d'ascendents o descendents és de 2.270 euros anuals per cadascun dels descendents o ascendents que generin dret a l'aplicació del mínim a què es refereixen els articles 58 i 59 d'aquesta Llei, que siguin persones amb discapacitat, sigui quina sigui la seva edat. El mínim és de 6.900 euros anuals, per cadascun d'ells que acreditin un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

Aquest mínim s'augmenta, en concepte de despeses d'assistència, en 2.270 euros anuals per cada ascendent o descendent que acreditat que necessita ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

3. Als efectes d'aquest impost, tenen la consideració de persones amb discapacitat els contribuents que acreditin, en les condicions que per reglament s'estableixin, un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent.

En particular, es considera acreditat un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent en el cas dels pensionistes de la Seguretat Social que tinguin reconeguda una pensió d'incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa i en el cas dels pensionistes de classes passives que tinguin reconeguda una pensió de jubilació o retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat. També es considera acreditat un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent, quan es tracti de persones la incapacitat de les quals sigui declarada judicialment, encara que no assoleixi el grau esmentat.

Article 61. Normes comunes per a l'aplicació del mínim del contribuent i per descendents, ascendents i discapacitat.

Per a la determinació de l'import dels mínims a què es refereixen els articles 57, 58, 59 i 60 d'aquesta Llei, s'han de tenir en compte les normes següents:

1a Quan dos o més contribuents tinguin dret a l'aplicació del mínim per descendents, ascendents o disca-

pacitat, respecte dels mateixos ascendents o descendents, el seu import es prorrateja entre ells per parts iguals.

No obstant això, quan els contribuents tinguin un grau diferent de parentiu amb l'ascendent o el descendent, l'aplicació del mínim correspon als de grau més pròxim, llevat que aquests no tinguin rendes anuals, excloses les exemptes, superiors a 8.000 euros, cas en què correspon als del grau següent.

2a No escau l'aplicació del mínim per descendents, ascendents o discapacitat, quan els ascendents o descendents que generin el dret a aquests presentin declaració per aquest impost amb rendes superiors a 1.800 euros.

3a La determinació de les circumstàncies personals i familiars que s'han de tenir en compte als efectes del que estableixen els articles 57, 58, 59 i 60 d'aquesta Llei s'han de fer atenent la situació existent en la data de meritació de l'impost.

4a No obstant el que disposa l'apartat anterior, en cas de mort d'un descendent que generi el dret al mínim per descendents, la quantia és de 1.800 euros anuals per aquest descendent.

5a Per a l'aplicació del mínim per ascendents, és necessari que aquests convisquin amb el contribuent, com a mínim, la meitat del període impositiu.

TÍTOL VI

Càlcul de l'impost estatal

CAPÍTOL I

Determinació de la quota íntegra estatal

Article 62. Quota íntegra estatal.

La quota íntegra estatal és la suma de les quantitats resultants d'aplicar els tipus de gravamen, a què es refereixen els articles 63 i 66 d'aquesta Llei, a les bases liquidables general i de l'estalvi, respectivament.

Article 63. Escala general de l'impost.

1. La part de la base liquidable general que excedeixi l'import del mínim personal i familiar a què es refereix l'article 56 d'aquesta Llei es grava de la manera següent:

1r A la base liquidable general se li han d'aplicar els tipus que s'indiquen en l'escala següent:

Base liquidable Fins a euros	Quota íntegra Euros	Resta base liquidable Fins a euros	Tipus aplicable Percentatge
0	0	17.360	15,66
17.360	2.718,58	15.000	18,27
32.360	5.459,08	20.000	24,14
52.360	10.287,08	D'ara endavant	27,13

2n La quantia resultant es minora en l'import derivat d'aplicar a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar l'escala que preveu el número 1r anterior.

2. S'entén per tipus mitjà de gravamen general estatal el que deriva de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació del que preveu l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen general estatal s'expressa amb dos decimals.

Article 64. Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Els contribuents que satisfacin anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan l'import d'aquelles

sigui inferior a la base liquidable general, han d'aplicar l'escala que preveu el número 1r de l'apartat 1 de l'article 63 d'aquesta Llei separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general. La quantia total resultant es minora en l'import derivat d'aplicar l'escala que preveu el número 1r de l'apartat 1 de l'article 63 d'aquesta Llei, a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar incrementat en 1.600 euros anuals, sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta minoració.

Article 65. Escala aplicable als residents a l'estranger.

En el cas dels contribuents que tinguin la seva residència habitual a l'estranger perquè es dona alguna de les circumstàncies a què es refereixen l'apartat 2 de l'article 8 i l'apartat 1 de l'article 10 d'aquesta Llei, les escales aplicables són les que estableixen l'apartat 1 de l'article 63 i l'apartat 1 de l'article 74, tots dos d'aquesta Llei.

Article 66. Tipus de gravamen de l'estalvi.

1. La base liquidable de l'estalvi, en la part que no correspongui, si s'escau, amb el mínim personal i familiar a què es refereix l'article 56 d'aquesta Llei, es grava al tipus de l'11,1 per cent.

2. En el cas dels contribuents que tinguin la seva residència habitual a l'estranger perquè es dona alguna de les circumstàncies a què es refereixen l'apartat 2 de l'article 8 i l'apartat 1 de l'article 10 d'aquesta Llei, la base liquidable de l'estalvi, en la part que no correspongui, si s'escau, amb el mínim personal i familiar a què es refereix l'article 56 d'aquesta Llei, es grava al tipus del 18 per cent.

CAPÍTOL II

Determinació de la quota líquida estatal

Article 67. Quota líquida estatal.

1. La quota líquida estatal de l'impost és el resultat de disminuir la quota íntegra estatal en la suma de:

a) La deducció per inversió en habitatge habitual que preveu l'article 68.1 d'aquesta Llei.

b) El 67 per cent de l'import total de les deduccions que preveuen els apartats 2, 3, 4, 5 i 6 de l'article 68 d'aquesta Llei.

2. El resultat de les operacions a què es refereix l'apartat anterior no pot ser negatiu.

Article 68. Deduccions.

1. Deducció per inversió en habitatge habitual.

1r Els contribuents es poden deduir el 10,05 per cent de les quantitats satisfetes en el període que es tracti per l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual del contribuent. A aquests efectes, la rehabilitació ha de complir les condicions que s'estableixin per reglament.

La base màxima d'aquesta deducció és de 9.015 euros anuals i està constituïda per les quantitats satisfetes per a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge, incloses les despeses originades que hagin anat a càrrec de l'adquirent i, en el cas de finançament aliè, l'amortització, els interessos, el cost dels instruments de cobertura del risc de tipus d'interès variable dels préstecs hipotecaris que regula l'article dinovè de la Llei 36/2003, de l'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica, i altres despeses que en deriven. En cas d'aplicació dels dits instruments de

cobertura, els interessos satisfets pel contribuent es minoren en les quantitats obtingudes per l'aplicació de l'instrument.

També poden aplicar aquesta deducció per les quantitats que es dipositin en entitats de crèdit, en comptes que compleixin els requisits de formalització i disposició que s'estableixin per reglament, i sempre que es destinin a la primera adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual, amb el límit, conjuntament amb el que preveu el paràgraf anterior, de 9.015 euros anuals.

En els supòsits de nul·litat matrimonial, divorci o separació judicial, el contribuent pot seguir practicant aquesta deducció, en els termes que s'estableixin per reglament, per les quantitats satisfetes en el període impositiu per a l'adquisició del que, durant la vigència del matrimoni, va ser el seu habitatge habitual, sempre que continuï tenint aquesta condició per als fills comuns i el progenitor en la companyia del qual quedin.

2n Quan s'adquireixi un habitatge habitual havent gaudit de la deducció per adquisició d'altres habitatges habituals anteriors, no es pot practicar deducció per l'adquisició o rehabilitació de la nova mentre les quantitats invertides en aquesta no superin les invertides en les anteriors, en la mesura que hagin estat objecte de deducció.

Quan l'alienació d'un habitatge habitual hagi generat un guany patrimonial exempt per reinversió, la base de deducció per l'adquisició o rehabilitació de la nova es minora en l'import del guany patrimonial al qual s'apliqui l'exempció per reinversió. En aquest cas, no es pot practicar deducció per l'adquisició del nou mentre les quantitats invertides en aquest no superin tant el preu de l'anterior, en la mesura que hagi estat objecte de deducció, com el guany patrimonial exempt per reinversió.

3r S'entén per habitatge habitual aquell en què el contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge va tenir aquell caràcter quan, tot i no haver transcorregut el termini esmentat, es produeixi la defunció del contribuent o hi concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com ara separació matrimonial, trasllat laboral, obtenció de la primera ocupació o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

4t També poden aplicar la deducció per inversió en habitatge habitual els contribuents que efectuïn obres i instal·lacions d'adequació a aquest, inclosos els elements comuns de l'edifici i els que serveixin de pas necessari entre la finca i la via pública, amb les especialitats següents:

a) Les obres i instal·lacions d'adequació han de ser certificades per l'Administració competent com a necessàries per a l'accessibilitat i comunicació sensorial que faciliti el desenvolupament digne i adequat de les persones amb discapacitat, en els termes que s'estableixin per reglament.

b) Donen dret a deducció les obres i instal·lacions d'adequació que s'hagin d'efectuar en l'habitatge habitual del contribuent, per raó de la discapacitat del contribuent mateix o del seu cònjuge o un parent, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, fins al tercer grau inclusivament, que convisqui amb ell.

c) L'habitatge ha d'estar ocupat per qualsevol de les persones a què es refereix el paràgraf anterior a títol de propietari, arrendatari, subarrendatari o usufructuari.

d) La base màxima d'aquesta deducció, independentment de la fixada en el paràgraf a) de l'apartat 1 anterior, és de 12.020 euros anuals.

e) El percentatge de deducció és el 13,4 per cent.

f) S'entén com a circumstància que necessàriament exigeix el canvi d'habitatge quan l'anterior resulti inadequada a causa de la discapacitat.

g) Si es tracta d'obres de modificació dels elements comuns de l'edifici que serveixin de pas necessari entre la

finca urbana i la via pública, així com les necessàries per a l'aplicació de dispositius electrònics que serveixin per superar barreres de comunicació sensorial o de promoció de la seva seguretat, poden aplicar aquesta deducció a més del contribuent a què es refereix la lletra b) anterior, els contribuents que siguin copropietaris de l'immoble on estigui l'habitatge.

2. Deduccions en activitats econòmiques.

Als contribuents per aquest impost que exerceixen activitats econòmiques els són aplicables els incentius i estímuls a la inversió empresarial establerts o que s'estableixin en la normativa de l'impost sobre societats amb igualtat de percentatges i límits de deducció, amb excepció de la deducció que preveu l'article 42 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

No obstant això, quan es tracti de contribuents per aquest impost que exerceixen activitats econòmiques i determinin el seu rendiment net pel mètode d'estimació objectiva:

a) Els són aplicables les deduccions per al foment de les tecnologies de la informació i de la comunicació que preveu l'article 36 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, en la forma i amb els límits que estableixen l'article 44 de la Llei esmentada, i l'article 69.2 d'aquesta Llei. La base conjunta d'aquestes deduccions té com a límit el rendiment net de les activitats econòmiques, pel mètode d'estimació objectiva, computat per a la determinació de la base imposable.

b) Els restants incentius a què es refereix aquest apartat 2 només els són aplicables quan així s'estableixi per reglament tenint en compte les característiques i obligacions formals del mètode esmentat.

3. Deduccions per donatius.

Els contribuents poden aplicar, en aquest concepte:

a) Les deduccions que preveu la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

b) El 10 per cent de les quantitats donades a les fundacions legalment reconegudes que rendeixin comptes a l'òrgan del protectorat corresponent, així com les associacions declarades d'utilitat pública, no compreses en el paràgraf anterior.

4. Deducció per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.

1r Contribuents residents a Ceuta o Melilla.

a) Els contribuents que tinguin la seva residència habitual a Ceuta o Melilla es dedueixen el 50 per cent de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica que proporcionalment correspongui a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables que hagin estat obtingudes a Ceuta o Melilla.

b) També apliquen aquesta deducció els contribuents que mantinguin la seva residència habitual a Ceuta o Melilla durant un termini no inferior a tres anys, en els períodes impositius iniciats després del final d'aquest termini, per les rendes obtingudes fora de les ciutats esmentades quan, com a mínim, una tercera part del patrimoni net del contribuent, determinat conforme a la normativa reguladora de l'impost sobre patrimoni, estigui situat en aquestes ciutats.

La quantia màxima de les rendes, obtingudes fora d'aquestes ciutats, que es pot acollir a aquesta deducció és l'import net dels rendiments i guanys i pèrdues patrimonials obtinguts en aquestes ciutats.

2n Els contribuents que no tinguin la seva residència habitual a Ceuta o Melilla, es dedueixen el 50 per cent de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica que proporcionalment correspongui a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables positives que hagin estat obtingudes a Ceuta o Melilla.

En cap cas s'aplica aquesta deducció a les rendes següents:

Les procedents d'institucions d'inversió col·lectiva, excepte quan la totalitat dels seus actius estigui invertida a Ceuta o Melilla, en les condicions que es determinin per reglament.

Les rendes a què es refereixen els paràgrafs a), e) i i) de l'apartat següent.

3r Als efectes que preveu aquesta Llei, es consideren rendes obtingudes a Ceuta o Melilla les següents:

a) Els rendiments del treball, quan derivin de treballs de qualsevol classe realitzats en els mencionats territoris.

b) Els rendiments que procedeixin de la titularitat de béns immobles situats a Ceuta o Melilla o de drets reals que recaiguin sobre aquests.

c) Les que procedeixin de l'exercici d'activitats econòmiques efectivament realitzades, en les condicions que per reglament es determinin, a Ceuta o Melilla.

d) Els guanys patrimonials que procedeixin de béns immobles radicats a Ceuta o Melilla.

e) Els guanys patrimonials que procedeixin de béns mobles situats a Ceuta o Melilla.

f) Els rendiments del capital mobiliari procedents d'obligacions o préstecs, quan els capitals estiguin invertits en els territoris esmentats i hi generin les rendes corresponents.

g) Els rendiments del capital mobiliari procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, en les condicions que es determinin per reglament.

h) Les rendes procedents de societats que operin efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu en els territoris esmentats.

i) Els rendiments procedents de dipòsits o comptes en tota classe d'institucions financeres situades a Ceuta o Melilla.

5. Deducció per actuacions per a la protecció i difusió del Patrimoni Històric Espanyol i de les ciutats, conjunts i béns declarats Patrimoni Mundial.

Els contribuents tenen dret a una deducció en la quota del 15 per cent de l'import de les inversions o despeses que realitzin per a:

a) L'adquisició de béns del Patrimoni Històric Espanyol, realitzada fora del territori espanyol per introduir-la dins el territori esmentat, sempre que els béns siguin declarats béns d'interès cultural o inclosos en l'inventari general de béns mobles en el termini d'un any des que s'hi hagin introduït i romanguin en el territori espanyol i dins el patrimoni del titular durant almenys quatre anys.

La base d'aquesta deducció és la valoració efectuada per la Junta de qualificació, valoració i exportació de béns del Patrimoni Històric Espanyol.

b) La conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns de la seva propietat que estiguin declarats d'interès cultural conforme a la normativa del patrimoni històric de l'Estat i de les comunitats autònomes, sempre que es compleixin les exigències que estableix la normativa esmentada, en particular respecte dels deures de visita i exposició pública dels béns esmentats.

c) La rehabilitació d'edificis, el manteniment i reparació de les seves teulades i façanes, així com la millora d'infraestructures de la seva propietat situats en l'entorn que sigui objecte de protecció de les ciutats espanyoles o dels conjunts arquitectònics, arqueològics, naturals o paisatgístics i dels béns declarats Patrimoni Mundial per la Unesco situats a Espanya.

6. Deducció per compte estalvi empresa.

Els contribuents poden aplicar una deducció per les quantitats que es dipositin en entitats de crèdit, en comptes separats de qualsevol altre tipus d'imposició,

destinats a la constitució d'una societat nova empresa regulada en el capítol XII de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada, d'acord amb els requisits i circumstàncies següents:

1r El saldo del compte estalvi empresa s'ha de destinar a la subscripció com a soci fundador de les participacions de la societat nova empresa.

D'altra banda, la societat nova empresa, en el termini màxim d'un any des de la seva vàlida constitució, ha de destinar els fons aportats pels socis que s'hagin acollit a la deducció a:

a) L'adquisició d'immobilitzat material i immaterial exclusivament afecte a l'activitat, en els termes que preveu l'article 29 d'aquesta Llei.

b) Despeses de constitució i de primer establiment.

c) Despeses de personal empleat amb contracte laboral.

En tot cas, la societat nova empresa ha de disposar, abans que acabi el termini indicat, com a mínim, d'un local exclusivament destinat a portar la gestió de la seva activitat i una persona empleada amb contracte laboral i a jornada completa.

S'entén que no s'ha complert el que preveu aquest apartat quan la societat nova empresa desenvolupi les activitats que s'hagin exercit abans sota una altra titularitat.

2n La base màxima d'aquesta deducció és de 9.000 euros anuals i està constituïda per les quantitats dipositades en cada període impositiu fins a la data de la subscripció de les participacions de la societat nova empresa.

3r El percentatge de deducció aplicable sobre la base de deducció a què es refereix l'apartat 2n anterior és del 15 per cent.

4t La societat nova empresa ha de mantenir almenys durant els dos anys següents a l'inici de l'activitat:

a) L'activitat econòmica en què consisteixi el seu objecte social; la societat nova empresa no pot complir en el termini esmentat els requisits previstos en el quart paràgraf de l'apartat 1 de l'article 116 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

b) Com a mínim un local exclusivament destinat a portar la gestió de la seva activitat i una persona empleada amb contracte laboral i a jornada completa.

c) Els actius en què s'hagi materialitzat el saldo del compte estalvi empresa, que han de romandre en funcionament en el patrimoni afecte de la nova empresa.

5è Es perd el dret a la deducció:

a) Quan el contribuent disposi de quantitats dipositades en el compte estalvi empresa per a fins diferents de la constitució de la seva primera societat nova empresa. En cas de disposició parcial, s'entén que les quantitats disposades són les primeres dipositades.

b) Quan transcorrin quatre anys, a partir de la data en què va ser obert el compte, sense que s'hagi inscrit en el Registre Mercantil la societat nova empresa.

c) Quan es transmetin entre vius les participacions dins el termini que preveu l'apartat 4t anterior.

d) Quan la societat nova empresa no compleixi les condicions que determinen el dret a aquesta deducció.

6è Quan, en períodes impositius posteriors al de la seva aplicació, es perdi el dret, del tot o en part, a les deduccions practicades, el contribuent està obligat a sumar a la quota líquida estatal i a la quota líquida autonòmica meritades en l'exercici en què s'hagin incomplert els requisits les quantitats indègudament deduïdes, més els interessos de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

7è Cada contribuent només pot mantenir un compte estalvi empresa i només té dret a la deducció per la primera societat nova empresa que constitueixi.

8è Els comptes estalvi empresa s'han d'identificar en els mateixos termes que els establerts per al cas dels comptes habitatge.

Article 69. *Límits de determinades deduccions.*

1. La base de les deduccions a què es refereixen els apartats 3 i 5 de l'article 68 d'aquesta Llei no pot excedir per a cada una d'aquestes el 10 per cent de la base líquida del contribuent.

2. Els límits de la deducció a què es refereix l'apartat 2 de l'article 68 d'aquesta Llei són els que estableixi la normativa de l'impost sobre societats per als incentius i estímuls a la inversió empresarial. Aquests límits s'apliquen sobre la quota que resulti de minorar la suma de les quotes íntegres, estatal i autonòmica, en l'import total de les deduccions per inversió en habitatge habitual, que preveuen els seus articles 68.1 i 78, i per actuacions per a la protecció i difusió del Patrimoni Històric Espanyol i de les ciutats, conjunts i béns declarats Patrimoni Mundial, que preveu l'article 68.5 d'aquesta Llei.

Article 70. *Comprovació de la situació patrimonial.*

1. L'aplicació de la deducció per inversió en habitatge i de la deducció per compte estalvi empresa requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuent en finalitzar el període de la imposició excedeixi el valor que donava la seva comprovació al començament d'aquest període almenys en la quantia de les inversions realitzades, sense computar els interessos i altres despeses de finançament.

2. A aquests efectes, no es computen els increments o les disminucions de valor experimentats durant el període impositiu pels elements patrimonials que al final del període segueixin formant part del patrimoni del contribuent.

TÍTOL VII

Gravamen autonòmic

CAPÍTOL I

Normes comunes

Article 71. *Normes comunes aplicables per a la determinació del gravamen autonòmic.*

Per a la determinació del gravamen autonòmic s'apliquen les normes relatives a la subjecció a l'impost i determinació de la capacitat econòmica que contenen els títols I, II, III, IV i V d'aquesta Llei, així com les relatives a la tributació familiar i règims especials, que contenen els títols IX i X d'aquesta Llei.

CAPÍTOL II

Residència habitual en el territori d'una comunitat autonòmica

Article 72. *Residència habitual en el territori d'una comunitat autonòmica.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, es considera que els contribuents amb residència habitual en el territori espa-

nyol són residents en el territori d'una comunitat autònoma:

1r Quan romanguin en el seu territori un nombre més gran de dies del període impositiu.

Per determinar el període de permanència es computen les absències temporals.

Llevat de prova en contra, es considera que una persona física roman en el territori d'una comunitat autònoma quan en el territori esmentat radiqui el seu habitatge habitual.

2n Quan no sigui possible determinar la permanència a què es refereix l'ordinal 1r anterior, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma on tinguin el seu principal centre d'interessos. Es considera així el territori on obtinguin la major part de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, determinada pels components de renda següents:

a) Rendiments del treball, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de treball respectiu, si n'hi ha.

b) Rendiments del capital immobiliari i guanys patrimonials derivats de béns immobles, que s'entenen obtinguts en el lloc on aquests radiquin.

c) Rendiments derivats d'activitats econòmiques, ja siguin empresarials o professionals, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de gestió de cadascuna d'aquestes.

3r Quan no es pugui determinar la residència conforme als criteris que estableixen els ordinals 1r i 2n anteriors, es consideren residents en el lloc de la seva última residència declarada a efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. Les persones físiques residents en el territori d'una comunitat autònoma, que passin a tenir la seva residència habitual en el d'una altra, han de complir les seves obligacions tributàries d'acord amb la nova residència, quan aquesta actuï com a punt de connexió.

A més, quan en virtut del que preveu l'apartat 3 següent s'hagi de considerar que no hi ha hagut canvi de residència, les persones físiques han de presentar les autoliquidacions complementàries que corresponguin, amb inclusió dels interessos de demora.

El termini de presentació de les autoliquidacions complementàries acaba el mateix dia que conclogui el termini de presentació de les declaracions per l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponents a l'any en què concorrin les circumstàncies que, segons el que preveu l'apartat 3 següent, determinin que s'hagi de considerar que no hi ha hagut canvi de residència.

3. No produeixen efecte els canvis de residència que tinguin per objecte principal aconseguir menys tributació efectiva en aquest impost.

Es presumeix, llevat que la nova residència es prolongui de manera continuada durant, com a mínim, tres anys, que no hi ha hagut canvi, en relació amb el rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, quan hi concorrin les circumstàncies següents:

a) Que l'any en què es produeix el canvi de residència o el següent, la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques sigui superior, com a mínim, en un 50 per cent a la de l'any anterior al canvi.

En cas de tributació conjunta, s'ha de determinar d'acord amb les normes d'individualització.

b) Que l'any en què es produeix la situació a què es refereix el paràgraf a) anterior, la seva tributació efectiva per l'impost sobre la renda de les persones físiques sigui inferior a la que hagi correspost d'acord amb la normativa aplicable en la comunitat autònoma on residia abans del canvi.

c) Que en l'any següent a aquell en què es produeix la situació a què es refereix el paràgraf a) anterior, o en el següent, torni a tenir la seva residència habitual en el territori de la comunitat autònoma on va residir abans del canvi.

4. Les persones físiques residents en el territori espanyol, que no romanguin en aquest territori més de 183 dies durant l'any natural, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma on radiqui el nucli principal o la base de les seves activitats o dels seus interessos econòmics.

5. Les persones físiques residents en el territori espanyol per aplicació de la presumpció que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 9 d'aquesta Llei es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma en què resideixin habitualment el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que en depenguin.

CAPÍTOL III

Càlcul del gravamen autonòmic

SECCIÓ 1a DETERMINACIÓ DE LA QUOTA ÍNTEGRA AUTONÒMICA

Article 73. Quota íntegra autonòmica.

La quota íntegra autonòmica de l'impost és la suma de les quanties resultants d'aplicar els tipus de gravamen, a què es refereixen els articles 74 i 76 d'aquesta Llei, a la base liquidable general i de l'estalvi, respectivament.

Article 74. Escala autonòmica o complementària de l'impost.

1. La part de la base liquidable general que excedeixi l'import del mínim personal i familiar a què es refereix l'article 56 d'aquesta Llei es grava de la manera següent:

1r A la base liquidable general se li apliquen els tipus de l'escala autonòmica de l'impost que, conforme al que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, hagin estat aprovades per la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat l'escala a què es refereix el paràgraf anterior és aplicable la següent escala complementària:

Base liquidable Fins a euros	Quota íntegra Euros	Resta base liquidable Fins a euros	Tipus aplicable Percentatge
0	000	17.360	8,34
17.360	1.447,82	15.000	9,73
32.360	2.907,32	20.000	12,86
52.360	5.479,32	D'ara endavant	15,87

2n La quantia resultant es minora en l'import derivat d'aplicar a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar l'escala que preveu el número 1r anterior.

2. S'entén per tipus mitjà de gravamen general autonòmic el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació del que preveu l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen general autonòmic s'expressa amb dos decimals.

Article 75. Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Els contribuents que satisfacin anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan el seu import sigui inferior a la base liquidable general, han d'aplicar l'escala que preveu el número 1r de l'apartat 1 de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general. La quantia total resultant es minora en l'import derivat d'aplicar l'escala que preveu el número 1r de l'apartat 1 de l'article 74 d'aquesta Llei a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar incrementat en 1.600 euros anuals, sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta minoració.

Article 76. Tipus de gravamen de l'estalvi.

La base liquidable de l'estalvi, en la part que no correspongui, si s'escau, amb el mínim personal i familiar a què es refereix l'article 56 d'aquesta Llei, es grava amb el tipus del 6,9 per cent.

SECCIÓ 2a DETERMINACIÓ DE LA QUOTA LÍQUIDA AUTONÒMICA

Article 77. Quota líquida autonòmica.

1. La quota líquida autonòmica és el resultat de disminuir la quota íntegra autonòmica en la suma de:

a) El tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual que preveu l'article 78 d'aquesta Llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial que estableix l'article 70.

b) El 33 per cent de l'import total de les deduccions que preveuen els apartats 2, 3, 4, 5 i 6 de l'article 68 d'aquesta Llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial que preveuen els articles 69 i 70.

c) L'import de les deduccions que estableix la comunitat autònoma en l'exercici de les competències que preveu la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

2. El resultat de les operacions a què es refereix l'apartat anterior no pot ser negatiu.

Article 78. Tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual.

1. El tram autonòmic de la deducció per inversió en habitatge habitual que regula l'article 68.1 d'aquesta Llei és el resultat d'aplicar a la base de la deducció, d'acord amb els requisits i circumstàncies que aquest preveu, els percentatges que, conforme al que disposa la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, hagin estat aprovats per la comunitat autònoma.

2. Si la comunitat autònoma no ha aprovat els percentatges a què es refereix l'apartat anterior, són aplicables els següents:

a) Amb caràcter general, el 4,95 per cent.

b) Quan es tracti d'obres d'adequació de l'habitatge habitual per persones amb discapacitat a què es refereix el número 4t de l'article 68.1 d'aquesta Llei, el percentatge és el 6,6 per cent.

TÍTOL VIII

Quota diferencial

Article 79. Quota diferencial.

La quota diferencial és el resultat de minorar la quota líquida total de l'impost, que és la suma de les quotes líquides, estatal i autonòmica, en els imports següents:

a) La deducció per doble imposició internacional que preveu l'article 80 d'aquesta Llei.

b) Les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats que preveuen aquesta Llei i les seves normes reglamentàries de desplegament.

c) Les deduccions a què es refereixen l'article 91.8 i l'article 92.4 d'aquesta Llei.

d) Quan el contribuent adquireixi la seva condició per canvi de residència, les retencions i ingressos a compte a què es refereix l'apartat 8 de l'article 99 d'aquesta Llei, així com les quotes satisfetes de l'impost sobre la renda de no residents i meritades durant el període impositiu en què es produeixi el canvi de residència.

e) Les retencions a què es refereix l'apartat 11 de l'article 99 d'aquesta Llei.

Article 80. Deducció per doble imposició internacional.

1. Quan entre les rendes del contribuent figurin rendiments o guanys patrimonials obtinguts i gravats a l'estranger, s'ha de deduir la més petita de les quantitats següents:

a) L'import efectiu del que s'ha satisfet a l'estranger per raó d'un impost de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost o a l'impost sobre la renda de no residents sobre els esmentats rendiments o guanys patrimonials.

b) El resultat d'aplicar el tipus mitjà efectiu de gravamen a la part de base liquidable gravada a l'estranger.

2. A aquests efectes, el tipus mitjà efectiu de gravamen és el resultat de multiplicar per 100 el quocient obtingut de dividir la quota líquida total per la base liquidable. Amb aquesta finalitat, s'ha de diferenciar el tipus de gravamen que correspongui a les rendes generals i de l'estalvi, segons que correspongui. El tipus de gravamen s'expressa amb dos decimals.

3. Quan s'obtinguin rendes a l'estranger a través d'un establiment permanent es practica la deducció per doble imposició internacional que preveu aquest article, i en cap cas és aplicable el procediment d'eliminació de la doble imposició que preveu l'article 22 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

Article 81. Deducció per maternitat.

1. Les dones amb fills menors de tres anys amb dret a l'aplicació del mínim per descendents que preveu l'article 58 d'aquesta Llei, que realitzin una activitat per compte propi o d'altri per la qual estiguin donades d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutua-litat, poden minorar la quota diferencial d'aquest impost fins a 1.200 euros anuals per cada fill menor de tres anys.

En els supòsits d'adopció o acolliment, tant preadop-tiu com permanent, la deducció es pot practicar, amb independència de l'edat del menor, durant els tres anys següents a la data de la inscripció en el Registre Civil.

Quan la inscripció no sigui necessària, la deducció es pot practicar durant els tres anys posteriors a la data de la resolució judicial o administrativa que la declari.

En cas de defunció de la mare, o quan la guarda i custodia s'atribueixi de forma exclusiva al pare o, si s'escau,

a un tutor, sempre que compleixi els requisits que preveu aquest article, aquest té dret a la pràctica de la deducció pendent.

2. La deducció es calcula de forma proporcional al nombre de mesos en què es compleixin de manera simultània els requisits que preveu l'apartat 1 anterior, i té com a límit per a cada fill les cotitzacions i quotes totals a la Seguretat Social i mutualitats meritades en cada període impositiu després del naixement o l'adopció.

A efectes del càlcul d'aquest límit es computen les cotitzacions i quotes pels seus imports íntegres, sense tenir en compte les bonificacions que puguin correspondre.

3. Es pot sol·licitar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'abonament de la deducció de forma anticipada. En aquests supòsits, no es minora la quota diferencial de l'impost.

4. Per reglament s'han de regular el procediment i les condicions per tenir dret a la pràctica d'aquesta deducció, així com els supòsits en què es pugui sol·licitar de manera anticipada el seu abonament.

TÍTOL IX

Tributació familiar

Article 82. *Tributació conjunta.*

1. Poden tributar conjuntament les persones que formen part d'alguna de les modalitats d'unitat familiar següents:

1a La integrada pels cònjuges no separats legalment i, si n'hi ha:

a) Els fills menors, amb excepció dels que, amb el consentiment dels pares, visquin independents d'aquests.

b) Els fills majors d'edat incapacitats judicialment subjectes a pàtria potestat prorrogada o rehabilitada.

2a En els casos de separació legal, o quan no hi hagi vincle matrimonial, la formada pel pare o la mare i tots els fills que convisquin amb l'un o l'altre i que compleixin els requisits a què es refereix la regla 1a d'aquest article.

2. Ningú pot formar part de dues unitats familiars alhora.

3. La determinació dels membres de la unitat familiar es fa atenent la situació existent a 31 de desembre de cada any.

Article 83. *Opció per la tributació conjunta.*

1. Les persones físiques integrades en una unitat familiar poden optar, en qualsevol període impositiu, per tributar conjuntament en l'impost sobre la renda de les persones físiques, d'acord amb les normes generals de l'impost i les disposicions d'aquest títol, sempre que tots els seus membres siguin contribuents per aquest impost.

L'opció per la tributació conjunta no vincula per a períodes successius.

2. L'opció per la tributació conjunta ha d'abraçar la totalitat dels membres de la unitat familiar. Si un d'ells presenta declaració individual, els restants han d'utilitzar el mateix règim.

L'opció exercida per a un període impositiu no pot ser modificada amb posterioritat respecte d'aquesta una vegada finalitzat el termini reglamentari de declaració.

En cas de falta de declaració, els contribuents han de tributar individualment, llevat que manifestin expressa-

ment la seva opció en el termini de 10 dies a partir del requeriment de l'Administració tributària.

Article 84. *Normes aplicables en la tributació conjunta.*

1. En la tributació conjunta són aplicables les regles generals de l'impost sobre determinació de la renda dels contribuents, determinació de les bases imposable i liquidable i determinació del deute tributari, amb les especialitats que fixen els apartats següents.

2. Els imports i límits quantitius establerts als efectes de la tributació individual s'apliquen en quantia idèntica en la tributació conjunta, sense que sigui procedent la seva elevació o multiplicació en funció del nombre de membres de la unitat familiar.

No obstant això:

1r Els límits màxims de reducció en la base imposable que preveuen els articles 52, 53 i 54 i la disposició addicional onzena d'aquesta Llei han de ser aplicats individualment per cada partícip mutualista integrat en la unitat familiar.

2n En qualsevol de les modalitats d'unitat familiar, el mínim que preveu l'apartat 1 de l'article 57 és de 5.050 euros anuals, amb independència del nombre de membres que s'hi integren.

Per a la quantificació del mínim a què es refereixen l'apartat 2 de l'article 57 i l'apartat 1 de l'article 60, tots dos d'aquesta Llei, s'han de tenir en compte les circumstàncies personals de cadascun dels cònjuges integrats en la unitat familiar.

En cap cas no és procedent l'aplicació dels mínims esmentats pels fills, sense perjudici de la quantia que escaigui pel mínim per descendents i discapacitat.

3r En la primera de les modalitats d'unitat familiar de l'article 82 d'aquesta Llei, la base imposable, amb caràcter previ a les reduccions que preveuen els articles 51, 53 i 54 i la disposició addicional onzena d'aquesta Llei, es redueixen en 3.400 euros anuals. A aquest efecte, la reducció s'ha d'aplicar, en primer lloc, a la base imposable general sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta minoració. El romanent, si n'hi ha, minora la base imposable de l'estalvi, que tampoc pot resultar negativa.

4t En la segona de les modalitats d'unitat familiar de l'article 82 d'aquesta Llei, la base imposable, amb caràcter previ a les reduccions que preveuen els articles 51, 53 i 54 i la disposició addicional onzena d'aquesta Llei, es redueix en 2.150 euros anuals. A aquest efecte, la reducció s'ha d'aplicar, en primer lloc, a la base imposable general sense que pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta minoració. El romanent, si n'hi ha, minora la base imposable de l'estalvi, que tampoc pot resultar negativa.

No s'ha d'aplicar aquesta reducció quan el contribuent convisqui amb el pare o la mare d'algun dels fills que formen part de la seva unitat familiar.

3. En la tributació conjunta són compensables, d'acord amb les normes generals de l'impost, les pèrdues patrimonials i les bases liquidables generals negatives, realitzades i no compensades pels contribuents components de la unitat familiar en períodes impositius anteriors en què hagin tributat individualment.

4. Els mateixos conceptes determinats en tributació conjunta són compensables exclusivament, en cas de tributació individual posterior, per aquells contribuents a què corresponguin d'acord amb les regles sobre individualització de rendes que conté aquesta Llei.

5. Les rendes de qualsevol tipus obtingudes per les persones físiques integrades en una unitat familiar que hagin optat per la tributació conjunta són gravades acumulativament.

6. Tots els membres de la unitat familiar queden conjuntament i solidàriament sotmesos a l'impost, sense perjudici del dret a prorratejar entre si el deute tributari, segons la part de renda subjecta que correspongui a cadascun d'ells.

TÍTOL X

Règims especials

SECCIÓ 1a IMPUTACIÓ DE RENDES IMMOBILIÀRIES

Article 85. *Imputació de rendes immobiliàries.*

1. En el supòsit dels béns immobles urbans, qualificats així a l'article 7 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, així com en el cas dels immobles rústics amb construccions que no siguin indispensables per al desenvolupament d'explotacions agrícoles, ramaderes o forestals, no afectes en els dos casos a activitats econòmiques, ni generadors de rendiments del capital, exclòs l'habitatge habitual i el sòl no edificat, té la consideració de renda imputada la quantitat que resulti d'aplicar el 2 per cent al valor cadastral, i s'ha de determinar proporcionalment al nombre de dies que correspongui en cada període impositiu.

En el cas d'immobles localitzats en municipis en què els valors cadastrals hagin estat revisats, modificats o determinats mitjançant un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, de conformitat amb la normativa cadastral, i hagin entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, la renda imputada és de l'1,1 per cent del valor cadastral.

Si en la data de meritació de l'impost els immobles a què es refereix aquest apartat manquen de valor cadastral o aquest no ha estat notificat al titular, s'ha de prendre com a base d'imputació dels immobles el 50 per cent d'aquell pel qual s'hagin de computar a efectes de l'impost sobre patrimoni. En aquests casos el percentatge és de l'1,1 per cent.

Quan es tracti d'immobles en construcció i en els supòsits en què, per raons urbanístiques, l'immoble no sigui susceptible d'ús, no s'estima cap renda.

2. Aquestes rendes s'imputen als titulars dels béns immobles d'acord amb l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.

Quan hi hagi drets reals de gaudi, la renda computable a aquests efectes en el titular del dret és la que correspondria al propietari.

3. En els supòsits de drets d'aprofitament per torn de béns immobles la imputació s'efectua al titular del dret real, prorratejant el valor cadastral en funció de la durada anual del període d'aprofitament.

Si en la data de meritació de l'impost els immobles a què es refereix aquest apartat manquen de valor cadastral, o aquest no ha estat notificat al titular, s'ha de prendre com a base d'imputació el preu d'adquisició del dret d'aprofitament.

No correspon la imputació de renda immobiliària als titulars de drets d'aprofitament per torn de béns immobles quan la seva durada no excedeixi dues setmanes per any.

SECCIÓ 2a RÈGIM D'ATRIBUCIÓ DE RENDES

Article 86. *Règim d'atribució de rendes.*

Les rendes corresponents a les entitats en règim d'atribució de rendes s'atribueixen als socis, hereus,

comuners o partícips, respectivament, d'acord amb el que estableix aquesta secció 2a.

Article 87. *Entitats en règim d'atribució de rendes.*

1. Tenen la consideració d'entitats en règim d'atribució de rendes aquelles a què es refereix l'article 8.3 d'aquesta Llei i, en particular, les entitats constituïdes a l'estranger la naturalesa jurídica de les quals sigui idèntica o anàloga a la de les entitats en atribució de rendes constituïdes d'acord amb les lleis espanyoles.

2. El règim d'atribució de rendes no és aplicable a les societats agràries de transformació que tributen per l'impost sobre societats.

3. Les entitats en règim d'atribució de rendes no estan subjectes a l'impost sobre societats.

Article 88. *Qualificació de la renda atribuïda.*

Les rendes de les entitats en règim d'atribució de rendes atribuïdes als socis, hereus, comuners o partícips tenen la naturalesa derivada de l'activitat o font d'on procedeixen per a cadascun.

Article 89. *Càlcul de la renda atribuïble i pagaments a compte.*

1. Per al càlcul de les rendes a atribuir a cadascun dels socis, hereus, comuners o partícips, s'apliquen les regles següents:

1a Les rendes es determinen d'acord amb les normes d'aquest impost, i no són aplicables les reduccions que preveuen els articles 23.2, 23.3, 26.2 i 32 d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

a) La renda atribuïble es determina d'acord amb el que preveu la normativa de l'impost sobre societats quan tots els membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes siguin subjectes passius d'aquest impost o contribuents per l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent.

b) La determinació de la renda atribuïble als contribuents de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent s'efectua d'acord amb el que preveu el capítol IV del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

c) Per al càlcul de la renda atribuïble als membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes, que siguin subjectes passius de l'impost sobre societats o contribuents per l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent o sense establiment permanent que no siguin persones físiques, procedent de guanys patrimonials derivats de la transmissió d'elements no afectes a l'exercici d'activitats econòmiques, no és aplicable el que estableix la disposició transitòria novena d'aquesta Llei.

2a La part de renda atribuïble als socis, hereus, comuners o partícips, contribuents per aquest impost o per l'impost sobre societats, que formin part d'una entitat en règim d'atribució de rendes constituïda a l'estranger, es determina d'acord amb el que assenyala la regla 1a anterior.

3a Quan l'entitat en règim d'atribució de rendes obtingui rendes de font estrangera que procedeixen d'un país amb què Espanya no tingui subscript un conveni per evitar la doble imposició amb clàusula d'intercanvi d'informació, no es computen les rendes negatives que excedeixin les positives obtingudes en el mateix país i procedeixen de la mateixa font. L'excess s'ha de computar en els quatre anys següents d'acord amb el que assenyala aquesta regla 3a.

2. Estan subjectes a retenció o ingrés a compte, d'acord amb les normes d'aquest impost, les rendes que se satisfacin o abonin a les entitats en règim d'atribució de rendes, amb independència que tots o algun dels seus membres sigui contribuent per aquest impost, subjecte passiu de l'impost sobre societats o contribuent per l'impost sobre la renda de no residents. La retenció o l'ingrés a compte esmentat es dedueix en la imposició personal del soci, hereu, comuner o participi, en la mateixa proporció en què s'atribueixin les rendes.

3. Les rendes s'atribueixen als socis, hereus, comuners o participis segons les normes o pactes aplicables en cada cas i, si aquests no consten a l'Administració tributària en forma fefaent, s'atribueixen per parts iguals.

4. Els membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes que siguin contribuents per aquest impost poden practicar en la seva declaració les reduccions que preveuen els articles 23.2, 23.3, 26.2 i 32.1 d'aquesta Llei.

5. Els subjectes passius de l'impost sobre societats i els contribuents per l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, que siguin membres d'una entitat en règim d'atribució de rendes que adquireixi accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, han d'integrar en la seva base imposable l'import de les rendes comptabilitzades o que s'hagin de comptabilitzar procedents de les accions o participacions esmentades. Així mateix, han d'integrar en la seva base imposable l'import dels rendiments del capital mobiliari derivats de la cessió a tercers de capitals propis que s'hagin meritat a favor de l'entitat en règim d'atribució de rendes.

Article 90. Obligacions d'informació de les entitats en règim d'atribució de rendes.

1. Les entitats en règim d'atribució de rendes han de presentar una declaració informativa, amb el contingut que per reglament s'estableixi, relativa a les rendes que s'han d'atribuir als seus socis, hereus, comuners o participis, residents o no en el territori espanyol.

2. L'obligació d'informació a què es refereix l'apartat anterior l'ha de complir qui tingui la consideració de representant de l'entitat en règim d'atribució de rendes, d'acord amb el que preveu l'article 45.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o els membres contribuents per aquest impost o subjectes passius per l'impost sobre societats en el cas de les entitats constituïdes a l'estranger.

3. Les entitats en règim d'atribució de rendes han de notificar als seus socis, hereus, comuners o participis, la renda total de l'entitat i la renda atribuïble a cadascun d'ells en els termes que s'estableixin per reglament.

4. El ministre d'Economia i Hisenda ha d'establir el model, així com el termini, lloc i forma de presentació de la declaració informativa a què es refereix aquest article.

5. No estan obligades a presentar la declaració informativa a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article les entitats en règim d'atribució de rendes que no exerceixin activitats econòmiques i les rendes de les quals no excedeixin els 3.000 euros anuals.

SECCIÓ 3a TRANSPARÈNCIA FISCAL INTERNACIONAL

Article 91. Imputació de rendes en el règim de transparència fiscal internacional.

1. Els contribuents han d'imputar la renda positiva obtinguda per una entitat no resident en el territori espanyol si la renda esmentada pertany a alguna de les classes que preveu l'apartat 2 d'aquest article i es compleixin les circumstàncies següents:

a) Que per sí mateixes o conjuntament amb entitats vinculades segons el que preveu l'article 16 del text refós

de la Llei de l'impost sobre societats o amb altres contribuents units per vincles de parentiu, inclòs el cònjuge, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat fins al segon grau inclusivament, tinguin una participació igual o superior al 50 per cent en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat no resident en el territori espanyol, en la data del tancament de l'exercici social d'aquesta última.

La participació que tinguin les entitats vinculades no residents s'ha de computar per l'import de la participació indirecta que determini en les persones o entitats vinculades residents en el territori espanyol.

L'import de la renda positiva a incloure s'ha de determinar en proporció a la participació en els resultats i, si hi manca, a la participació en el capital, els fons propis o els drets de vot de l'entitat.

b) Que l'import satisfet per l'entitat no resident en el territori espanyol, imputable a alguna de les classes de rendes que preveu l'apartat 2, per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost sobre societats, sigui inferior al 75 per cent del que hagi correspost d'acord amb les normes de l'impost esmentat.

2. Únicament s'ha d'imputar la renda positiva que provingui de cadascuna de les fonts següents:

a) Titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguin sobre aquests immobles, llevat que estiguin afectes a una activitat empresarial conforme al que disposa l'article 29 d'aquesta Llei o cedits en ús a entitats no residents, pertanyents al mateix grup de societats de la titular, en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

b) Participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat i cessió a tercers de capitals propis, en els termes que preveuen els apartats 1 i 2 de l'article 25 d'aquesta Llei.

No s'entén inclosa en aquest paràgraf b) la renda positiva que procedeixi dels actius financers següents:

1r Els tinguts per donar compliment a obligacions legals i reglamentàries originades per l'exercici d'activitats empresarials.

2n Els que incorporin drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establertes com a conseqüència de l'exercici d'activitats empresarials.

3r Els tinguts com a conseqüència de l'exercici d'activitats d'intermediació en mercats oficials de valors.

4t Els tinguts per entitats de crèdit i asseguradores com a conseqüència de l'exercici de les seves activitats empresarials, sense perjudici del que estableix el paràgraf c).

La renda positiva derivada de la cessió a tercers de capitals propis s'entén que procedeix de la realització d'activitats creditícies i financeres a què es refereix el paràgraf c), quan el cedent i el cessionari pertanyin a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç i els ingressos del cessionari procedeixin, almenys en el 85 per cent, de l'exercici d'activitats empresarials.

c) Activitats creditícies, financeres, asseguradores i de prestació de serveis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en el territori espanyol i vinculades en el sentit de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, si determinen despeses fiscalment deduïbles en les esmentades persones residents.

No s'inclou la renda positiva quan més del 50 per cent dels ingressos derivats de les activitats creditícies, financeres, asseguradores o de prestació de serveis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades per l'entitat no resident procedeixin d'operacions efectuades amb persones o entitats no vin-

culades en el sentit de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

d) Transmissions dels béns i drets esmentats en els paràgrafs a) i b) que generin guanys i pèrdues patrimonials.

No s'inclouen les rendes que preveuen els paràgrafs a), b) i d) anteriors, obtingudes per l'entitat no resident si procedeixen o deriven d'entitats en què participin, directament o indirectament, en més del 5 per cent, quan es compleixin els dos requisits següents:

1r Que l'entitat no resident dirigeixi i gestioni les participacions mitjançant la corresponent organització de mitjans materials i personals.

2n Que els ingressos de les entitats de les quals s'obtinguin les rendes procedixin, almenys en el 85 per cent, de l'exercici d'activitats empresarials.

A aquests efectes, s'entén que procedeixen de l'exercici d'activitats empresarials les rendes que preveuen els paràgrafs a), b) i d) que tinguin el seu origen en entitats que compleixin el requisit 2n anterior i estiguin participades, directament o indirectament, en més del 5 per cent per l'entitat no resident.

3. No s'han d'imputar les rendes que preveuen els paràgrafs a), b) i d) de l'apartat anterior quan la suma dels seus imports sigui inferior al 15 per cent de la renda total o al 4 per cent dels ingressos totals de l'entitat no resident.

Els límits establerts en el paràgraf anterior es poden referir a la renda o als ingressos obtinguts pel conjunt de les entitats no residents en el territori espanyol pertanyents a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

En cap cas no s'ha d'imputar una quantitat superior a la renda total de l'entitat no resident.

No s'ha d'imputar en la base imposable del contribuent l'impost o impostos de naturalesa idèntica o similar a l'impost sobre societats efectivament satisfet per la societat no resident per la part de renda a incloure.

Les rendes positives de cadascuna de les fonts esmentades a l'apartat 2 s'imputen en la base imposable general, d'acord amb el que preveu l'article 45 d'aquesta Llei.

4. Estan obligats a la corresponent imputació els contribuents compresos en el paràgraf a) de l'apartat 1, que participin directament en l'entitat no resident o bé indirectament a través d'una altra o altres entitats no residents. En aquest últim cas, l'import de la renda positiva és el corresponent a la participació indirecta.

5. La imputació s'ha de fer en el període impositiu que compregui el dia en què l'entitat no resident en territori espanyol hagi conclòs el seu exercici social que, a aquests efectes, no es pot entendre d'una durada superior a 12 mesos, llevat que el contribuent opti per realitzar la inclusió esmentada en el període impositiu que compregui el dia en què s'aprovin els comptes corresponents a l'exercici esmentat, sempre que no hagin transcorregut més de sis mesos comptats a partir de la data de conclusió d'aquest.

L'opció s'ha de manifestar en la primera declaració de l'impost en què hagi de tenir efecte i s'ha de mantenir durant tres anys.

6. L'import de la renda positiva a imputar en la base imposable es calcula d'acord amb els principis i criteris que estableixen el text refós de la Llei de l'impost sobre societats i les restants disposicions relatives a l'impost sobre societats per a la determinació de la base imposable. S'entén per renda total l'import de la base imposable que resulti d'aplicar aquests mateixos criteris i principis.

A aquests efectes, s'utilitza el tipus de canvi vigent al tancament de l'exercici social de l'entitat no resident en el territori espanyol.

7. No s'han d'imputar els dividendes o participacions en beneficis en la part que correspongui a la renda positiva que hagi estat imputada. El mateix tractament s'aplica als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves s'ha d'atendre la designació continguda a l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a aquestes reserves.

Una mateixa renda positiva només pot ser objecte d'imputació per una sola vegada, sigui quina sigui la forma i l'entitat en què es manifesti.

8. És deduïble de la quota líquida l'impost o gravamen efectivament satisfet a l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o participacions en beneficis, sigui conforme a un conveni per evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracti, en la part que correspongui a la renda positiva inclosa en la base imposable.

Aquesta deducció s'ha de practicar encara que els impostos correspongui a períodes impositius diferents d'aquell en què es va realitzar la inclusió.

En cap cas es dedueixen els impostos satisfets en països o territoris considerats paradisos fiscals.

Aquesta deducció no pot excedir la quota íntegra que a Espanya correspondria pagar per la renda positiva imputada en la base imposable.

9. Per calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, s'han d'utilitzar les regles que conté el paràgraf a) de l'apartat 7 de la disposició transitòria vint-i-dosena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, en relació amb la renda positiva imputada en la base imposable. Els beneficis socials a què es refereix el precepte esmentat són els corresponents a la renda positiva imputada.

10. Els contribuents als quals sigui aplicable el que preveu aquest article han de presentar conjuntament amb la declaració per l'impost sobre la renda de les persones físiques les dades següents relatives a l'entitat no resident en el territori espanyol:

- a) Nom o raó social i lloc del domicili social.
- b) Relació d'administradors.
- c) Balanç i compte de pèrdues i guanys.
- d) Import de les rendes positives que hagin de ser imputades.
- e) Justificació dels impostos satisfets respecte de la renda positiva que hagi de ser imputada.

11. Quan l'entitat participada sigui resident en països o territoris considerats paradisos fiscals es presumeix que:

- a) Es compleix la circumstància que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1.
- b) La renda obtinguda per l'entitat participada procedeix de les fonts de renda a què es refereix l'apartat 2.
- c) La renda obtinguda per l'entitat participada és el 15 per cent del valor d'adquisició de la participació.

Les presumpcions que contenen els paràgrafs anteriors admeten prova en contra.

Les presumpcions que contenen els paràgrafs anteriors no s'apliquen quan l'entitat participada consolidi els seus comptes, d'acord amb el que preveu l'article 42 del Codi de comerç, amb alguna o algunes de les entitats obligades a la inclusió.

12. El que preveu aquest article s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern i l'article 4 d'aquesta Llei.

13. El que preveu aquest article no és aplicable quan l'entitat no resident en el territori espanyol sigui resident en un altre Estat membre de la Unió Europea, llevat que resideixi en un país o territori considerat paradís fiscal.

SECCIÓ 4a DRETS D'IMATGE

Article 92. *Imputació de rendes per la cessió de drets d'imatge.*

1. Els contribuents han d'imputar en la seva base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques la quantitat a què es refereix l'apartat 3 quan concorrin les circumstàncies següents:

a) Que hagin cedit el dret a l'explotació de la seva imatge o hagin consentit o autoritzat la seva utilització a una altra persona o entitat, resident o no resident. Als efectes del que disposa aquest paràgraf, és indiferent que la cessió, consentiment o autorització hagi tingut lloc quan la persona física no sigui contribuent.

b) Que prestin els seus serveis a una persona o entitat en l'àmbit d'una relació laboral.

c) Que la persona o entitat amb la qual el contribuent mantingui la relació laboral, o qualsevol altra persona o entitat que hi estigui vinculada en els termes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, hagi obtingut, mitjançant actes concertats amb persones o entitats residents o no residents la cessió del dret a l'explotació o el consentiment o autorització per a la utilització de la imatge de la persona física.

2. La imputació a què es refereix l'apartat anterior no escau quan els rendiments del treball obtinguts en el període impositiu per la persona física a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat anterior en virtut de la relació laboral no siguin inferiors al 85 per cent de la suma dels rendiments esmentats més la total contraprestació a càrrec de la persona o entitat a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat anterior pels actes que s'hi assenyalen.

3. La quantitat a imputar és el valor de la contraprestació que hagi satisfet abans de la contractació dels serveis laborals de la persona física o que hagi de satisfer la persona o entitat a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 1 pels actes que s'hi assenyalen. La quantitat esmentada s'incrementa en l'import de l'ingrés a compte a què es refereix l'apartat 8 i es minora en el valor de la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la cessió, consentiment o autorització a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 1, sempre que aquesta s'hagi obtingut en un període impositiu en què la persona física titular de la imatge sigui contribuent per aquest impost.

4. 1r Quan escaigui la imputació, és deduïble de la quota líquida de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a la persona a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat 1:

a) L'impost o impostos de naturalesa idèntica o similar a l'impost sobre la renda de les persones físiques o sobre societats que, satisfet a l'estranger per la persona o entitat no resident primera cessionària, correspongui a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seva base imposable.

b) L'impost sobre la renda de les persones físiques o sobre societats que, satisfet a Espanya per la persona o entitat resident primera cessionària, correspongui a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seva base imposable.

c) L'impost o gravamen efectivament satisfet a l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o participacions en beneficis distribuïts per la primera cessionària, sigui conforme a un conveni per evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracti, en la part que correspongui a la quantia inclosa en la base imposable.

d) L'impost satisfet a Espanya, quan la persona física no en sigui resident, que correspongui a la contrapresta-

ció obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seva imatge o del consentiment o autorització per utilitzar-la.

e) L'impost o els impostos de naturalesa idèntica o similar a l'impost sobre la renda de les persones físiques satisfet a l'estranger, que correspongui a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seva imatge o del consentiment o autorització per utilitzar-la.

2n Aquestes deduccions s'han de practicar encara que els impostos corresponguin a períodes impositius diferents d'aquell en què es va fer la imputació.

En cap cas es dedueixen els impostos satisfets en països o territoris considerats paradisos fiscals.

Aquestes deduccions no poden excedir, en conjunt, de la quota íntegra que correspongui satisfer a Espanya per la renda imputada en la base imposable.

5. 1r La imputació l'ha de fer la persona física en el període impositiu que correspongui a la data en què la persona o entitat a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 1 efectuï el pagament o satisfaci la contraprestació acordada, llevat que pel període impositiu la persona física no sigui contribuent per aquest impost, cas en què la inclusió s'ha de fer en el primer o en l'últim període impositiu pel qual hagi de tributar per aquest impost, segons els casos.

2n La imputació s'ha de fer en la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 45 d'aquesta Llei.

3r A aquests efectes s'ha d'utilitzar el tipus de canvi vigent el dia de pagament o satisfacció de la contraprestació acordada per part de la persona o entitat a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 1.

6. 1r No s'imputen a l'impost personal dels socis de la primera cessionària els dividendes o participacions en beneficis distribuïts per aquesta en la part que correspongui a la quantia que hagi estat imputada per la persona física a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat 1. El mateix tractament s'aplica als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves s'ha d'atendre la designació que conté l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.

2n Els dividendes o participacions a què es refereix l'ordinal 1r anterior no donen dret a la deducció per doble imposició internacional.

3r Una mateixa quantia només pot ser objecte d'imputació per una sola vegada, sigui quina sigui la forma i la persona o entitat en què es manifesti.

7. El que preveuen els apartats anteriors d'aquest article s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern i l'article 4 d'aquesta Llei.

8. Quan sigui procedent la imputació a què es refereix l'apartat 1, la persona o entitat a què es refereix el seu paràgraf c) ha d'efectuar un ingrés a càrrec de les contraprestacions satisfetes en metàl·lic o en espècie a persones o entitats no residents pels actes que s'hi assenyalen.

Si la contraprestació és en espècie, la seva valoració s'ha d'efectuar d'acord amb el que preveu l'article 43 d'aquesta Llei, i s'ha de practicar l'ingrés a compte sobre el valor esmentat.

La persona o entitat a què es refereix el paràgraf c) de l'apartat 1 ha de presentar declaració de l'ingrés a compte en la forma, els terminis i impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda. A la vegada que presenta la declaració ha de determinar el seu import i efectuar el seu ingrés en el tresor.

Per reglament s'ha de regular el tipus d'ingrés a compte.

SECCIÓ 5a RÈGIM ESPECIAL PER A TREBALLADORS DESPLAÇATS

Article 93. Règim fiscal especial aplicable als treballadors desplaçats a territori espanyol.

Les persones físiques que adquireixin la seva residència fiscal a Espanya com a conseqüència del seu desplaçament a territori espanyol poden optar per tributar per l'impost sobre la renda de no residents, mantenint la condició de contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques, durant el període impositiu en què s'efectuï el canvi de residència i durant els cinc períodes impositius següents, quan, en els termes que s'estableixin per reglament, es compleixin les condicions següents:

a) Que no hagin estat residents a Espanya durant els 10 anys anteriors al seu nou desplaçament a territori espanyol.

b) Que el desplaçament a territori espanyol es produeixi com a conseqüència d'un contracte de treball. S'entén complerta aquesta condició quan s'iniciï una relació laboral, ordinària o especial, o estatutària amb un ocupador a Espanya, o quan el desplaçament sigui ordenat per l'ocupador i existeixi una carta de desplaçament d'aquest, i el contribuent no obtingui rendes que es qualificarien d'obtingudes mitjançant un establiment permanent situat en el territori espanyol.

c) Que els treballs es duguin a terme efectivament a Espanya. S'entén complerta aquesta condició encara que part dels treballs es prestin a l'estranger, sempre que la suma de les retribucions corresponents als treballs esmentats tinguin o no la consideració de rendes obtingudes en el territori espanyol d'acord amb l'article 13.1.c) del text refós de la Llei del impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, no excedeixi el 15 per cent de totes les contraprestacions del treball percebudes en cada any natural. Quan en virtut del que estableix el contracte de treball el contribuent assumeixi funcions en una altra empresa del grup, en els termes que estableix l'article 42 del Codi de comerç, fora del territori espanyol, el límit anterior s'eleva al 30 per cent.

Quan no es pugui acreditar la quantia de les retribucions específiques corresponents als treballs realitzats a l'estranger, per al càlcul de la retribució corresponent a aquests treballs s'han de tenir en compte els dies que efectivament el treballador ha estat desplaçat a l'estranger.

d) Que aquests treballs es facin per a una empresa o entitat resident a Espanya o per a un establiment permanent situat a Espanya d'una entitat no resident en el territori espanyol. S'entén complerta aquesta condició quan els serveis redundin en benefici d'una empresa o entitat resident a Espanya o d'un establiment permanent situat a Espanya d'una entitat no resident en el territori espanyol. En cas que el desplaçament s'hagi produït en el si d'un grup d'empreses, en els termes que estableix l'article 42 del Codi de comerç, i exclusivament a aquests efectes, és necessari que el treballador sigui contractat per l'empresa del grup resident a Espanya o que es produeixi un desplaçament a territori espanyol ordenat per l'ocupador.

e) Que els rendiments del treball que derivin de la relació laboral esmentada no estiguin exempts de tributació per l'impost sobre la renda de no residents.

El contribuent que opti per la tributació per l'impost sobre la renda de no residents queda subjecte per obligació real en l'impost sobre patrimoni.

El ministre d'Economia i Hisenda ha d'establir el procediment per a l'exercici de l'opció esmentada en aquest apartat.

SECCIÓ 6a INSTITUCIONS D'INVERSIÓ COL·LECTIVA

Article 94. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.

1. Els contribuents que siguin socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva que regula la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, han d'imputar, de conformitat amb les normes d'aquesta Llei, les rendes següents:

a) Els guanys o les pèrdues patrimonials obtingudes com a conseqüència de la transmissió de les accions o participacions o del reemborsament d'aquestes últimes. Quan hi hagi valors homogenis, es considera que els transmesos o reemborsats pel contribuent són els que va adquirir en primer lloc.

Quan l'import obtingut com a conseqüència del reemborsament o la transmissió de participacions o accions en institucions d'inversió col·lectiva es destini, d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament, a l'adquisició o subscripció d'altres accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, no és procedent computar el guany o la pèrdua patrimonial, i les noves accions o participacions subscrietes conserven el valor i la data d'adquisició de les accions o participacions transmeses o reemborsades, en els casos següents:

1r En els reemborsaments de participacions en institucions d'inversió col·lectiva que tinguin la consideració de fons d'inversió.

2n En les transmissions d'accions d'institucions d'inversió col·lectiva amb forma societària, sempre que es compleixin les dues condicions següents:

Que el nombre de socis de la institució d'inversió col·lectiva les accions de la qual es transmetin sigui superior a 500.

Que el contribuent no hagi participat, en algun moment dins els 12 mesos anteriors a la data de la transmissió, en més del 5 per cent del capital de la institució d'inversió col·lectiva.

El règim d'ajornament que preveu el segon paràgraf d'aquest paràgraf a) no resulta aplicable quan, per qualsevol mitjà, es posi a disposició del contribuent l'import derivat del reemborsament o transmissió de les accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva. Tampoc resulta aplicable l'esmentat règim d'ajornament quan la transmissió o l'adquisició tingui per objecte participacions representatives del patrimoni d'institucions d'inversió col·lectiva a què es refereix aquest article que tinguin la consideració de fons d'inversió cotitzats conforme al que preveu l'article 49 del Reglament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, aprovat pel Reial decret 1309/2005, de 4 de novembre.

b) Els resultats distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva.

2. El règim que preveu l'apartat 1 d'aquest article és aplicable als socis o partícips d'institucions d'inversió col·lectiva, que regula la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985, diferents de les que preveu l'article 95 d'aquesta Llei, constituïdes i domiciliades en algun Estat membre de la Unió Europea i inscrites en el registre especial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, als efectes de la seva comercialització per part d'entitats residents a Espanya.

Per a l'aplicació del que disposa el segon paràgraf de l'apartat 1.a) s'exigeixen els requisits següents:

a) L'adquisició, subscripció, transmissió i reemborsament d'accions i participacions d'institucions d'inversió

col·lectiva s'ha de fer a través d'entitats comercialitzadores inscrites a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

b) En cas que la institució d'inversió col·lectiva s'estructuri en compartiments o subfons, el nombre de socis i el percentatge màxim de participació que preveu l'apartat 1.a).2n anterior s'entén referit a cada compartiment o subfons comercialitzat.

3. La determinació del nombre de socis i del percentatge màxim de participació en el capital de les institucions d'inversió col·lectiva s'ha de fer d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament. A aquests efectes, la informació relativa al nombre de socis, a la seva identitat i al seu percentatge de participació no té la consideració de fet rellevant.

Article 95. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris considerats paradisos fiscals.

1. Els contribuents que participin en institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris considerats paradisos fiscals, han d'imputar en la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 45 d'aquesta Llei, la diferència positiva entre el valor liquidatiu de la participació en el dia de tancament del període impositiu i el seu valor d'adquisició.

La quantitat imputada es considera el valor d'adquisició més gran.

2. Els beneficis distribuïts per la institució d'inversió col·lectiva no s'imputen i minoren el valor d'adquisició de la participació.

3. Es presumeix, llevat de prova en contra, que la diferència a què es refereix l'apartat 1 és el 15 per cent del valor d'adquisició de l'acció o participació.

4. La renda derivada de la transmissió o reemborsament de les accions o participacions es determina conforme al que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 37 d'aquesta Llei, i a aquests efectes s'ha de prendre com a valor d'adquisició el que resulti de l'aplicació del que preveuen els apartats anteriors.

TÍTOL XI

Gestió de l'impost

CAPÍTOL I

Declaracions

Article 96. Obligació de declarar.

1. Els contribuents estan obligats a presentar i subscriure declaració per aquest impost, amb els límits i condicions que s'estableixin per reglament.

2. No obstant això, no han de declarar els contribuents que obtinguin rendes procedents exclusivament de les fonts següents, en tributació individual o conjunta:

a) Rendiments íntegres del treball, amb el límit de 22.000 euros anuals.

b) Rendiments íntegres del capital mobiliari i guanys patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, amb el límit conjunt de 1.600 euros anuals.

c) Rendes immobiliàries imputades en virtut de l'article 85 d'aquesta Llei, rendiments íntegres del capital mobiliari no subjectes a retenció derivats de lletres del Tresor i subvencions per a l'adquisició d'habitatges de protecció oficial o de preu taxat, amb el límit conjunt de 1.000 euros anuals.

En cap cas han de declarar els contribuents que obtinguin exclusivament rendiments íntegres del treball, de capital o d'activitats econòmiques, així com guanys patrimonials, amb el límit conjunt de 1.000 euros anuals i pèrdues patrimonials de quantia inferior a 500 euros.

3. El límit a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 2 anterior és de 10.000 euros per als contribuents que percebin rendiments íntegres del treball en els supòsits següents:

a) Quan procedeixin de més d'un pagador. No obstant això, el límit és de 22.000 euros anuals en els supòsits següents:

1r Si la suma de les quantitats percebudes del segon i restants pagadors, per ordre de quantia, no supera en conjunt la quantitat de 1.500 euros anuals.

2n Quan es tracti de contribuents els únics rendiments del treball dels quals consisteixen en les prestacions passives a què es refereix l'article 17.2.a) d'aquesta Llei i la determinació del tipus de retenció aplicable s'hagi fet d'acord amb el procediment especial que s'estableixi per reglament.

b) Quan es percebin pensions compensatòries del cònjuge o anualitats per aliments diferents de les que preveu l'article 7 d'aquesta Llei.

c) Quan el pagador dels rendiments del treball no estigui obligat a retenir d'acord amb el que es preveu per reglament.

d) Quan es percebin rendiments íntegres del treball subjectes a un tipus fix de retenció.

4. Estan obligats a declarar en tot cas els contribuents que tinguin dret a deducció per inversió en habitatge, per compte estalvi empresa, per doble imposició internacional o que efectuïn aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat, plans de pensions, plans de previsió assegurats o mutualitats de previsió social, plans de previsió social empresarial i assegurances de dependència que redueixin la base imposable, en les condicions que s'estableixin per reglament.

5. Els models de declaració els aprova el ministre d'Economia i Hisenda, que estableix la forma i els terminis de presentació, així com els supòsits i condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics.

6. El ministre d'Economia i Hisenda pot aprovar la utilització de modalitats simplificades o especials de declaració.

La declaració s'ha d'efectuar en la forma, terminis i impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

Els contribuents han de consignar totes les dades que els afectin contingudes en les declaracions, acompanyar els documents i justificants que s'estableixin i presentar-les en els llocs que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

7. Els successors del causant estan obligats a complir les obligacions tributàries pendents per aquest impost, amb exclusió de les sancions, de conformitat amb l'article 39.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

8. Quan els contribuents no tinguin obligació de declarar, les administracions públiques no poden exigir l'aportació de declaracions per aquest impost per tal d'obtenir subvencions o qualsevol prestacions públiques, o de cap manera condicionar aquestes a la presentació de les declaracions esmentades.

9. La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar el que preveuen els apartats anteriors.

Article 97. Autoliquidació.

1. Els contribuents, en el moment de presentar la seva declaració, han de determinar el deute tributari

corresponent i ingressar-lo en el lloc, forma i terminis determinats pel ministre d'Economia i Hisenda.

2. L'ingrés de l'import resultant de l'autoliquidació només es pot fraccionar en la forma que es determini en el reglament de desplegament d'aquesta Llei.

3. El pagament del deute tributari es pot fer mitjançant lliurament de béns integrants del Patrimoni Històric Espanyol que estiguin inscrits en l'Inventari general de béns mobles o en el Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que disposa l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

4. Els successors del causant estan obligats a complir les obligacions tributàries pendents per aquest impost, amb exclusió de les sancions, de conformitat amb l'article 39.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

5. En el supòsit que preveu l'article 14.4 d'aquesta Llei, els successors del causant poden sol·licitar a l'Administració tributària el fraccionament de la part de deute tributari corresponent a les rendes a què es refereix el precepte esmentat, calculat aplicant el tipus que regula l'article 80.2 d'aquesta Llei.

La sol·licitud s'ha de formular dins el termini reglamentari de declaració relatiu al període impositiu de la mort i es concedeix en funció dels períodes impositius a què correspondria imputar les rendes esmentades en cas que aquell no s'hagi produït amb el límit màxim de quatre anys en les condicions que es determinin per reglament.

6. El contribuïent casat i no separat legalment que estigui obligat a presentar declaració per aquest impost i l'autoliquidació del qual resulti a ingressar pot, al mateix temps que presenta la seva declaració, sol·licitar la suspensió de l'ingrés del deute tributari, sense interessos de demora, en una quantia igual o inferior a la devolució a la qual tingui dret el seu cònjuge per aquest mateix impost.

La sol·licitud de suspensió de l'ingrés del deute tributari que compleixi tots els requisits enumerats en aquest apartat determina la suspensió cautelar de l'ingrés fins que no es reconegui per l'Administració tributària el dret a la devolució a favor de l'altre cònjuge. La resta del deute tributari es pot fraccionar d'acord amb el que estableix l'apartat 2 d'aquest article.

Els requisits per obtenir la suspensió cautelar són els següents:

a) El cònjuge l'autoliquidació del qual resulti a retornar ha de renunciar al cobrament de la devolució fins a l'import del deute la suspensió del qual hagi estat sol·licitada. Així mateix, ha d'acceptar que la quantitat a què renuncia s'apliqui al pagament del deute esmentat.

b) El deute la suspensió del qual se sol·licita i la devolució pretesa han de correspondre al mateix període impositiu.

c) Totes dues autoliquidacions s'han de presentar de manera simultània dins el termini que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

d) Els cònjuges no poden estar acollits al sistema de compte corrent tributari que regula el Reial decret 1108/1999, de 25 de juny.

e) Els cònjuges han d'estar al corrent en el pagament de les seves obligacions tributàries en els termes que preveu l'Ordre de 28 d'abril de 1986, sobre justificació del compliment d'obligacions tributàries.

L'Administració ha de notificar als dos cònjuges, dins el termini que preveu l'apartat 1 de l'article 103 d'aquesta Llei, l'acord que s'adopti amb expressió, si s'escau, del deute extingit i de les devolucions o ingressos addicionals que escaiguin.

Quan no escaigui la suspensió perquè no es compleixen els requisits abans assenyalats, l'Administració ha de practicar liquidació provisional al contribuïent que va sol·licitar la suspensió per l'import del deute objecte de la sol·licitud juntament amb l'interès de demora calculat des

de l'endemà de la data de venciment del termini establert per presentar l'autoliquidació fins a la data de la liquidació.

Els efectes del reconeixement del dret a la devolució respecte al deute la suspensió del qual s'hagi sol·licitat són els següents:

a) Si la devolució reconeguda és igual al deute, aquest queda extingit, de la mateixa manera que el dret a la devolució.

b) Si la devolució reconeguda és superior al deute, aquesta es declara extingida i l'Administració retorna la diferència entre els dos imports d'acord amb el que preveu l'article 103 d'aquesta Llei.

c) Si la devolució reconeguda és inferior al deute, aquest es declara extingit en la part concurrent, i l'Administració tributària ha de practicar la liquidació provisional al contribuïent que va sol·licitar-ne la suspensió per l'import de la diferència, i també se li ha d'exigir l'interès de demora calculat des de l'endemà de la data de venciment del termini establert per presentar l'autoliquidació fins a la data de la liquidació.

Es considera que no hi ha transmissió lucrativa a efectes fiscals entre els cònjuges per la renúncia a la devolució d'un d'ells per aplicar-la al pagament del deute de l'altre.

Per reglament es pot regular el procediment a què es refereix aquest apartat.

Article 98. *Esborrany de declaració.*

1. Els contribuïents poden sol·licitar que l'Administració tributària els remeti, a efectes merament informatius, un esborrany de declaració, sense perjudici del compliment del que disposa l'apartat 1 de l'article 97 d'aquesta Llei, sempre que obtinguin rendes procedents exclusivament de les fonts següents:

a) Rendiments del treball.

b) Rendiments del capital mobiliari subjectes a retenció o ingrés a compte, així com els derivats de lletres del Tresor.

c) Imputació de rendes immobiliàries sempre que procedixin, com a màxim, de dos immobles.

d) Guanyos patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, així com les subvencions per a l'adquisició d'habitatge habitual.

2. Quan l'Administració tributària no disposi de la informació necessària per a l'elaboració de l'esborrany de declaració, ha de posar a disposició del contribuïent les dades que li puguin facilitar la confecció de la declaració de l'impost.

No poden subscriure ni confirmar l'esborrany de declaració els contribuïents que estiguin en alguna de les situacions següents:

a) Els contribuïents que hagin obtingut rendes exemptes amb progressivitat en virtut de convenis per evitar la doble imposició subscrits per Espanya.

b) Els contribuïents que compensin partides negatives d'exercicis anteriors.

c) Els contribuïents que pretenguin regularitzar situacions tributàries procedents de declaracions abans presentades.

d) Els contribuïents que tinguin dret a la deducció per doble imposició internacional i exerceixin aquest dret.

3. L'Administració tributària ha de remetre l'esborrany de declaració, d'acord amb el procediment que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

La falta de recepció d'aquest no exonera el contribuïent del compliment de la seva obligació de presentar declaració.

4. Quan el contribuent consideri que l'esborrany de declaració reflecteix la seva situació tributària als efectes d'aquest impost, ho pot subscriure o confirmar en les condicions que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda. En aquest supòsit, té la consideració de declaració per aquest impost als efectes que preveu l'apartat 1 de l'article 97 d'aquesta Llei.

La presentació i l'ingrés que, si s'escau, resulti s'ha de fer, d'acord amb el que estableix l'esmentat article 97, en el lloc, forma i terminis que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

5. Quan el contribuent consideri que l'esborrany de declaració no reflecteix la seva situació tributària als efectes d'aquest impost, ha de presentar la corresponent declaració, d'acord amb el que disposa l'article 97 d'aquesta Llei. No obstant això, en els supòsits que es determinin per reglament, pot instar la rectificació de l'esborrany.

6. El model de sol·licitud d'esborrany de declaració l'ha d'aprovar el ministre d'Economia i Hisenda, que ha d'establir el termini i el lloc de presentació, així com els supòsits i les condicions en què sigui possible presentar la sol·licitud per mitjans telemàtics o telefònics.

CAPÍTOL II

Pagaments a compte

Article 99. *Obligació de practicar pagaments a compte.*

1. En l'impost sobre la renda de les persones físiques, els pagaments a compte que, en tot cas, tenen la consideració de deute tributari, poden consistir en:

- a) Retencions.
- b) Ingressos a compte.
- c) Pagaments fraccionats.

2. Les entitats i les persones jurídiques, incloses les entitats en atribució de rendes, que satisfacin o abonin rendes subjectes a aquest impost, estan obligades a practicar retenció i ingrés a compte, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al percepcor, en la quantitat que es determini per reglament i a ingressar el seu import en el Tresor en els casos i en la forma que s'estableixin. Estan subjectes a les mateixes obligacions els contribuents per aquest impost que exerceixin activitats econòmiques respecte a les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici de les activitats esmentades, així com les persones físiques, jurídiques i altres entitats no residents en el territori espanyol, que hi operin mitjançant establiment permanent, o sense establiment permanent respecte dels rendiments del treball que satisfacin, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte que constitueixin despesa deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 24 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

Quan una entitat, resident o no resident, satisfaci o aboni rendiments del treball a contribuents que prestin els seus serveis a una entitat resident que hi estigui vinculada en els termes que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats o a un establiment permanent radicada en el territori espanyol, l'entitat o l'establiment permanent en què presti els seus serveis el contribuent ha d'efectuar la retenció o l'ingrés a compte.

El representant designat d'acord amb el que disposa l'article 86.1 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que actuï en nom de l'entitat asseguradora que operi en règim de lliure prestació de serveis, ha de practicar retenció i ingrés a compte

en relació amb les operacions que es duguin a terme a Espanya.

Els fons de pensions domiciliats en un altre Estat membre de la Unió Europea que dugui a terme a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola, conforme al que preveu la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació, estan obligats a designar un representant amb residència fiscal a Espanya perquè els representi als efectes de les obligacions tributàries. Aquest representant ha de practicar la retenció i l'ingrés a compte en relació amb les operacions que es duguin a terme a Espanya.

En cap cas estan obligades a practicar retenció o ingrés a compte les missions diplomàtiques o oficines consulars a Espanya d'estats estrangers.

3. No se sotmeten a retenció els rendiments derivats de les lletres del Tresor i de la transmissió, bescanvi o amortització dels valors de deute públic que abans de l'1 de gener de 1999 no estiguin subjectes a retenció. Per reglament es poden eximir de la retenció o de l'ingrés a compte determinades rendes.

Tampoc està subjecte a retenció o ingrés a compte el rendiment derivat de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, o de la reducció de capital. Per reglament es pot establir l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte en aquests supòsits.

4. En tot cas, els subjectes obligats a retenir o a ingressar a compte han d'assumir l'obligació d'efectuar l'ingrés en el Tresor, sense que l'incompliment d'aquella obligació els pugui excusar d'aquesta.

5. El percepcor de rendes sobre les quals s'hagi de retenir a càrrec d'aquest impost les ha de computar per la contraprestació íntegra meritada.

Quan la retenció no s'hagi practicat o ho hagi estat per un import inferior al degut, per causa imputable al retenir o obligat a ingressar a compte, el percepcor ha de deduir de la quota la quantitat que va haver de ser retinguda.

En el cas de retribucions legalment establertes que hagin estat satisfetes pel sector públic, el percepcor només pot deduir les quantitats efectivament retingudes.

Quan no es pugui provar la contraprestació íntegra meritada, l'Administració tributària pot computar com a import íntegre una quantitat que, una vegada s'hi resti la retenció procedent, doni l'efectivament percebuda. En aquest cas s'ha de deduir de la quota com a retenció a compte la diferència entre el que s'ha percebut realment i l'import íntegre.

6. Quan hi hagi l'obligació d'ingressar a compte, es presumeix que l'ingrés esmentat ha estat efectuat. El contribuent ha d'incloure en la base imposable la valoració de la retribució en espècie, conforme a les normes que preveu aquesta Llei, i l'ingrés a compte, llevat que li hagi estat repercutit.

7. Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques estan obligats a efectuar pagaments fraccionats a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i autoliquidar-ne i ingressar l'import en les condicions que es determinin per reglament.

Per reglament es pot eximir d'aquesta obligació els contribuents els ingressos dels quals hagin estat subjectes a retenció o ingrés a compte en el percentatge que es fixi a l'efecte.

El pagament fraccionat corresponent a les entitats en règim d'atribució de rendes, que exerceixin activitats econòmiques, l'ha de fer cadascun dels socis, hereus, comuners o partícips a què procedeixi atribuir rendes d'aquesta naturalesa, en proporció a la seva participació en el benefici de l'entitat.

8. 1r Quan el contribuent adquireixi la seva condició per canvi de residència, tenen la consideració de pagaments a càrrec d'aquest impost les retencions i els ingressos

sos a compte de l'impost sobre la renda de no residents, practicades durant el període impositiu en què es produeixi el canvi de residència.

2n Els treballadors per compte d'altri que no siguin contribuents per aquest impost, però que adquireixin la condició esmentada com a conseqüència del seu desplaçament a territori espanyol, poden comunicar a l'Administració tributària la circumstància esmentada i deixar constància de la data d'entrada en el territori esmentat, als efectes exclusius que el pagador dels rendiments del treball els consideri contribuents per aquest impost.

D'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament, l'Administració tributària ha d'expedir un document acreditatiu als treballadors per compte d'altri que ho sol·licitin, que han de comunicar al pagador dels seus rendiments del treball, residents o amb establiment permanent a Espanya, i en què consti la data a partir de la qual les retencions i els ingressos a compte es practiquen per aquest impost, tenint en compte per al càlcul del tipus de retenció el que assenyala l'apartat 1r anterior.

9. Quan en virtut de resolució judicial o administrativa s'hagi de satisfer una renda subjecta a retenció o ingrés a càrrec d'aquest impost, el pagador l'ha de practicar sobre la quantitat íntegra que estigui obligat a satisfer i ha d'ingressar-ne l'import en el Tresor, d'acord amb el que preveu aquest article.

10. Els contribuents han de comunicar al pagador de rendiments sotmesos a retenció o ingrés a càrrec dels quals siguin perceptors les circumstàncies determinants per al càlcul de la retenció o ingrés a compte procedent, en els termes que s'estableixin per reglament.

11. Tenen la consideració de pagaments a càrrec d'aquest impost les retencions a compte efectivament practicades en virtut del que disposa l'article 11 de la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

Article 100. Normes sobre pagaments a compte, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.

1. En les transmissions o reemborsaments d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva estan obligades a practicar retenció o ingrés a compte per aquest impost, en els casos i en la forma que per reglament s'estableixi, les entitats gestores, administradores, dipositàries, comercialitzadores o qualsevol altra encarregada de les operacions esmentades, així com el representant designat d'acord amb el que disposen l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actuï en nom de la gestora que operi en règim de lliure prestació de serveis.

Per reglament es pot establir l'obligació d'efectuar pagaments a compte a càrrec del transmissor d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, amb el límit del 20 per cent de la renda obtinguda en les transmissions esmentades.

2. Als efectes de l'obligació de retenir sobre els rendiments implícits del capital mobiliari, a càrrec d'aquest impost, aquesta retenció l'han d'efectuar les persones o entitats següents:

a) En els rendiments obtinguts en la transmissió o reemborsament dels actius financers sobre els quals per reglament s'hagi establert l'obligació de retenir, el retenidor és l'entitat emissora o les institucions financeres encarregades de l'operació.

b) En els rendiments obtinguts en transmissions relatives a operacions que no es documentin en títols, així

com en les transmissions encarregades a una institució financera, el retenidor és el banc, caixa o entitat que actuï per compte del transmissor.

c) En els casos no recollits en els paràgrafs anteriors, és obligatòria la intervenció de fedatari públic que ha de practicar la retenció corresponent.

3. Per procedir a l'alienació o obtenció del reemborsament dels títols o actius amb rendiments implícits que hagin de ser objecte de retenció, se n'ha d'acreditar l'adquisició prèvia amb intervenció dels fedataris o institucions financeres esmentades a l'apartat anterior, així com el preu a què es va dur a terme l'operació.

L'emissor o les institucions financeres encarregades de l'operació que, d'acord amb el paràgraf anterior, no hagin d'efectuar el reemborsament al tenidor del títol o actiu, han de constituir per la quantitat esmentada un dipòsit a disposició de l'autoritat judicial.

4. Els fedataris públics que intervinguin o intercedeixin en l'emissió, subscripció, transmissió, bescanvi, conversió, cancel·lació i reemborsament d'efectes públics, valors o qualsevol altres títols i actius financers, així com en operacions relatives a drets reals sobre aquests, estan obligats a comunicar aquestes operacions a l'Administració tributària presentant una relació nominal de subjectes interventors amb indicació del seu domicili i número d'identificació fiscal, classe i número dels efectes públics, valors, títols i actius, així com del preu i la data de l'operació, en els terminis i d'acord amb el model que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

La mateixa obligació recau sobre les entitats i establiments financers de crèdit, les societats i agències de valors, els altres intermediaris financers i qualsevol persona física o jurídica que es dediqui habitualment a la intermediació i col·locació d'efectes públics, valors o qualsevol altres títols d'actius financers, índexs, futurs i opcions sobre aquests; fins i tot els documents mitjançant anotacions en compte, respecte de les operacions que impliquin, directament o indirectament, la captació o col·locació de recursos a través de qualsevol classe de valors o efectes.

Així mateix estan subjectes a aquesta obligació d'informació les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva respecte de les accions i participacions en aquestes institucions.

Les obligacions d'informació que estableix aquest apartat s'entenen complertes respecte a les operacions sotmeses a retenció que s'hi esmenten, amb la presentació de la relació de perceptors ajustada al model oficial corresponent del resum anual de retencions.

5. S'ha de comunicar a l'Administració tributària l'emissió de certificats, resguards o documents representatius de l'adquisició de metalls o objectes preciosos, timbres de valor filatèlic o peces de valor numismàtic, per a les persones físiques o jurídiques que es dediquin habitualment a la promoció de la inversió en els valors esmentats.

El que disposen els apartats 2 i 3 anteriors és aplicable en relació amb l'obligació de retenir o d'ingressar a compte que s'estableixi per reglament respecte a les transmissions d'actius financers de rendiment explícit.

Article 101. Import dels pagaments a compte.

1. Les retencions i ingressos a compte sobre els rendiments del treball derivats de relacions laborals o estatutàries i de pensions i havers passius es fixen per reglament, prenent com a referència l'import que resultaria d'aplicar les tarifes a la base de la retenció o ingrés a compte.

Per determinar el percentatge de retenció o ingrés a compte es poden tenir en consideració les circumstàncies personals i familiars i, si s'escau, les rendes del cònjuge i

les reduccions i deduccions, així com les retribucions variables previsible, en els termes que s'estableixin per reglament.

A aquests efectes, es presumeixen retribucions variables previsible, com a mínim, les obtingudes en l'any anterior, llevat que hi concorrin circumstàncies que permetin acreditar de manera objectiva un import inferior.

El percentatge de retenció o ingrés a compte s'expressa en nombres enters, amb arrodoniment al més proper.

2. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del treball que es percebin per la condició d'administradors i membres dels consells d'administració, de les juntes que actuïn en nom seu, i altres membres d'altres òrgans representatius, és del 35 per cent. Aquest percentatge de retenció i ingrés a compte es redueix a la meitat quan es tracti de rendiments obtinguts a Ceuta o Melilla que tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei.

3. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del treball derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars, o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedeixi el dret a la seva explotació, és del 15 per cent. Aquest percentatge es redueix a la meitat quan es tracti de rendiments del treball obtinguts a Ceuta i Melilla que tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei.

4. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del capital mobiliari és del 18 per cent. En el cas dels rendiments que preveuen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 25 d'aquesta Llei, la base de retenció està constituïda per la contraprestació íntegra, sense que es tingui en consideració, a aquests efectes, l'exempció que preveu la lletra y) de l'article 7 d'aquesta Llei.

Aquest percentatge es redueix a la meitat quan es tracti de rendiments que tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei, procedents de societats que operin efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu en les ciutats esmentades.

5. Els percentatges de les retencions i ingressos a compte sobre els rendiments derivats d'activitats econòmiques són:

a) El 15 per cent, en el cas dels rendiments d'activitats professionals establerts en via reglamentària.

No obstant això, s'aplica el percentatge del 7 per cent sobre els rendiments d'activitats professionals que s'estableixin per reglament.

Aquests percentatges es redueixen a la meitat quan els rendiments tenen dret a la deducció en la quota que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei.

b) El 2 per cent en el cas de rendiments procedents d'activitats agrícoles o ramaderes, llevat del cas de les activitats ramaderes d'engreix de porcí i avicultura, en què s'aplica l'1 per cent.

c) El 2 per cent en el cas de rendiments procedents d'activitats forestals.

d) L'1 per cent per a altres activitats empresarials que determinin el seu rendiment net pel mètode d'estimació objectiva, en els supòsits i les condicions que s'estableixin per reglament.

6. El percentatge de pagaments a compte sobre els guanys patrimonials derivats de les transmissions o reemborsaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva és del 18 per cent.

No s'aplica retenció quan no escaigui computar el guany patrimonial, d'acord amb el que preveu l'article 94.1.a) d'aquesta Llei.

El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els guanys patrimonials derivats dels aprofitaments forestals

dels veïns en forests públiques que s'estableixin per reglament és del 18 per 100.

7. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els premis que es lliurin com a conseqüència de la participació en jocs, concursos, rifes o combinacions aleatòries, estiguin o no vinculades a l'oferta, promoció o venda de determinats béns, productes o serveis, és del 18 per cent.

8. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments procedents de l'arrendament o subarrendament de béns immobles urbans, sigui quina sigui la seva qualificació, és del 18 per cent.

Aquest percentatge es redueix a la meitat quan l'immoble estigui situat a Ceuta o Melilla en els termes que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei.

9. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments procedents de la propietat intel·lectual, industrial, de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines i del subarrendament sobre els béns anteriors, sigui quina sigui la seva qualificació, és del 18 per cent.

10. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments procedents de la cessió del dret a l'explotació del dret d'imatge, sigui quina sigui la seva qualificació, és el 24 per cent. El percentatge d'ingrés a compte en el supòsit que preveu l'article 92.8 d'aquesta Llei és del 18 per cent.

11. Els percentatges dels pagaments fraccionats que hagin de practicar els contribuents que exerceixin activitats econòmiques són els següents:

a) El 20 per cent, quan es tracti d'activitats que determinin el rendiment net pel mètode d'estimació directa, en qualsevol de les seves modalitats.

b) El 4 per cent, quan es tracti d'activitats que determinin el rendiment net pel mètode d'estimació objectiva. El percentatge és el 3 per cent quan es tracti d'activitats que tinguin només una persona assalariada, i el 2 per cent quan no es disposi de personal assalariat.

c) El 2 per cent, quan es tracti d'activitats agrícoles, ramaderes, forestals o pesqueres, sigui quin sigui el mètode de determinació del rendiment net.

Aquests percentatges es redueixen a la meitat per a les activitats econòmiques que tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Liquidacions provisionals

Article 102. *Liquidació provisional.*

L'Administració tributària pot dictar la liquidació provisional que sigui procedent de conformitat amb el que disposa l'article 101 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 103. *Devolució derivada de la normativa del tribut.*

1. Quan la suma de les retencions, ingressos a compte i pagaments fraccionats d'aquest impost, així com de les quotes de l'impost sobre la renda de no residents a què es refereix el paràgraf d) de l'article 79 d'aquesta Llei i, si s'escau, de la deducció que preveu l'article 81 d'aquesta Llei, sigui superior a l'import de la quota resultant de l'autoliquidació, l'Administració tributària ha de practicar, si és procedent, liquidació provisional dins els sis mesos següents a la finalització del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració s'hagi presentat fora de termini, els sis mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la seva presentació.

2. Quan la quota resultant de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional, sigui inferior a la suma de les quantitats efectivament retingudes i dels pagaments a càrrec d'aquest impost realitzats, així com de les quotes de l'impost sobre la renda de no residents a què es refereix el paràgraf d) de l'article 79 d'aquesta Llei i, si s'escau, de la deducció que preveu l'article 81 d'aquesta Llei, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés sobre la quota esmentada, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives, que corresponguin.

3. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini establert a l'apartat 1 anterior, l'Administració tributària ha de tornar d'ofici l'excés sobre la quota autoliquidada, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

4. Transcorregut el termini que estableix l'apartat 1 d'aquest article sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa no imputable al contribuent, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora en la quantia i forma que preveuen els articles 26.6 i 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

5. El procediment de devolució és el que preveuen els articles 124 a 127, tots dos inclosos, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

CAPÍTOL IV

Obligacions formals

Article 104. *Obligacions formals dels contribuents.*

1. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques estan obligats a conservar, durant el termini de prescripció, els justificants i documents acreditatius de les operacions, rendes, despeses, ingressos, reduccions i deduccions de qualsevol tipus que hagin de constar en les seves declaracions.

2. Als efectes d'aquesta Llei, els contribuents que exerceixin activitats empresarials el rendiment de les quals es determini pel mètode d'estimació directa estan obligats a portar la comptabilitat ajustada al que disposa el Codi de comerç.

No obstant això, per reglament es pot eximir d'aquesta obligació als contribuents l'activitat empresarial dels quals no tingui un caràcter mercantil d'acord amb el Codi de comerç, i els contribuents que determinin el seu rendiment net per la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa.

3. Així mateix, els contribuents d'aquest impost estan obligats a portar els llibres o registres que s'estableixin per reglament.

4. Per reglament es poden establir obligacions específiques d'informació de caràcter patrimonial, simultànies a la presentació de la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre patrimoni, destinades al control de les rendes o de la utilització de determinats béns i drets dels contribuents.

5. Els contribuents d'aquest impost que siguin titulars del patrimoni protegit que regula la Llei 41/2003, de 18 de novembre, de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi civil, de la Llei d'enjudiciament civil i de la normativa tributària amb aquesta finalitat, han de presentar una declaració en què s'indiqui la composició del patrimoni, les aportacions rebudes i les disposicions realitzades durant el període impositiu, en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 105. *Obligacions formals del retenidor, de l'obligat a practicar ingressos a compte i altres obligacions formals.*

1. El subjecte obligat a retenir i practicar ingressos a compte ha de presentar, en els terminis, forma i llocs que s'estableixin per reglament, declaració de les quantitats retingudes o pagaments a compte efectuats, o declaració negativa quan no sigui procedent la seva pràctica. Així mateix, ha de presentar una declaració anual de retencions i ingressos a compte amb el contingut que es determini per reglament.

El subjecte obligat a retenir i practicar ingressos a compte està obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir, en les condicions que es determinin per reglament, la certificació acreditativa de les retencions o ingressos a compte efectuats.

Els models de declaració corresponents els ha d'aprovar el ministre d'Economia i Hisenda.

2. Per reglament es poden establir obligacions de subministrament d'informació per a les persones i entitats que estiguin en les operacions o situacions següents o les duguin a terme:

a) Per a les entitats prestamistes, en relació amb els préstecs hipotecaris concedits per a l'adquisició d'habitatges.

b) Per a les entitats que abonin rendiments del treball o del capital no sotmeses a retenció.

c) Per a les entitats i persones jurídiques que satisfacin premis, encara que tinguin la consideració de rendes exemptes a efectes de l'impost.

d) Per a les entitats perceptores de donatius que donin dret a deducció per aquest impost, en relació amb la identitat dels donants, així com els imports rebuts, quan aquests hagin sol·licitat certificació acreditativa de la donació als efectes de la declaració per aquest impost.

e) Per a l'entitat pública empresarial Loterías y Apuestas del Estado, les comunitats autònomes, la Cruz Roja i la Organización Nacional de Ciegos Españoles, respecte als premis que satisfacin exempts de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

f) Per a les entitats de crèdit, en relació amb les quantitats dipositades en aquestes en concepte de comptes habitatge i comptes estalvi empresa. A aquests efectes, els contribuents han d'identificar davant l'entitat de crèdit els comptes destinats a aquests fins.

g) Per al representant designat d'acord amb el que disposa l'article 86.1 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que actuï en nom de l'entitat asseguradora que actuï en règim de lliure prestació de serveis, en relació amb les operacions que es duguin a terme a Espanya.

h) Per al representant que preveu el penúltim paràgraf de l'apartat 2 de l'article 99 d'aquesta Llei, en relació amb les operacions que es duguin a terme a Espanya. El representant esmentat està subjecte en tot cas a les mateixes obligacions d'informació tributària que les que recullen les entitats gestores dels fons de pensions en el Reglament de plans i fons de pensions aprovat pel Reial decret 1307/1988, de 30 de setembre.

TÍTOL XII

Responsabilitat patrimonial i règim sancionador

Article 106. *Responsabilitat patrimonial del contribuent.*

Els deutes tributaris i, si s'escau, les sancions tributàries per l'impost sobre la renda de les persones físiques, tenen la mateixa consideració que les que esmenta l'article 1365 del Codi civil i, en conseqüència, els béns de

guanyos responen directament davant la Hisenda Pública per aquests deutes, contrets per un dels cònjuges, sense perjudici del que preveu l'apartat 6 de l'article 84 d'aquesta Llei per al cas de tributació conjunta.

Article 107. *Infraccions i sancions.*

Les infraccions tributàries en aquest impost es qualifiquen i sancionen d'acord amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense perjudici de les especialitats que preveu aquesta Llei.

TÍTOL XIII

Ordre jurisdiccional

Article 108. *Ordre jurisdiccional.*

La jurisdicció contenciosa administrativa, amb l'exhauriment previ de la via economicoadministrativa, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i de dret que se susciten entre l'Administració tributària i els contribuents, retenidors i altres obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició addicional primera. *Dret de rescate en els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.*

La renda que es posi de manifest com a conseqüència de l'exercici del dret de rescate dels contractes d'assegurança col·lectiva que instrumentin compromisos per pensions, en els termes que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, no està subjecta a l'impost sobre la renda de les persones físiques del titular dels recursos econòmics que en cada cas correspongui, en els supòsits següents:

a) Per a la integració total o parcial dels compromisos instrumentats en la pòlissa en un altre contracte d'assegurança que compleixi els requisits de l'esmentada disposició addicional primera.

b) Per a la integració en un altre contracte d'assegurança col·lectiva, dels drets que corresponguin al treballador segons el contracte d'assegurança original en el cas que cessi la relació laboral.

Els supòsits que estableixen els paràgrafs a) i b) anteriors no alteren la naturalesa de les primes respecte de la seva imputació fiscal per part de l'empresa, ni el càlcul de l'antiguitat de les primes satisfetes en el contracte d'assegurança original. No obstant això, en el supòsit que estableix el paràgraf b) anterior, si les primes no van ser imputades, l'empresa pot deduir-les en ocasió d'aquesta mobilització.

Tampoc queda subjecta a l'impost sobre la renda de les persones físiques la renda que es posi de manifest com a conseqüència de la participació en beneficis dels contractes d'assegurança que instrumentin compromisos per pensions d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions quan l'esmentada participació en beneficis es destini a l'augment de les prestacions assegurades en els contractes esmentats.

Disposició addicional segona. *Retribucions en espècie.*

No tenen la consideració de retribucions en espècie els préstecs amb tipus d'interès inferior al legal dels diners concertats abans de l'1 de gener de 1992 i el principal dels quals hagi estat posat a disposició del prestatari també abans de la data esmentada.

Disposició addicional tercera. *Plans individuals d'estalvi sistemàtic.*

Els plans individuals d'estalvi sistemàtic es configuren com a contractes subscrits amb entitats asseguradores per constituir amb els recursos aportats una renda vitalícia assegurada, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Els recursos aportats s'han d'instrumentar a través d'assegurances individuals de vida en què el contractant, assegurat i beneficiari sigui el propi contribuent.

b) La renda vitalícia es constitueix amb els drets econòmics procedents de les esmentades assegurances de vida. En els contractes de renda vitalícia es poden establir mecanismes de reversió o períodes certs de prestació o fórmules de contraassegurança en cas de mort una vegada constituïda la renda vitalícia.

c) El límit màxim anual satisfet en concepte de primes a aquest tipus de contractes és de 8.000 euros, i és independent dels límits d'aportacions de sistemes de previsió social. Així mateix, l'import total de les primes acumulades en aquests contractes no pot superar la quantia total de 240.000 euros per contribuent.

d) En el supòsit de disposició, total o parcial, pel contribuent abans de la constitució de la renda vitalícia dels drets econòmics acumulats es tributa conforme al que preveu aquesta Llei en proporció a la disposició realitzada. A aquests efectes, s'ha de considerar que la quantitat recuperada correspon a les primes satisfetes en primer lloc, inclosa la seva corresponent rendibilitat.

En el cas d'anticipació, total o parcial, dels drets econòmics derivats de la renda vitalícia constituïda, el contribuent ha d'integrar en el període impositiu en què es produeixi l'anticipació la renda que va estar exempta per aplicació del que disposa la lletra v) de l'article 7 d'aquesta Llei.

e) Les assegurances de vida aptes per a aquesta fórmula contractual no són les assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions conforme a la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, ni els instruments de previsió social que redueixen la base imposable de l'impost.

f) En el condicionat del contracte s'ha de fer constar de forma expressa i destacada que es tracta d'un pla d'estalvi individual sistemàtic i les seves sigles queden reservades als contractes que compleixin els requisits que preveu aquesta Llei.

g) La primera prima satisfeta ha de tenir una antiguitat superior a deu anys en el moment de la constitució de la renda vitalícia.

h) La renda vitalícia que es percebi tributa de conformitat amb el que disposa el número 2n de l'article 25.3 a), d'aquesta Llei.

Per reglament es poden desenvolupar les condicions per a la mobilització dels drets econòmics.

Disposició addicional quarta. *Rendes forestals.*

No s'integren en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques les subvencions concedides als qui explotin finques forestals gestionades d'acord amb plans tècnics de gestió forestal, ordenació de forests, plans dasocràtics o plans de repoblació forestal

aprovades per l'Administració forestal competent, sempre que el període de producció mitjà, segons l'espècie de què es tracti, determinat en cada cas per l'Administració forestal competent, sigui igual o superior a 20 anys.

Disposició addicional cinquena. *Subvencions de la política agrària comunitària i ajudes públiques.*

1. No s'integren en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques les rendes positives que es posin de manifest com a conseqüència de:

a) La percepció de les ajudes següents de la política agrària comunitària:

- 1r Abandonament definitiu del conreu de la vinya.
- 2n Prima a l'arrencada de plantacions de pomeres.
- 3r Prima a l'arrencada de plataners.
- 4t Abandonament definitiu de la producció lletera.
- 5è Abandonament definitiu del conreu de peres, préssecs i nectarines.
- 6è Arrencada de plantacions de peres, préssecs i nectarines.

b) La percepció de les ajudes següents de la política pesquera comunitària: paralització definitiva de l'activitat pesquera d'un vaixell i per la seva transmissió per a la constitució de societats mixtes en tercers països, així com per l'abandonament definitiu de l'activitat pesquera.

c) La percepció d'ajudes públiques que tinguin per objecte reparar la destrucció, per incendi, inundació o enfonsament d'elements patrimonials.

d) La percepció de les ajudes a l'abandonament de l'activitat de transport per carretera satisfetes pel Ministeri de Foment a transportistes que compleixin els requisits establerts en la normativa reguladora de la concessió d'aquestes ajudes.

e) La percepció d'indemnitzacions públiques, a causa del sacrifici obligatori de la cabanya ramadera, en el marc d'actuacions destinades a l'eradicació d'epidèmies o malalties. Aquesta disposició només afecta els animals destinats a la reproducció.

2. Per calcular la renda que no s'integra en la base imposable s'ha de tenir en compte tant l'import de les ajudes percebudes com les pèrdues patrimonials que, si s'escau, es produeixin en els elements patrimonials. Quan l'import d'aquestes ajudes sigui inferior al de les pèrdues produïdes en elements esmentats, es pot integrar en la base imposable la diferència negativa. Quan no hi hagi pèrdues, només s'exclou de gravamen l'import de les ajudes.

3. Les ajudes públiques, diferents de les que preveu l'apartat 1 anterior, percebudes per a la reparació dels danys soferts en elements patrimonials per incendi, inundació, enfonsament o altres causes naturals, s'integren en la base imposable en la part que excedeixin del cost de la seva reparació. En cap cas, els costos de reparació, fins a l'import de l'ajuda esmentada, són fiscalment deduïbles ni es computen com a millora.

No s'integren en la base imposable d'aquest impost les ajudes públiques percebudes per compensar el desallotjament temporal o definitiu per causes idèntiques que l'habitatge habitual del contribuent o del local en què el titular de l'activitat econòmica exerceixi aquesta activitat.

Disposició addicional sisena. *Beneficis fiscals especials aplicables en activitats agràries.*

Els agricultors joves o assalariats agraris que determinin el rendiment net de la seva activitat mitjançant el règim d'estimació objectiva poden reduir el corresponent

a la seva activitat agrària en un 25 per cent durant els períodes impositius tancats durant els cinc anys següents a la seva primera instal·lació com a titulars d'una explotació prioritària, realitzada a l'empara del que preveu el capítol IV del títol I de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, sempre que acreditin la realització d'un pla de millora de l'explotació.

El rendiment net a què es refereix el paràgraf anterior és el resultant exclusivament de l'aplicació de les normes que regulen el règim d'estimació objectiva.

Aquesta reducció es té en compte als efectes de determinar la quantia dels pagaments fraccionats que s'hagin d'efectuar.

Disposició addicional setena. *Tributació de determinades rendes obtingudes per contribuents que exerceixin l'activitat de transport per autotaxi.*

El rendiment obtingut pels subjectes passius d'alta en l'epígraf 721.2 de la secció 1a de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, per la transmissió d'actius fixos immaterials en els casos de mort, incapacitat permanent, jubilació, cessament d'activitat per reestructuració del sector i transmissió a familiars fins al segon grau, queda inclòs en el rendiment net resultant de l'aplicació de la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Per reglament s'ha de desplegar l'aplicació d'aquest precepte.

Disposició addicional vuitena. *Transmissions de valors o participacions no admeses a negociació amb posterioritat a una reducció de capital.*

Quan abans de la transmissió de valors o participacions no admeses a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, s'hagi produït una reducció del capital instrumentada mitjançant una disminució del valor nominal que no afecti de la mateixa manera els valors o participacions en circulació del contribuent, s'han d'aplicar les regles que preveu la secció 4a del capítol II del títol III d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

1r Es considera valor de transmissió el que correspondria en funció del valor nominal que resulti de l'aplicació del que preveu l'article 33.3.a) d'aquesta Llei.

2n En cas que el contribuent no hagi transmès la totalitat dels seus valors o participacions, la diferència positiva entre el valor de transmissió corresponent al valor nominal dels valors o participacions efectivament transmesos i el valor de transmissió, a què es refereix el paràgraf anterior, es minora del valor d'adquisició dels restants valors o participacions homogenis, fins a anul·lar-lo. L'excedent que en pugui resultar tributa com a guany patrimonial.

Disposició addicional novena. *Mutualitats de treballadors per compte d'altri.*

Poden reduir la base imposable general, en els termes que preveuen els articles 51 i 52 d'aquesta Llei, les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança, concertats amb les mutualitats de previsió social que tinguin establertes els corresponents col·legis professionals, pels mutualistes col·legiats que siguin treballadors per compte d'altri, pels seus cònjuges i familiars consanguinis en primer grau, així com pels treballadors de les mutualitats esmentades, sempre que hi hagi un acord dels òrgans corresponents de la mutualitat que només permeti cobrar les prestacions quan concorrin les contingències que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

Disposició addicional desena. *Sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.*

Quan s'efectuïn aportacions a plans de pensions a favor de persones amb un grau de minusvalidesa física o sensorial igual o superior al 65 per 100, psíquica igual o superior al 33 per 100, així com de persones que tinguin una incapacitat declarada judicialment amb independència del seu grau, els és aplicable el règim financer dels plans de pensions, que regula el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions amb les especialitats següents:

1. Poden efectuar aportacions al pla de pensions tant la persona amb discapacitat participi com les persones que hi tinguin una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, així com el cònjuge o els que els tinguin a càrrec seu en règim de tutela o acolliment.

En aquests últims supòsits, les persones amb discapacitat han de ser designades beneficiàries de manera única i irrevocable per a qualsevol contingència.

No obstant això, la contingència de mort de la persona amb discapacitat pot generar dret a prestacions de viduïtat, orfanat o a favor dels qui hagin realitzat aportacions al pla de pensions de la persona amb discapacitat en proporció a la seva aportació.

2. Com a límit màxim de les aportacions, als efectes del que preveu l'article 5.3 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, s'apliquen les quanties següents:

a) Les aportacions anuals màximes efectuades per les persones amb discapacitat participis no poden excedir la quantitat de 24.250 euros.

b) Les aportacions anuals màximes efectuades per cada participi a favor de persones amb discapacitat lligades per relació de parentiu no poden excedir la quantitat de 10.000 euros. Això sense perjudici de les aportacions que pugui efectuar en el seu propi pla de pensions, d'acord amb el límit que preveu l'article 5.3 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

c) Les aportacions anuals màximes a plans de pensions efectuades a favor d'una persona amb discapacitat, incloent-hi les seves pròpies aportacions, no poden excedir la quantitat de 24.250 euros.

La inobservança d'aquests límits d'aportació és objecte de la sanció que preveu l'article 36.4 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions. A aquests efectes, quan concorrin diverses aportacions a favor de la persona amb discapacitat, s'entén que el límit de 24.250 euros es cobreix, primer, amb les aportacions de la mateixa persona amb discapacitat i, quan aquestes no superin el límit esmentat, amb les restants aportacions en proporció a la seva quantia.

L'acceptació d'aportacions a un pla de pensions, a nom d'un mateix beneficiari amb discapacitat, per damunt del límit de 24.250 euros anuals, té la consideració d'infracció molt greu, en els termes que preveu l'article 35.3.n) del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

3. Als efectes de la percepció de les prestacions s'aplica el que disposen els apartats 8 i 9 de l'article 51 d'aquesta Llei.

4. Per reglament es poden establir especificacions en relació amb les contingències per les quals es poden satisfer les prestacions, a què es refereix l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

5. Per reglament s'han de determinar els supòsits en què es poden fer efectius els drets consolidats en el pla de pensions per part de les persones amb discapacitat,

d'acord amb el que preveu l'article 8.8 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

6. El règim que regula aquesta disposició addicional és aplicable a les aportacions i prestacions realitzades o percebudes de mutualitats de previsió social, de plans de previsió assegurats, plans de previsió social empresarial i assegurances que cobreixin exclusivament el risc de dependència severa o de gran dependència conforme al que disposa la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència a favor de persones amb discapacitat que compleixin els requisits que preveuen els apartats anteriors i els que s'estableixin per reglament. Els límits establerts són conjunts per a tots els sistemes de previsió social que preveu aquesta disposició.

Disposició addicional onzena. *Mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.*

U. Els esportistes professionals i d'alt nivell poden realitzar aportacions a la mutualitat de previsió social a prima fixa d'esportistes professionals, amb les especialitats següents:

1. Àmbit subjectiu. Es consideren esportistes professionals els inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1006/1985, de 26 de juny, pel qual es regula la relació laboral especial dels esportistes professionals. Es consideren esportistes d'alt nivell els inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1467/1997, de 19 de setembre, sobre esportistes d'alt nivell.

La condició de mutualista i assegurat recau, en tot cas, en l'esportista professional o d'alt nivell.

2. Aportacions. No poden excedir les aportacions anuals la quantitat màxima que s'estableixi per als sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat, incloses les que hagin estat imputades pels promotors en concepte de rendiments del treball quan aquestes últimes s'efectuïn d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

No s'admeten aportacions una vegada que finalitzi la vida laboral com a esportista professional o es produeixi la pèrdua de la condició d'esportista d'alt nivell en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament.

3. Contingències. Les contingències que poden ser objecte de cobertura són les que preveuen els plans de pensions en l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

4. Disposició de drets consolidats. Els drets consolidats dels mutualistes només poden fer-se efectius en els supòsits que preveu l'article 8.8 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i, a més a més, una vegada transcorregut un any des que acabi la vida laboral dels esportistes professionals o des que es perdi la condició d'esportistes d'alt nivell.

5. Règim fiscal:

a) Les aportacions, directes o imputades, que compleixin els requisits anteriors poden ser objecte de reducció en la base imposable general de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb el límit de la suma dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques percebuts individualment en l'exercici i fins a un import màxim de 24.250 euros.

b) Les aportacions que no hagin pogut ser objecte de reducció en la base imposable per insuficiència d'aquesta o per aplicació del límit que estableix la lletra a) es poden reduir en els cinc exercicis següents. Aquesta regla no és aplicable a les aportacions que excedeixin el límit màxim que preveu el número 2 d'aquest apartat u.

c) La disposició dels drets consolidats en supòsits diferents dels que esmenta l'apartat 4 anterior determina l'obligació per al contribuent de reposar en la base imposable

sable les reduccions realitzades indegudament, amb la pràctica de les autoliquidacions complementàries, que inclouen els interessos de demora. Les quantitats percebudes que excedeixin l'import de les aportacions realitzades, incloent-hi, si s'escau, les contribucions imputades pel promotor, tributen com a rendiment del treball en el període impositiu en què es percebin.

d) Les prestacions percebudes, així com la percepció dels drets consolidats en els supòsits que preveu l'apartat 4 anterior, tributen íntegrament com a rendiments del treball.

e) Als efectes de la percepció de les prestacions s'aplica el que disposen els apartats 8 i 9 de l'article 51 d'aquesta Llei.

Dos. Amb independència del règim que preveu l'apartat anterior, els esportistes professionals i d'alt nivell, encara que hagin finalitzat la seva vida laboral com a tals o hagin perdut aquesta condició, poden efectuar aportacions a la mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.

Aquestes aportacions poden ser objecte de reducció en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques en la part que tingui per objecte la cobertura de les contingències que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

Els drets consolidats dels mutualistes només poden fer-se efectius en els supòsits que preveu, per als plans de pensions, l'article 8.8 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

Com a límit màxim conjunt de reducció d'aquestes aportacions s'aplica el que estableix l'article 51.6 d'aquesta Llei.

Als efectes de la percepció de les prestacions s'aplica el que disposen els apartats 8 i 9 de l'article 51 d'aquesta Llei.

Disposició addicional dotzena. *Recurs cameral permanent.*

L'exacció del recurs cameral permanent a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de Comerç, Indústria i Navegació, es gira sobre els rendiments que comprèn la secció 3a del capítol II del títol III d'aquesta Llei, quan derivin d'activitats incloses en l'article 6 de l'esmentada Llei 3/1993.

Disposició addicional tretzena. *Obligacions d'informació.*

1. Per reglament es poden establir obligacions de subministrament d'informació a les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, a les societats d'inversió, a les entitats comercialitzadores en el territori espanyol d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva domiciliades a l'estranger, i al representant designat d'acord amb el que disposen l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actuï en nom de la gestora que operi en règim de lliure prestació de serveis, en relació amb les operacions sobre accions o participacions de les institucions esmentades, inclosa la informació de què disposin relativa al resultat de les operacions de compra i venda d'aquelles.

2. Els contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques o per l'impost sobre societats han de subministrar informació, en els termes que s'estableixin per reglament, en relació amb les operacions, situacions, cobraments i pagaments que efectuïn o derivin de la tinença de valors o béns relacionats, directament o indirectament, amb països o territoris considerats paradisos fiscals.

3. Per reglament es poden establir obligacions de subministrament d'informació en els supòsits següents:

a) A les entitats asseguradores, respecte dels plans de previsió assegurats, plans de previsió social empresa-

rial i assegurances de dependència que comercialitzin, a què es refereix l'article 51 d'aquesta Llei.

b) A les entitats financeres, respecte dels plans individuals d'estalvi sistemàtic que comercialitzin, a què es refereix la disposició addicional tercera d'aquesta Llei.

c) A la Seguretat Social i les mutualitats, respecte de les cotitzacions i quotes meritades en relació amb els seus afiliats o mutualistes.

d) Al Registre Civil, respecte de les dades de naixements, adopcions i morts.

4. Els bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit i totes les persones físiques o jurídiques que es dediquin al trànsit bancari o creditici estan obligades, en les condicions que per reglament s'estableixin, a subministrar a l'Administració tributària la identificació de la totalitat dels comptes oberts en les entitats esmentades o que hagin posat a disposició de tercers, amb independència de la modalitat o denominació que adoptin, fins i tot quan no s'hagi procedit a practicar retencions o ingressos a compte. Aquest subministrament comprèn la identificació dels titulars autoritzats o qualsevol beneficiari dels comptes esmentats.

5. Les persones que, d'acord amb el que disposen els articles 3 i 4 de la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi civil, de la Llei d'enjudiciament civil i de la normativa tributària amb aquesta finalitat, intervinguin en la formalització de les aportacions als patrimonis protegits, han de presentar una declaració sobre les aportacions esmentades en els termes que s'estableixin per reglament. La declaració s'ha de fer en lloc, forma i termini que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

Disposició addicional catorzena. *Captació de dades.*

El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades en el que sigui procedent, ha de proposar al Govern les mesures necessàries per assegurar la captació de dades que consten en qualsevol classe de registre públic o registre de les administracions públiques, que siguin necessàries per a la gestió i el control de l'impost.

Disposició addicional quinzena. *Disposició de béns que conformen el patrimoni personal per assistir les necessitats econòmiques de la vellesa i de la dependència.*

No tenen la consideració de renda les quantitats percebudes com a conseqüència de les disposicions que es facin de l'habitatge habitual per part de les persones de més de 65 anys, així com de les persones que estiguin en situació de dependència severa o de gran dependència a què es refereix l'article 24 de la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, sempre que es portin a terme de conformitat amb la regulació financera relativa als actes de disposició de béns que conformen el patrimoni personal per assistir les necessitats econòmiques de la vellesa i de la dependència.

Disposició addicional setzena. *Límit financer d'aportacions i contribucions als sistemes de previsió social.*

L'import anual màxim conjunt d'aportacions i contribucions empresarials als sistemes de previsió social que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 51, de la disposició addicional novena i de l'apartat dos de la disposició addicional onzena d'aquesta Llei és de 10.000 euros anuals. No obstant això, en el cas de contribuents més grans de 50 anys, la quantia anterior és de 12.500 euros.

Disposició addicional dissetena. Remissions normatives.

Les referències normatives efectuades en altres disposicions a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, a la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, i al text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu de 3/2004, de 5 de març, s'entenen realitzades als preceptes corresponents d'aquesta Llei.

Disposició addicional divuitena. Aportacions a patrimonis protegits.

Les aportacions realitzades al patrimoni protegit de les persones amb discapacitat, que regula la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi civil, de la Llei d'enjudiciament civil i de la normativa tributària amb aquesta finalitat, tenen el següent tractament fiscal per a la persona amb discapacitat:

a) Quan els aportadors siguin contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, tenen la consideració de rendiments del treball fins a l'import de 10.000 euros anuals per cada aportador i de 24.250 euros anuals en conjunt.

Així mateix, i amb independència dels límits indicats en el paràgraf anterior, quan els aportadors siguin subjectes passius de l'impost sobre societats, tenen la consideració de rendiments del treball sempre que hagin estat despesa deduïble en l'impost sobre societats amb el límit de 10.000 euros anuals.

A aquests rendiments els és aplicable l'exempció que preveu la lletra w) de l'article 7 d'aquesta Llei.

Quan les aportacions les efectuïn subjectes passius de l'impost sobre societats a favor dels patrimonis protegits dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels empleats de l'aportant, només tenen la consideració de rendiment del treball per al titular del patrimoni protegit.

Els rendiments a què es refereix aquest paràgraf a) no estan subjectes a retenció o ingrés a compte.

b) En el cas d'aportacions no dineràries, la persona amb discapacitat titular del patrimoni protegit se subroga en la posició de l'aportador respecte de la data i el valor d'adquisició dels béns i drets aportats, però sense que, als efectes d'ulteriors transmissions, li sigui aplicable el que preveu la disposició transitòria novena d'aquesta Llei.

A la part de l'aportació no dinerària subjecta a l'impost sobre successions i donacions s'aplica, als efectes de calcular el valor i la data d'adquisició, el que estableix l'article 36 d'aquesta Llei.

c) No està subjecta a l'impost sobre successions i donacions la part de les aportacions que tingui per al receptor la consideració de rendiments del treball.

Disposició addicional dinovena. Exempció de les ajudes i indemnitzacions per privació de llibertat com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia.

1. Les persones que hagin percebut des de l'1 de gener de 1999 fins al 31 de desembre de 2005 les indemnitzacions que preveuen la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes per compensar la privació de llibertat en establiments penitenciaris com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia, poden sol·licitar, en la forma i termini que es determinin, l'abonament d'una ajuda quantificada en el 15 per cent de les quantitats que, per aquest concepte, hagin consignat en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques de cadascun dels esmentats períodes impositius.

Si les persones a què es refereix el paràgraf anterior han mort, el dret a l'ajuda correspon als seus hereus, els quals la poden sol·licitar.

Per Ordre del ministre d'Economia i Hisenda s'ha de determinar el procediment, les condicions per a la seva obtenció i l'òrgan competent per al reconeixement i abonament d'aquesta ajuda.

2. Les ajudes percebudes en virtut del que disposa l'apartat 1 anterior estan exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3. Les indemnitzacions que preveu la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes per compensar la privació de llibertat en establiments penitenciaris com a conseqüència dels supòsits que preveu la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'amnistia, imputables al període impositiu 2006, estan exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques en el període impositiu esmentat.

Disposició addicional vintena. Bonificacions de cotitzacions a la Seguretat Social a favor del personal investigador.

1. En els termes que s'estableixin per reglament, s'autoritza el Govern perquè, en el marc del Programa de foment de l'ocupació, estableixi bonificacions en les cotitzacions corresponents al personal investigador que, amb caràcter exclusiu, es dediqui a activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica a què es refereix l'article 35 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

2. La bonificació equival al 40 per cent de les cotitzacions per contingències comunes a càrrec de l'empresari i aquesta és incompatible amb l'aplicació del règim de deducció per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica que estableix l'esmentat article 35.

3. Es té dret a la bonificació en els casos de contractes de caràcter indefinit, així com en els supòsits de contractació temporal, en els termes que s'estableixin per reglament.

4. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de compensar en el Servei Públic Estatal d'Ocupació el cost de les bonificacions de quotes establertes en la present disposició.

Disposició addicional vint-i-unena. Residència fiscal de determinats treballadors assalariats.

No és aplicable el que disposa l'apartat 2 de l'article 8 d'aquesta Llei a les persones físiques de nacionalitat espanyola residents en el Principat d'Andorra que acreditin la seva condició de treballadors assalariats, sempre que es compleixin, a més dels que s'estableixin per reglament, els requisits següents:

1r Que el desplaçament sigui conseqüència d'un contracte de treball amb una empresa o entitat resident en el territori esmentat.

2n Que el treball es presti de forma efectiva i exclusiva en el territori esmentat.

3r Que els rendiments del treball derivats del contracte esmentat representin almenys el 75 per cent de la seva renda anual, i no excedeixin cinc vegades l'import de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

Disposició addicional vint-i-dosena. Mobilització dels drets econòmics entre els diferents sistemes de previsió social.

Els diferents sistemes de previsió social a què es refereixen els articles 51 i 53 d'aquesta Llei poden realitzar mobilitzacions de drets econòmics entre si.

Per reglament s'han d'establir les condicions sota les quals es poden efectuar mobilitzacions, sense conseqüències tributàries, dels drets econòmics entre aquests sistemes de previsió social, atenent l'homogeneïtat del seu tractament fiscal i les característiques jurídiques, tècniques i financeres d'aquests sistemes.

Disposició addicional vint-i-tresena. *Ajudes a les activitats de recerca, desenvolupament i innovació.*

Durant l'últim semestre de l'any 2011, el Ministeri d'Economia i Hisenda, assistit pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, ha de presentar al Govern un estudi relatiu a l'eficàcia de les diferents ajudes i incentius a les activitats de recerca, desenvolupament i innovació vigents durant els anys 2007 al 2011, i, si s'escau, les adequï a les necessitats de l'economia espanyola, respectant la normativa comunitària.

Disposició addicional vint-i-quatrena.

El que preveuen la lletra c) de l'apartat 1 i l'apartat 3 de la disposició addicional cinquena d'aquesta Llei és aplicable a les ajudes públiques percebudes en els períodes impositius 2005 i 2006.

Disposició addicional vint-i-cinquena.

Despeses i inversions per habitar els empleats en la utilització de les noves tecnologies de la comunicació i de la informació.

1. Les despeses i inversions efectuades durant els anys 2007, 2008, 2009 i 2010, per habitar els empleats en la utilització de les noves tecnologies de la comunicació i de la informació, quan l'ús d'aquestes tecnologies només es pugui realitzar fora del lloc i l'horari de treball, tenen el tractament fiscal següent:

a) Impost sobre la renda de les persones físiques: les dites despeses i inversions tenen la consideració de despeses de formació en els termes que preveu l'article 42.2.b) d'aquesta Llei.

b) Impost sobre societats: les dites despeses i inversions donen dret a l'aplicació de la deducció que preveu l'article 40 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004.

2. Entre les despeses i inversions a què es refereix aquesta disposició addicional s'inclouen, entre altres, les quantitats utilitzades per proporcionar, facilitar o finançar la seva connexió a Internet, així com els derivats del lliurament, actualització o renovació gratuïta, o a preus rebaixats, o de la concessió de préstecs i ajudes econòmiques per a l'adquisició dels equips i terminals necessaris per accedir-hi, amb el seu programari i perifèrics associats.

Disposició transitòria primera. *Prestacions rebudes d'expedients de regulació d'ocupació.*

A les quantitats percebudes a partir de l'1 de gener de 2001 per beneficiaris de contractes d'assegurança concertats per donar compliment al que estableix la disposició transitòria quarta del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions que instrumentin les prestacions derivades d'expedients de regulació d'ocupació, que amb anterioritat a la subscripció del contracte es fessin efectives amb càrrec a fons interns, i a les quals els sigui aplicable la reducció que estableix l'article 17.2.a) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, han d'aplicar la reducció que estableix l'article 18.2 d'aquesta Llei, sense que a aquests efectes la subscripció d'aquests

contractes alteri el càlcul del període de generació de les dites prestacions.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori aplicable a les mutualitats de previsió social.*

1. Les prestacions per jubilació i invalidesa derivades de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social les aportacions de les quals, realitzades abans de l'1 de gener de 1999, hagin estat objecte de minoració almenys en part en la base imposable, s'han d'integrar en la base imposable de l'impost en concepte de rendiments del treball.

2. La integració es fa en la mesura que la quantia percebuda excedeixi les aportacions efectuades a la mutualitat que no hagin pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable de l'impost d'acord amb la legislació vigent en cada moment i, per tant, hagin tributat prèviament.

3. Si no es pot acreditar la quantia de les aportacions que no han pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable, s'integra el 75 per cent de les prestacions per jubilació o invalidesa percebudes.

Disposició transitòria tercera. *Contractes d'arrendament anteriors al 9 de maig de 1985.*

En la determinació dels rendiments del capital immobiliari derivats de contractes d'arrendament subscrits abans del 9 de maig de 1985, que no gaudeixin del dret a la revisió de la renda del contracte en virtut de l'aplicació de la regla 7a de l'apartat 11 de la disposició transitòria segona de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, s'inclou a més a més, com a despesa deduïble, mentre subsisteixi aquesta situació i en concepte de compensació, la quantitat que correspongui a l'amortització de l'immoble.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'incrementos o disminucions de patrimoni abans de l'1 de gener de 1999.*

Quan es percebi un capital diferit, a la part del rendiment net total calculat d'acord amb el que estableix l'article 25 d'aquesta Llei corresponent a primes satisfetes abans del 31 de desembre de 1994, que s'hagi generat abans del 20 de gener de 2006, es redueix en un 14,28 per 100 per cada any, arrodonit per excés, que hi hagi entre l'abonament de la prima i el 31 de desembre de 1994.

Per calcular l'import a reduir del rendiment net total s'ha de procedir de la manera següent:

1r S'ha de determinar la part del rendiment net total que correspon a cadascuna de les primes satisfetes abans del 31 de desembre de 1994. Per determinar la part del rendiment total obtingut que correspon a cada prima del contracte d'assegurança, s'ha de multiplicar el rendiment total esmentat pel coeficient de ponderació que resulti del quocient següent:

En el numerador, el resultat de multiplicar la prima corresponent pel nombre d'anys transcorreguts des que es va satisfer fins al cobrament de la percepció.

En el denominador, la suma dels productes resultants de multiplicar cada prima pel nombre d'anys transcorreguts des que es va satisfer fins al cobrament de la percepció.

2n Per a cada una de les parts del rendiment net total que correspon a cadascuna de les primes satisfetes abans del 31 de desembre de 1994, s'ha de determinar, al seu torn, la part d'aquesta que s'ha generat abans del 20 de gener de 2006. Per determinar la part d'aquesta que s'ha

generat abans de la data esmentada, s'ha de multiplicar la quantia resultant del que preveu el número 1r anterior per a cada prima satisfeta abans del 31 de desembre de 1994 pel coeficient de ponderació que resulti del quocient següent:

En el numerador, el temps transcorregut entre el pagament de la prima i el 20 de gener de 2006.

En el denominador, el temps transcorregut entre el pagament de la prima i la data de cobrament de la prestació.

3r S'ha de determinar l'import a reduir del rendiment net total. A aquests efectes, cadascuna de les parts del rendiment net calculades d'acord amb el que disposa el número 2n anterior s'ha de reduir en un 14,28 per 100 per cada any transcorregut entre el pagament de la corresponent prima i el 31 de desembre de 1994. Quan hagin transcorregut més de sis anys entre les esmentades dates, el percentatge a aplicar és el 100 per 100.

Disposició transitòria cinquena. Règim transitori aplicable a les rendes vitalícies i temporals.

1. Per determinar la part de les rendes vitalícies i temporals, immediates o diferides, que es considera rendiment del capital mobiliari, són aplicables exclusivament els percentatges que estableix l'article 25.3.a), números 2n i 3r, d'aquesta Llei, a les prestacions en forma de renda que es percebin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, quan la constitució de les rendes s'hagi produït abans de l'1 de gener de 1999.

Els percentatges esmentats són aplicables en funció de l'edat que tingui el perceptor en el moment de la constitució de la renda en el cas de rendes vitalícies o en funció de la durada total de la renda si es tracta de rendes temporals.

2. Si s'acudeix al rescat de rendes vitalícies o temporals la constitució de les quals s'hagi produït abans de l'1 de gener de 1999, per al càlcul del rendiment del capital mobiliari produït amb motiu del rescat es resta la rendibilitat obtinguda fins a la data de constitució de la renda.

3. Per determinar la part de les rendes vitalícies i temporals, immediates o diferides, que es considera rendiment del capital mobiliari, són aplicables els percentatges establerts per l'article 25.3.a), números 2n i 3r, d'aquesta Llei, a les prestacions en forma de renda que es percebin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, quan la seva constitució s'hagi produït entre l'1 de gener de 1999 i el 31 de desembre de 2006.

Els percentatges esmentats són aplicables en funció de l'edat que tingui el perceptor en el moment de la constitució de la renda en el cas de rendes vitalícies o en funció de la durada total de la renda si es tracta de rendes temporals.

A més a més, si s'escau, s'afegeix la rendibilitat obtinguda fins a la data de constitució de la renda a què es refereix el número 4t de l'article 25.3 a) d'aquesta Llei.

Disposició transitòria sisena. Exempció per reinversió en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Les rendes acollides a l'exempció per reinversió que preveu l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la redacció vigent abans de l'1 de gener de 1999, es regulen pel que s'hi estableix, encara que la reinversió es produeixi en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 1999.

Disposició transitòria setena. Partides pendents de compensació.

1. Les pèrdues patrimonials a què es refereix l'article 39.b) del text refós de la Llei del impost sobre la renda de

les persones físiques corresponents als períodes impositius 2003, 2004, 2005 i 2006 que estiguin pendents de compensació en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, es compensen amb el saldo dels guanys i pèrdues patrimonials a què es refereix l'article 48.b) d'aquesta Llei. Les pèrdues patrimonials no compensades per insuficiència del saldo esmentat es compensen amb el saldo positiu de les rendes que preveu l'article 48.a) d'aquesta Llei, amb el límit del 25 per cent del saldo positiu esmentat.

2. Les pèrdues patrimonials a què es refereix l'article 40 del text refós de la Llei del impost sobre la renda de les persones físiques corresponents als períodes impositius 2003, 2004, 2005 i 2006 que estiguin pendents de compensació a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, es compensen exclusivament amb el saldo dels guanys i pèrdues patrimonials a què es refereix l'article 49.1.b) d'aquesta Llei.

3. La base liquidable general negativa corresponent als períodes impositius 2003, 2004, 2005 i 2006 que estigui pendent de compensació a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, es compensa únicament amb el saldo positiu de la base liquidable general que preveu l'article 50 d'aquesta Llei.

4. Les quantitats corresponents a la deducció per doble imposició de dividendes no deduïdes per insuficiència de quota líquida, corresponents als períodes impositius 2003, 2004, 2005 i 2006, que estiguin pendents de compensació a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, es dedueixen de la quota líquida total a què es refereix l'article 79 d'aquesta Llei, en el termini que li falti a 31 de desembre de 2006 d'acord amb el que disposa l'article 81.3 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons la redacció vigent a la data esmentada.

Disposició transitòria vuitena. Valor fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris considerats paradisos fiscals.

1. Als efectes de calcular l'excés del valor liquidatiu a què fa referència l'article 95 d'aquesta Llei, es pren com a valor d'adquisició el valor liquidatiu a 1 de gener de 1999, respecte de les participacions i accions que hi tingui el contribuent. La diferència entre el valor esmentat i el valor efectiu d'adquisició no es pren com a valor d'adquisició als efectes de la determinació de les rendes derivades de la transmissió o reemborsament de les accions o participacions.

2. Els dividendes i participacions en beneficis distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva, que procedixin de beneficis obtinguts abans de l'1 de gener de 1999, s'integren en la base imposable dels seus socis o participips. A aquests efectes, s'entén que les primeres reserves distribuïdes han estat dotades amb els primers beneficis guanyats.

Disposició transitòria novena. Determinació de l'import dels guanys patrimonials derivats d'elements patrimonials adquirits abans del 31 de desembre de 1994.

1. L'import dels guanys patrimonials corresponents a transmissions d'elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques que hagin estat adquirits abans del 31 de desembre de 1994, es determina d'acord amb les regles següents:

1a) En general, es calculen, per a cada element patrimonial, d'acord amb el que estableix la secció 4a del capítol II del títol III d'aquesta Llei. Del guany patrimonial calculat així se'n distingeix la part que s'hagi generat abans del 20 de gener de 2006, i s'entén així la part del guany patrimonial que proporcionalment correspongui al nombre de dies transcorreguts entre la data d'adquisició i el 19

de gener de 2006, tots dos inclusivament, respecte del nombre total de dies que hagi romàs en el patrimoni del contribuïent.

La part del guany patrimonial generat abans del 20 de gener de 2006 es redueix de la manera següent:

a) Es pren com a període de permanència en el patrimoni del subjecte passiu el nombre d'anys que vagi des de la data d'adquisició de l'element i el 31 de desembre de 1996, arrodonit per excés.

En el cas de drets de subscripció es pren com a període de permanència el que correspongui als valors dels quals procedeixin.

Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos es pren com a període de permanència d'aquestes en el patrimoni del subjecte passiu el nombre d'anys que hi hagi entre la data en què s'hagin efectuat i el 31 de desembre de 1996, arrodonit per excés.

b) Si els elements patrimonials transmesos són béns immobles, drets sobre aquests o valors de les entitats compreses a l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb excepció de les accions o participacions representatives del capital social o patrimoni de les societats o fons d'inversió immobiliària, es redueixen un 11,11 per 100 per cada any de permanència dels assenyalats en la lletra anterior que passi de dos.

c) Si els elements patrimonials transmesos són accions admeses a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors que defineix la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, excepte les accions representatives del capital social de societats d'inversió mobiliària i immobiliària, es redueix un 25 per 100 per cada any de permanència dels que assenyalen el paràgraf a) anterior que passi de dos.

d) Els restants guanys patrimonials generats abans del 20 de gener de 2006 es redueixen un 14,28 per 100 per cada any de permanència dels que assenyalen el paràgraf a) anterior que passi de dos.

e) Està no subjecta la part del guany patrimonial generat abans del 20 de gener de 2006 derivat d'elements patrimonials que, el 31 de desembre de 1996 i en funció del que assenyalen els paràgrafs b), c) i d) anteriors tinguin un període de permanència, tal com aquest es defineix en el paràgraf a), superior a deu, cinc i vuit anys, respectivament.

2a) En els casos de valors admesos a negociació en algun dels mercats regulats i d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva a les quals sigui aplicable el règim que preveuen les lletres a) i c) de l'apartat 1 de l'article 37 d'aquesta Llei, els guanys i les pèrdues patrimonials es calculen per a cada valor, acció o participació d'acord amb el que estableix la secció 4a del capítol II del títol III d'aquesta Llei.

Si, com a conseqüència del que disposa el paràgraf anterior, s'obté com a resultat un guany patrimonial, s'efectua la reducció que escaigui de les següents:

a) Si el valor de transmissió és igual o superior al que correspongui als valors, accions o participacions a efectes de l'impost sobre patrimoni de l'any 2005, la part del guany patrimonial que s'hagi generat abans del 20 de gener de 2006 es redueix d'acord amb el que preveu la regla 1a anterior. A aquests efectes, el guany patrimonial generat abans del 20 de gener de 2006 és la part del guany patrimonial resultant de prendre com a valor de transmissió el que correspongui als valors, accions o participacions a efectes de l'impost sobre patrimoni de l'any 2005.

b) Si el valor de transmissió és inferior al que correspon als valors, accions o participacions a efectes de l'impost sobre patrimoni de l'any 2005, s'entén que tot el

guany patrimonial s'ha generat abans del 20 de gener de 2006 i es redueix d'acord amb el que preveu la regla 1a anterior.

3a) Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos s'ha de distingir la part del valor d'alienació que correspongui a cada un dels seus components als efectes de l'aplicació del que disposa aquest apartat 1.

2. Als efectes del que estableix aquesta disposició, es consideren elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques aquells en què la desafectació d'aquestes activitats s'hagi produït amb més de tres anys d'antelació a la data de transmissió.

Disposició transitòria desena. Societats transparents i patrimonials.

En el que afecti els contribuïents de l'impost sobre la renda de les persones físiques és aplicable el que estableixen les disposicions transitòries quinzena, setzena i vint-i-dosena del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

Disposició transitòria onzena. Règim transitori aplicable a les prestacions derivades dels contractes d'assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions.

1. Per a les prestacions derivades de contingències esdevingudes abans de l'1 de gener de 2007, els beneficiaris poden aplicar el règim financer i fiscal vigent a 31 de desembre de 2006.

2. Per a les prestacions derivades de contingències esdevingudes a partir de l'1 de gener de 2007 corresponents a assegurances col·lectives contractades abans del 20 de gener de 2006, es pot aplicar el règim fiscal vigent a 31 de desembre de 2006. Aquest règim només és aplicable a la part de la prestació corresponent a les primes satisfetes fins al 31 de desembre de 2006, així com a les primes ordinàries que preveu la pòlissa original satisfetes amb posterioritat a aquesta data.

No obstant això, els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten l'exteriorització de compromisos per pensions pactades en convenis col·lectius d'àmbit supraempresarial sota la denominació de «premis de jubilació» o altres, que consisteixin en una prestació pagadora en una sola vegada en el moment del cessament per jubilació, subscrits abans de 31 de desembre de 2006, poden aplicar el règim fiscal que preveu aquest apartat 2.

Disposició transitòria dotzena. Règim transitori aplicable als plans de pensions, de mutualitats de previsió social i de plans de previsió assegurats.

1. Per a les prestacions derivades de contingències esdevingudes abans de l'1 de gener de 2007, els beneficiaris poden aplicar el règim financer i, si s'escau, aplicar la reducció que preveu l'article 17 del text refós de la Llei del impost sobre la renda de les persones físiques vigent a 31 de desembre de 2006.

2. Per a les prestacions derivades de contingències esdevingudes a partir de l'1 de gener de 2007, per la part corresponent a aportacions realitzades fins a 31 de desembre de 2006, els beneficiaris poden aplicar el règim financer i, si s'escau, aplicar la reducció que preveu l'article 17 del text refós de la Llei del impost sobre la renda de les persones físiques vigent a 31 de desembre de 2006.

3. El límit que preveu l'article 52.1.a) d'aquesta Llei no és aplicable a les quantitats aportades abans de l'1 de gener de 2007 a sistemes de previsió social i que en aquesta data estiguin pendents de reducció en la base imposable per insuficiència d'aquesta.

Disposició transitòria tretzena. *Compensacions fiscals.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat determina el procediment i les condicions per a la percepció de compensacions fiscals en els supòsits següents:

a) Els contribuents que percebin un capital diferit derivat d'un contracte d'assegurança de vida o invalidesa generador de rendiments de capital mobiliari contractat abans del 20 de gener de 2006, en el supòsit que l'aplicació del règim fiscal que estableix aquesta Llei per als rendiments esmentats li resulti menys favorable que el que regula el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques. A aquests efectes, es tenen en compte només les primes satisfetes fins al 19 de gener de 2006, així com les primes ordinàries que preveu la pòlissa original del contracte satisfetes amb posterioritat a la data esmentada.

b) Els contribuents que percebin rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis procedents d'instruments financers contractats abans del 20 de gener de 2006, en el supòsit que l'aplicació del règim fiscal que estableix aquesta Llei per als rendiments esmentats li resulti menys favorable que el que regula el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

c) Els contribuents que hagin adquirit el seu habitatge habitual abans del 20 de gener de 2006 i tinguin dret a la deducció per adquisició d'habitatge, en el supòsit que l'aplicació del règim que estableix aquesta Llei per a la deducció esmentada els resulti menys favorable que el que regula el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques com a conseqüència de la supressió dels percentatges de deducció incrementats per la utilització de finançament aliè.

Disposició transitòria catorzena. *Transformació de determinats contractes d'assegurances de vida en plans individuals d'estalvi sistemàtic.*

1. Els contractes d'assegurança de vida formalitzats abans de l'1 de gener de 2007 i en els quals el contractant, assegurat i beneficiari sigui el mateix contribuent, es poden transformar en plans individuals d'estalvi sistemàtic regulats en la disposició addicional tercera d'aquesta Llei, i per tant, són aplicables l'article 7.v) i la disposició addicional tercera d'aquesta mateixa Llei, en el moment de constitució de les rendes vitalícies, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que el límit màxim anual satisfet en concepte de primes durant els anys de vigència del contracte d'assegurança no hagi superat els 8.000 euros, i l'import total de les primes acumulades no hagi superat la quantia de 240.000 euros per contribuent.

b) Que hagin transcorregut més de deu anys des de la data de pagament de la primera prima.

2. No es poden transformar en plans individuals d'estalvi sistemàtic les assegurances col·lectives que instrumentin compromisos per pensions conforme a la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, ni els instruments de previsió social que redueixen la base imposable.

3. En el moment de la transformació s'ha de fer constar de forma expressa i destacada en el condicionant del contracte que es tracta d'un pla individual d'estalvi

sistemàtic regulat en la disposició addicional tercera d'aquesta Llei.

4. Una vegada realitzada la transformació, en el cas d'anticipació, total o parcial, dels drets econòmics derivats de la renda vitalícia constituïda, el contribuent ha d'integrar en el període impositiu en què es produeixi l'anticipació la renda que va estar exempta per aplicació del que disposa la lletra v) de l'article 7 d'aquesta Llei, sense que sigui aplicable la disposició transitòria tretzena d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria primera. *Impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableixen aquesta Llei, i en particular el Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. No obstant el que preveu l'apartat anterior, conserven la seva vigència pel que fa a aquest impost:

1r La disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació d'intermediaris financers.

2n La Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de cooperatives, llevat del que disposa el seu article 32.

3r Les disposicions addicionals setzena, dissetena i vint-i-tresena de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

4t Els articles 93 i 94 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

5è La Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

6è El Reial decret llei 7/1994, de 20 de juny, sobre llibertat d'amortització per a les inversions generadores d'ocupació.

7è El Reial decret llei 2/1995, de 17 de febrer, sobre llibertat d'amortització per a les inversions generadores d'ocupació.

8è La disposició transitòria onzena de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

9è L'article 13 de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme.

10è Les disposicions addicionals tercera i sisena de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

11è La Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

12è La disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.

13è Les disposicions addicionals cinquena, divuitena, trenta-tresena, trenta-quatre i trenta-setena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

14è L'article 5.7 del Reial decret llei 6/2004, de 17 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats pels incendis i inundacions esdevinguts en les comunitats autònomes d'Aragó, Catalunya, Andalusia, La Rioja, Comunitat Foral de Navarra i Comunitat Valenciana.

15è L'article 1 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

16è L'article 7 del Reial decret llei 8/2004, de 5 de novembre, sobre indemnitzacions als participants en operacions internacionals de pau i seguretat.

17è L'article 5.7 de la Llei 2/2005, de 15 de març, per la qual s'adopten mesures urgents per reparar els danys causats pels incendis i inundacions esdevinguts en les comunitats autònomes d'Aragó, Catalunya, Andalusia, La Rioja, Comunitat Foral de Navarra i Comunitat Valenciana.

18è L'article 3.7 del Reial decret llei 11/2005, de 22 de juliol, pel qual s'aproven mesures urgents en matèria d'incendis forestals.

3. La derogació de les disposicions a què es refereix l'apartat 1 no perjudica els drets de la hisenda pública respecte a les obligacions meritades durant la seva vigència.

Disposició derogatòria segona. *Impost sobre societats.*

1. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, queden derogats l'article 23 i el capítol VI del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

2. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2011, queden derogats els articles 36, 37, apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, articles 39, 40 i 43 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

3. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2012, queda derogat l'article 35 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

4. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2014, queden derogats l'apartat 1 de l'article 34 i els apartats 1, 2, 3 i 7 de l'article 38 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.*

1. Amb efectes des de l'1 de gener de 2006, es modifica la disposició transitòria cinquena del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria cinquena. *Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'incrementos o disminucions de patrimoni abans de l'1 de gener de 1999.*

1. Quan es percebi un capital diferit abans del 20 de gener de 2006, la part de prestació corresponent a cadascuna de les primes satisfetes abans del 31 de desembre de 1994 es redueix en un 14,28 per 100 per cada any, arrodonit per excés, que vagi entre l'abonament de la prima i el 31 de desembre de 1994, una vegada calculat el rendiment d'acord amb el que estableixen els articles 23, 24 i 94 d'aquesta Llei, exclòs el que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 2.b) d'aquest article 94. Quan hagin transcorregut més de sis anys entre les dates esmentades, el percentatge que s'ha d'aplicar és el 100 per 100.

2. Quan es percebi un capital diferit a partir del 20 de gener de 2006, la part de la prestació corresponent a cadascuna de les primes satisfetes abans del 31 de desembre de 1994, que s'hagi generat abans del 20 de gener de 2006, es redueix d'acord amb el que preveu l'apartat 1 anterior.

A aquests efectes, per determinar la part de la prestació que, corresponent a cadascuna de les primes satisfetes abans del 31 de desembre de 1994, s'ha generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006, aquesta s'ha de multiplicar pel coeficient de ponderació que resulti del quocient següent:

En el numerador, el temps transcorregut entre el pagament de la prima i el 20 de gener de 2006.

En el denominador, el temps transcorregut entre el pagament de la prima i la data de cobrament de la prestació.»

2. Amb efectes des de l'1 de gener de 2006, es modifica la disposició transitòria novena del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria novena. *Guanyos patrimonials derivats d'elements adquirits abans del 31 de desembre de 1994.*

1. L'import dels guanyos patrimonials corresponents a transmissions d'elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques que hagin estat adquirits abans del 31 de desembre de 1994, es determina d'acord amb les regles següents:

A) Transmissions efectuades fins al 19 de gener de 2006.

1a) Els guanyos patrimonials es calculen, per a cada element patrimonial, d'acord amb el que estableix la secció 4a del capítol I del títol II del text refós d'aquesta Llei.

El guany patrimonial calculat es redueix de la manera següent:

a) Es pren com a període de permanència en el patrimoni del contribuent el nombre d'anys que vagin des de la data d'adquisició de l'element i el 31 de desembre de 1996, arrodonit per excés.

En el cas de drets de subscripció, es pren com a període de permanència el que correspongui als valors dels quals procedeixin.

Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos, es pren com a període de permanència d'aquestes en el patrimoni del contribuent el nombre d'anys que vagi entre la data en què s'hagin realitzat i el 31 de desembre de 1996, arrodonit per excés.

b) Si els elements patrimonials transmesos fossin béns immobles, drets sobre aquests o valors de les entitats compreses a l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb excepció de les accions o participacions representatives del capital social o patrimoni de les societats o fons d'inversió immobiliària, el guany patrimonial es redueix en un 11,11 per 100 per cada any de permanència dels assenyalats en el paràgraf a) anterior que passi de dos.

c) Si els elements patrimonials transmesos fossin accions admeses a negociació en algun dels mercats regulats de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, amb excepció de les accions representatives del capital social de societats d'inversió mobiliària i immobiliària, el guany es redueix un 25 per 100 per cada any de permanència dels que assenyalen el paràgraf a) anterior que passi de dos.

d) Els restants guanyos patrimonials es redueixen un 14,28 per 100 per cada any de per-

manència dels assenyalats en el paràgraf a) anterior que passi de dos.

e) Està no subjecte el guany patrimonial derivat d'elements patrimonials que a 31 de desembre de 1996 i en funció del que assenyalen els paràgrafs b), c) i d) anteriors tinguin un període de permanència, tal com aquest es defineix en el paràgraf a), superior a deu, cinc i vuit anys, respectivament.

2a) Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos s'ha de distingir la part del valor d'alienació que correspongui a cada component d'aquest als efectes de l'aplicació del que disposa la regla 1a) anterior.

B) Transmissions efectuades a partir del 20 de gener de 2006.

1a) La part del guany patrimonial generat abans del 20 de gener de 2006 es redueix d'acord amb el que disposa la lletra A) anterior. A aquests efectes, la part del guany patrimonial generat abans del 20 de gener de 2006 està determinada per la part del guany patrimonial que proporcionalment correspongui al nombre de dies transcorreguts entre la data d'adquisició i el 19 de gener de 2006, tots dos inclusivament, respecte del nombre total de dies que hagi romàs en el patrimoni del contribuent.

Està no subjecta la part del guany patrimonial generat abans del 20 de gener de 2006 derivada d'elements patrimonials que, a 31 de desembre de 1996 i en funció del que assenyalen els paràgrafs b), c) i d) de la regla 1a de la lletra A) anterior, tinguin un període de permanència, tal com aquest es defineix en el paràgraf a) de la regla 1a de la lletra A) anterior, superior a deu, cinc i vuit anys, respectivament.

2a) En els casos de valors admesos a negociació en algun dels mercats regulats i d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva a les quals sigui aplicable el règim que preveu la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 35 d'aquesta Llei, els guanys i les pèrdues patrimonials es calculen per a cada valor, acció o participació d'acord amb el que estableix la secció 4a del capítol I del títol II d'aquesta Llei.

Si, com a conseqüència del que disposa el paràgraf anterior, s'obté com a resultat un guany patrimonial, s'ha d'efectuar la reducció que escaigui de les següents:

a) Si el valor de transmissió és igual o superior al que correspongui als valors, accions o participacions a efectes de l'impost sobre patrimoni de l'any 2005, la part del guany patrimonial que s'hagi generat abans del 20 de gener de 2006 s'ha de reduir d'acord amb el que preveu la regla 1a anterior. A aquests efectes, el guany patrimonial generat abans del 20 de gener de 2006 és la part del guany patrimonial resultant de prendre com a valor de transmissió el que correspongui als valors, accions o participacions a efectes de l'impost sobre patrimoni de l'any 2005.

b) Si el valor de transmissió és inferior al que correspongui als valors, accions o participacions a efectes de l'impost sobre patrimoni de l'any 2005, el guany patrimonial es redueix d'acord amb el que preveu la lletra A) anterior.

2. Als efectes del que estableix aquesta disposició, es consideren elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques els elements en què la desafectació d'aquestes activitats s'hagi produït amb més de tres anys d'antelació a la data de transmissió.»

3. Amb efectes des de l'1 de gener de 2006, s'afegeix una disposició transitòria quinzena al text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria quinzena. *Règim transitori aplicable en el supòsit de defunció durant el període impositiu 2006.*

En el supòsit de finalització del període impositiu 2006 abans de l'entrada en vigor de la disposició final primera de la Llei 35/2006, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, els successors del causant han d'aplicar en la declaració esmentada les disposicions transitòries cinquena i novena d'aquesta Llei segons la seva redacció vigent a 31 de desembre de 2005.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, i de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge.*

1. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció del punt 2n de la lletra e) de l'apartat 4 de l'article 30 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«2n El subjecte passiu provi que un import equivalent a la depreciació del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en concepte de renda obtinguda per les successives persones físiques propietàries de la participació, en ocasió de la seva transmissió. La deducció s'ha de practicar parcialment quan la prova a què es refereix aquest paràgraf e) té un caràcter parcial.

En aquest supòsit, la deducció no pot excedir l'import resultant d'aplicar al dividend o a la participació en beneficis el tipus de gravamen que en l'impost sobre la renda de les persones físiques correspon als guanys patrimonials integrats en la part especial de la base imposable o en la de l'estalvi, per al cas de transmissions efectuades a partir de l'1 de gener de 2007.»

2. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'article 43 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Article 43. *Deducció per contribucions empresarials a plans de pensions d'ocupació, a mutualitats de previsió social que actuïn com a instrument de previsió social empresarial, a plans de previsió social empresarial o per aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat.*

1. El subjecte passiu pot practicar una deducció en la quota íntegra del 10 per cent de les contribucions empresarials imputades a favor dels treballadors amb retribucions brutes anuals inferiors a 27.000 euros, sempre que aquestes contribucions s'efectuïn a plans de pensions d'ocupació, a plans de previsió social empresarial, a plans de pensions

regulats en la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació i a mutualitats de previsió social que actuïn com a instrument de previsió social dels quals sigui promotor el subjecte passiu.

2. Així mateix, el subjecte passiu pot practicar una deducció en la quota íntegra del 10 per cent de les aportacions realitzades a favor de patrimonis protegits dels treballadors amb retribucions brutes anuals inferiors a 27.000 euros, o dels seus parents en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, dels seus cònjuges o de les persones a càrrec dels treballadors esmentats en règim de tutela o acolliment que regula la Llei 41/2003, de 18 de novembre, de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi civil, de la Llei d'enjudiciament civil i de la normativa tributària amb aquesta finalitat, d'acord amb les regles següents:

a) Les aportacions que generin el dret a practicar la deducció prevista en aquest apartat no poden excedir els 8.000 euros anuals per cada treballador o persona discapacitada.

b) Les aportacions que excedeixen el límit previst en la lletra anterior donen dret a practicar la deducció en els quatre períodes impositius següents, fins a exhaurir, si s'escau, en cadascun l'import màxim que genera el dret a deducció.

Quan concorrin en un mateix període impositiu deduccions en la quota per aportacions efectuades en l'exercici, amb deduccions pendents de practicar d'exercicis anteriors s'han de dur a terme, en primer lloc, les deduccions procedents de les aportacions dels exercicis anteriors, fins a exhaurir l'import màxim que genera el dret de deducció.

c) Si es tracta d'aportacions no dineràries, s'ha de prendre com a import de l'aportació el que resulti del que preveu l'article 18 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

Estan exemptes de l'impost sobre societats les rendes positives que es posin de manifest en ocasió de les contribucions empresarials a patrimonis protegits.

3. Quan es tracti de treballadors amb retribucions brutes anuals iguals o superiors a 27.000 euros, la deducció que preveuen els apartats 1 i 2 anteriors s'aplica sobre la part proporcional de les contribucions empresarials i aportacions que corresponguin a l'import de la retribució bruta anual ressenyat en els apartats esmentats.

4. Aquesta deducció no es pot aplicar respecte de les contribucions realitzades a l'empara del règim transitori establert en les disposicions transitòries quarta, cinquena i sisena del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions. Així mateix, no és aplicable en el cas de compromisos específics assumits amb els treballadors com a conseqüència d'un expedient de regulació d'ocupació.

5. Quan s'efectuïn disposicions de béns o drets aportats al patrimoni protegit dels treballadors, dels seus parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, en els termes que preveuen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 5 de l'article 54 de la Llei del impost sobre la renda de les persones físiques, el subjecte passiu que va efectuar l'aportació, en el període en què s'hagin incomplert els requisits, conjuntament amb la quota corresponent al seu període impositiu, ha d'ingressar la quantitat deduïda conforme al que preveu aquest article, a més dels interessos de demora.»

3. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 57 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les institucions d'inversió col·lectiva que regula la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva amb excepció de les sotmeses al tipus general de gravamen no tenen dret a cap deducció de la quota ni a l'exempció de rendes en la base imposable per evitar la doble imposició internacional.»

4. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 67 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«2. S'entén per societat dominant la que compleixi els requisits següents:

a) Tenir alguna de les formes jurídiques que estableix l'apartat anterior o, si s'escau, tenir personalitat jurídica i estar subjecta i no exempta a l'impost sobre societats. Els establiments permanents d'entitats no residents situats en el territori espanyol poden ser considerats societats dominants respecte de les societats les participacions de les quals hi estiguin afectes.

b) Que tingui una participació, directa o indirecta, almenys del 75 per cent del capital social d'una altra o altres societats el primer dia del període impositiu en què sigui aplicable aquest règim de tributació.

c) Que la participació esmentada es mantingui durant tot el període impositiu.

El requisit de manteniment de la participació durant tot el període impositiu no és exigible en el supòsit de dissolució de l'entitat participada.

d) Que no sigui dependent de cap altre resident en el territori espanyol, que compleixi els requisits per ser considerada dominant.

e) Que no estigui sotmesa al règim especial de les agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses.

f) Que, si es tracta d'establiments permanents d'entitats no residents en el territori espanyol, les entitats esmentades no siguin dependents de cap altra resident en el territori espanyol que compleixi els requisits per ser considerada dominant i resideixin en un país o territori amb què Espanya tingui subscript un conveni per evitar la doble imposició internacional que contingui clàusula d'intercanvi d'informació.»

5. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 94 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«1. El règim que preveu el present capítol s'aplica, segons l'opció del subjecte passiu d'aquest impost o del contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, a les aportacions no dineràries en què concorrin els requisits següents:

a) Que l'entitat que rep l'aportació sigui resident en el territori espanyol o hi realitzi activitats per mitjà d'un establiment permanent al qual s'afectin els béns aportats.

b) Que una vegada realitzada l'aportació, el subjecte passiu aportador d'aquest impost o el contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques participi en els fons propis de l'entitat que rep l'aportació en, almenys, el cinc per cent.

c) Que, en el cas d'aportació d'accions o participacions socials per contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, a més dels requisits assenyalats en els paràgrafs a) i b), s'han de complir els següents:

1r Que l'entitat del capital social del qual siguin representatius sigui resident en el territori espanyol i que a l'entitat esmentada no li sigui aplicable el règim especial d'agrupacions d'interès econòmic, espanyoles o europees, i d'unions temporals d'empreses, que preveu aquesta Llei, ni tingui com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari en els termes que preveu l'article 4.vuit.dos de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, i no compleixi la resta de requisits que estableix el quart paràgraf de l'apartat 1 de l'article 116 d'aquesta Llei.

2n Que representin una participació almenys del cinc per cent dels fons propis de l'entitat.

3r Que de manera ininterrompuda l'aportador les posseeixi durant l'any anterior a la data del document públic en què es formalitzi l'aportació.

d) Que, en el cas d'aportació d'elements patrimonials diferents dels esmentats en el paràgraf c) per contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els elements esmentats estiguin afectes a activitats econòmiques la comptabilitat de les quals es porti d'acord amb el que disposa el Codi de comerç.»

6. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 10 de l'article 107 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«10. Per calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, el valor d'adquisició s'incrementa en l'import de la renda positiva que, sense distribució efectiva, s'hagi inclòs en la base imposable dels socis com a rendes de les seves accions o participacions en el període de temps comprès entre la seva adquisició i transmissió.

En el cas de societats que tinguin com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari en els termes que preveu article 4.vuit.dos de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, el valor de transmissió a computar és, com a mínim, el teòric resultant de l'últim balanç tancat, una vegada substituït el valor comptable dels actius pel valor que tindrien a efectes de l'impost sobre patrimoni o pel valor normal de mercat si aquest fos inferior.»

7. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 116 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«1. Es poden acollir al règim que preveu aquest capítol les entitats l'objecte social de les quals compregui l'activitat de gestió i administració de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol, mitjançant la corres-

ponent organització de mitjans materials i personals.

Els valors o les participacions representatius de la participació en el capital de l'entitat de tinença de valors estrangers han de ser nominatius.

Les entitats sotmeses als règims especials de les agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses, no es poden acollir al règim d'aquest capítol.

Tampoc no s'hi poden acollir les entitats que tinguin com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari en els termes que preveu l'article 4.vuit.dos de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, sempre que en el mateix temps de com a mínim 90 dies de l'exercici social més del 50 per cent del capital social pertanyi, directament o indirectament, a 10 socis o menys o a un grup familiar, i s'entén a aquests efectes que aquest està constituït pel cònjuge i les altres persones unides per vincles de parentiu, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, fins al quart grau, inclusivament, excepte que la totalitat dels socis siguin persones jurídiques que, al seu torn, no compleixin les condicions anteriors o quan una persona jurídica de dret públic sigui titular de més del 50 per cent del capital, així com quan els valors representatius de la participació de l'entitat estiguin admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.»

8. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 118 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«b) Quan el perceptor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el benefici distribuït es considera renda general i es pot aplicar la deducció per doble imposició internacional en els termes que preveu l'impost sobre la renda de les persones físiques, respecte dels impostos pagats a l'estranger per l'entitat de tinença de valors i que corresponguin a les rendes exemptes que hagin contribuït a la formació dels beneficis percebuts.»

9. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 123 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«4. Els partícips o membres de les comunitats titulars de forests veïnals en mancomú integren en la base de l'impost sobre la renda de les persones físiques les quantitats que els siguin efectivament distribuïdes per la comunitat. Aquests ingressos tenen el tractament previst per a les participacions en beneficis de qualsevol tipus d'entitat a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei 35/2006, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.»

10. Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 6 de l'article 140 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«6. El percentatge de retenció o ingrés a compte és el següent:

a) Amb caràcter general, el 18 per 100.

Quan es tracti de rendes procedents de l'arrendament o subarrendament d'immobles urbans situats a Ceuta, Melilla o les seves dependències, obtingudes per entitats domiciliades en els territoris esmentats o que hi operin mitjançant establiment o sucursal, el percentatge esmentat es divideix per dos.

b) En el cas de rendes procedents de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per utilitzar-les, el 24 per 100.

Per reglament es poden modificar els percentatges de retenció i ingrés a compte que preveu aquest apartat.»

11. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegeix una disposició addicional vuitena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vuitena. *Tipus de gravamen en l'impost sobre societats.*

1. El tipus general de gravamen que estableix l'article 28 d'aquesta Llei és el:

32,5 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

30 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

La referència del tercer paràgraf de l'apartat 7 de l'article 28 d'aquesta Llei al tipus de gravamen del 35 per cent s'entén realitzada en els tipus de gravamen del paràgraf anterior.

2. El tipus de gravamen que estableix l'apartat 7 de l'article 28 d'aquesta Llei és el:

37,5 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

35 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

La referència de l'apartat 5 de l'article 30 d'aquesta Llei al tipus de gravamen del 40 per cent s'entén realitzada als tipus de gravamen del paràgraf anterior.»

12. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'article 114 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Article 114. *Tipus de gravamen.*

Les entitats que compleixin les previsions que preveu l'article 108 d'aquesta Llei tributen d'acord amb l'escala següent, excepte si d'acord amb el que preveu l'article 28 d'aquesta Llei han de tributar a un tipus diferent del general:

a) Per la part de base imposable compresa entre 0 i 120.202,41 euros, al tipus del 25 per cent.

b) Per la part de base imposable restant, al tipus del 30 per cent.

Quan el període impositiu tingui una durada inferior a l'any, la part de la base imposable que tributa al tipus del 25 per cent és la resultant d'aplicar a 120.202,41 euros la proporció en què estigui el nombre de dies del període impositiu entre 365 dies, o la base imposable del període impositiu quan aquesta sigui inferior.»

13. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegeix una disposició addicional novena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional novena. *Reducció de la bonificació d'activitats exportadores.*

La bonificació que regula l'apartat 1 de l'article 34 d'aquesta Llei es determina multiplicant el percentatge de bonificació que estableix l'esmentat apartat pel coeficient següent:

0,875, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

0,750, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

0,625, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2009.

0,500, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2010.

0,375, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2011.

0,250, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2012.

0,125, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2013.

El percentatge de bonificació que en resulti s'arrodoneix en la unitat superior.»

14. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegeix una disposició addicional desena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional desena. *Reducció de les deduccions en la quota íntegra de l'impost sobre societats per incentivar la realització de determinades activitats.*

1. Les deduccions que regulen els articles 36, els apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, articles 39, 40 i 43 d'aquesta Llei, es determinen multiplicant els percentatges de deducció que estableixen els articles esmentats pel coeficient següent:

0,8, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

0,6, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

0,4, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2009.

0,2, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2010.

El percentatge de deducció que resulti s'arrodoneix en la unitat superior.

2. Les deduccions que regula l'article 35 d'aquesta Llei es determinen multiplicant els percentatges de deducció establerts en el dit article pel coeficient següent:

0,92, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

0,85, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

El percentatge de deducció que resulti s'arrodoneix en la unitat inferior.

3. Per determinar la deducció que estableix l'article 37 d'aquesta Llei, el percentatge de deducció aplicable en els períodes impositius a què es

refereix l'apartat 1 és del 12, 9, 6 i 3 per cent, respectivament.

4. Les deduccions que regulen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 38 d'aquesta Llei es determinen multiplicant els percentatges de deducció fixats en els apartats esmentats pels coeficients establerts en la disposició addicional novena d'aquesta Llei. El percentatge de deducció que resulti s'arrodoneix en la unitat superior.»

15. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegeix una disposició transitòria dinovena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria dinovena. *Règim transitori en l'impost sobre societats de la deducció per inversions per a la implantació d'empreses a l'estranger.*

Les deduccions en la base imposable practicades en períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2007 a l'empara de l'article 23 d'aquesta Llei, es regulen pel que hi ha establert, encara que la integració en la base imposable i altres requisits es produeixin en períodes impositius iniciats a partir de la data esmentada.»

16. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegeix una disposició transitòria vintena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vintena. *Règim transitori en l'impost sobre societats de les deduccions per evitar la doble imposició.*

1. Les deduccions que estableix l'article 30 d'aquesta Llei, que estiguin pendents d'aplicar al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2007, es poden deduir en els períodes impositius que concloguin dins de la resta del termini establert en l'esmentat article. L'import de la deducció es calcula tenint en compte el tipus de gravamen vigent en el període impositiu en què aquesta s'apliqui.

2. Les deduccions que van resultar d'aplicar el que estableixen els articles 29 bis i 30 bis de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i els articles 31.1.b) i 32.3 d'aquesta Llei, que estiguin pendents d'aplicar al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2007, es poden deduir en els períodes impositius que concloguin dins de la resta del termini establert en els articles esmentats. L'import de la deducció es determina tenint en compte el tipus de gravamen vigent en el període impositiu en què aquesta s'apliqui.

3. El que estableixen els dos apartats anteriors també és aplicable a les deduccions a què es refereixen els articles 30, 31.1.b) i 32.3 d'aquesta Llei, generades en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007 quan s'apliquen en períodes impositius posteriors en què el tipus de gravamen sigui diferent del vigent en el qual es van generar.»

17. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegeix una disposició transitòria vint-i-unena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-unena. *Règim transitori en l'impost sobre societats de les deduccions per incentivar la realització de determinades activitats pendents de practicar.*

1. Les deduccions que estableixen els articles 36, 37, apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, articles 39, 40 i 43 d'aquesta Llei, pendents d'aplicació al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2011, es poden aplicar en el termini i amb els requisits que estableix el capítol IV del títol VI d'aquesta Llei, segons la redacció vigent a 31 de desembre de 2010. Els requisits esmentats són també aplicables per consolidar les deduccions practicades en períodes impositius iniciats abans d'aquella data.

2. Les deduccions que estableix l'article 35 d'aquesta Llei, pendents d'aplicació al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2012, es poden aplicar en el termini i amb els requisits que estableix el capítol IV del títol VI d'aquesta Llei, segons la redacció vigent a 31 de desembre de 2011. Aquests requisits també són aplicables per consolidar les deduccions practicades en períodes impositius iniciats abans d'aquella data.

3. Les deduccions que estableixen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 38 d'aquesta Llei, pendents d'aplicació al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2014, es poden aplicar en el termini i amb els requisits que estableix el capítol IV del títol VI d'aquesta Llei, segons la redacció vigent a 31 de desembre de 2013. Aquests requisits també són aplicables per consolidar les deduccions practicades en períodes impositius iniciats abans d'aquella data.»

18. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegeix una disposició transitòria vint-i-dosena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-dosena. *Règim transitori de les societats patrimonials. Tributació pel règim general.*

1. La base imposable de les societats patrimonials el període impositiu de les quals s'hagi iniciat dins de 2006 i conclogui l'any 2007 es determina, si s'escau, aplicant les normes del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, segons la redacció vigent a 31 de desembre de 2006.

2. La integració de les rendes meritades i no integrades en la base imposable dels períodes impositius en què la societat va tributar en el règim de les societats patrimonials s'ha de fer en la base imposable de l'impost sobre societats corresponent al primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2007. Les rendes que s'hagin integrat en la base imposable del subjecte passiu en aplicació del règim de societats patrimonials no s'han de tornar a integrar en ocasió de la seva meritació.

3. Les bases imposables negatives generades en períodes impositius en què hagi estat aplicable el règim de les societats patrimonials que estiguin pendents de compensar al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2007 es poden compensar en les condicions i requisits que estableix l'article 25 d'aquesta Llei.

4. Les deduccions per doble imposició de dividends a què es refereix l'article 81 del text refós de

la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, generades en períodes impositius en què hagi estat aplicable el règim de les societats patrimonials, que estiguin pendents d'aplicar al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2007, es poden deduir, al 50 o 100 per cent, en les condicions i els requisits que estableix l'article 30 d'aquesta Llei.

5. Les deduccions en la quota íntegra a què es refereix l'article 69.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, generades en períodes impositius en què hagi estat aplicable el règim de les societats patrimonials, que estiguin pendents d'aplicar al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2007, es poden deduir en les condicions i els requisits que estableix el capítol IV del títol VI d'aquesta Llei.

6. La distribució de beneficis obtinguts en exercicis en què hagi estat aplicable el règim especial de les societats patrimonials, sigui quina sigui l'entitat que reparteixi els beneficis obtinguts per les societats patrimonials, el moment en què el repartiment es faci i el règim fiscal especial aplicable a les entitats en aquell moment, ha de rebre el tractament següent:

a) Quan el perceptor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els dividends i participacions en beneficis a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei 35/2006, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, no s'han d'integrar en la renda del període impositiu de l'impost esmentat. La distribució del dividend no està subjecta a retenció o ingrés a compte.

b) Quan el perceptor sigui un subjecte passiu de l'impost sobre societats o un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, els beneficis percebuts s'han d'integrar, en tot cas, en la base imposable i donen dret a la deducció per doble imposició de dividends en els termes que estableixen els apartats 1 i 4 de l'article 30 d'aquesta Llei.

c) Quan el perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent, els beneficis percebuts tenen el tractament que els correspongui d'acord amb el que estableix el text refós de la Llei de l'impost sobre no residents per a aquests contribuents.

7. Les rendes obtingudes en la transmissió de la participació en societats que es corresponguin amb reserves procedents de beneficis obtinguts en exercicis en què hagi estat aplicable el règim de les societats patrimonials, sigui quina sigui l'entitat les participacions de la qual es transmeten, el moment en què es realitza la transmissió i el règim fiscal especial aplicable a les entitats en aquell moment, han de rebre el tractament següent:

a) Quan el transmissor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, als efectes de determinar el guany o la pèrdua patrimonial s'ha d'aplicar el que disposa l'article 35.1.c) del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, vigent al 31 de desembre de 2006.

b) Quan el transmissor sigui una entitat subjecta a l'impost sobre societats, o un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, en cap cas es pot aplicar la deducció per evitar la doble imposició sobre plusvàlues de font interna en els termes que estableix l'article 30 d'aquesta Llei.

En la determinació d'aquestes rendes, el valor de transmissió a computar és, com a mínim, el teòric resultant de l'últim balanç tancat, una vegada substituït el valor comptable dels actius no afectes pel valor que tindrien a efectes de l'impost sobre patrimoni, o pel valor normal de mercat si fos inferior.

El que disposa el primer paràgraf també s'aplica en els supòsits a què es refereix l'apartat 3 de l'article 30 d'aquesta Llei.

c) Quan el transmissor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent té el tractament que li correspon d'acord amb que estableix per a aquests contribuents el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

8. Les societats que van tributar en aquest règim especial han de seguir complint les obligacions d'informació en els termes que estableix l'article 47 del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 1777/2004, de 30 de juliol.»

19. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegeix una disposició transitòria vint-i-tresena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-tresena. *Règim transitori de la bonificació per activitats exportadores.*

La bonificació que estableix l'apartat 1 de l'article 34 d'aquesta Llei, aplicada en períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2014, segons la seva redacció vigent en els períodes esmentats, està condicionada al compliment dels requisits que exigeix aquest article, encara que la reinversió tingui lloc en un període impositiu iniciat a partir d'aquesta data.»

20. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007, es modifica el número primer de l'apartat 3 de l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge, sense perjudici de la seva aplicació en la redacció originària per als esdeveniments que s'hagin regulat en normes legals aprovades abans de la data esmentada, que queda redactat de la manera següent:

«Primer.—Els subjectes passius de l'impost sobre societats, els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que realitzin activitats econòmiques en règim d'estimació directa i els contribuents de l'impost sobre la renda de no residents que operin en el territori espanyol mitjançant establiment permanent poden deduir de la quota íntegra de l'impost el 15 per 100 de les despeses que, en compliment dels plans i programes d'activitats establerts pel consorci o per l'òrgan administratiu corresponent, realitzin en la propaganda i publicitat de projecció plurianual que serveixin directament per a la promoció del corresponent esdeveniment.

L'import d'aquesta deducció no pot excedir el 90 per 100 de les donacions efectuades al consorci, entitats de titularitat pública o entitats a què es refe-

reix l'article 2 d'aquesta Llei, encarregades de la realització de programes i activitats relacionades amb l'esdeveniment. Si s'aplica aquesta deducció, les donacions no es poden acollir a qualsevol dels incentius fiscals que preveu aquesta Llei.

Quan el contingut del suport publicitari es refereixi de manera essencial a la divulgació de l'esdeveniment, la base de la deducció és l'import total de la despesa realitzada. En cas contrari, la base de la deducció és el 25 per 100 de la despesa esmentada.

Aquesta deducció es computa conjuntament amb les que regula el capítol IV del títol VI del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, als efectes que estableix el seu article 44.»

21. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegeix una disposició transitòria vint-i-quatrena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-quatrena. *Dissolució i liquidació de societats patrimonials.*

1. Poden acordar la seva dissolució i liquidació, amb aplicació del règim fiscal que preveu aquesta disposició, les societats en què concorrin les circumstàncies següents:

a) Que hagin tingut la consideració de societats patrimonials, d'acord amb el que estableix el capítol VI del títol VII d'aquesta Llei, en tots els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2005 i que la mantinguin fins a la data de la seva extinció.

b) Que en els sis primers mesos des de l'inici del primer període impositiu que comenci a partir de l'1 de gener de 2007 s'adopti vàlidament l'acord de dissolució amb liquidació i es realitzin amb posterioritat a l'acord, dins el termini dels sis mesos següents a adoptar-lo, tots els actes o negocis jurídics necessaris, segons la normativa mercantil, fins a la cancel·lació registral de la societat en liquidació.

2. La dissolució amb liquidació de les societats esmentades té el règim fiscal següent:

a) Exempció de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, concepte "operacions societàries", fet imposable "dissolució de societats", de l'article 19.1.1r del text refós de l'impost, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

b) No es merita l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana en ocasió de les adjudicacions als socis d'immobles de naturalesa urbana. En la posterior transmissió dels immobles esmentats s'entén que aquests van ser adquirits en la data en què ho van ser per la societat que s'extingeixi.

c) A efectes de l'impost sobre societats de la societat que es dissol, no es merita cap renda en ocasió de l'atribució de béns o drets als socis, persones físiques o jurídiques, residents en el territori espanyol.

d) A efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de no residents dels socis de la societat que es dissol:

1r El valor d'adquisició i, si s'escau, de titularitat de les accions o participacions en el capital de la societat que es dissol, determinat d'acord amb el que estableix l'article 35.1.c) del text refós de la Llei

de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, s'augmenta en l'import dels deutes adjudicats i es disminueix en el dels crèdits i diners o signe que el representi adjudicat.

2n Si el resultat de les operacions descrites en el paràgraf anterior és negatiu, el resultat esmentat es considera renda o guany patrimonial, segons que el soci sigui persona jurídica o física, respectivament, sense que sigui aplicable el que estableix la disposició transitòria novena de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

En aquest supòsit, cadascun dels restants elements d'actiu adjudicats diferents dels crèdits, diners o signe que el representi, es considera que té un valor d'adquisició zero.

3r Si el resultat de les operacions que descriu el paràgraf 1r anterior és zero o positiu, es considera que no existeix renda o pèrdua o guany patrimonial.

Quan el resultat sigui zero, cadascun dels restants elements d'actiu adjudicats diferents dels crèdits, diners o signe que el representi, té zero com a valor d'adquisició.

Si el resultat és positiu, el valor d'adquisició de cadascun dels restants elements d'actiu adjudicats diferents dels crèdits, diners o signe que el representi, és el que resulti de distribuir el resultat positiu entre aquests en funció del valor de mercat que resulti del balanç final de liquidació de la societat que s'extingeix.

4t Els elements adjudicats al soci, diferents dels crèdits, diners o signe que el representi, es consideren adquirits per aquest en la data de l'adquisició per part de la societat, sense que en el càlcul de l'import dels guanys patrimonials sigui aplicable el que estableix la disposició transitòria novena de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3. Durant els períodes impositius que conclouguin fins a la finalització del procés de dissolució amb liquidació, sempre que la cancel·lació registral es faci dins el termini que indica el paràgraf b) de l'apartat 1 d'aquesta disposició transitòria, es continua aplicant, tant per a les societats patrimonials com pels seus socis, la normativa vigent a 31 de desembre de 2006, excepte el tipus de gravamen de la part especial de la base imposable que és del 18 per cent. En els esmentats períodes impositius no és aplicable el que estableix la disposició transitòria novena de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en el supòsit de transmissió d'accions o participacions d'aquestes societats.

Quan la cancel·lació es faci una vegada sobrepassat el termini esmentat, és aplicable el règim general.»

22. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'article 42 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Article 42. *Deducció per reinversió de beneficis extraordinaris.*

1. Deducció en la quota íntegra.

Es dedueix de la quota íntegra el 12 per cent de les rendes positives obtingudes en la transmissió onerosa dels elements patrimonials establerts en l'apartat següent integrades en la base imposable sotmesa al tipus general de gravamen o a l'escala

que preveu l'article 114 d'aquesta Llei, a condició de reinversió, en els termes i requisits d'aquest article.

Aquesta deducció és del 7 per cent, del 2 per cent o del 17 per cent quan la base imposable tribuï als tipus del 25 per cent, del 20 per cent o del 35 per cent, respectivament.

S'entén que es compleix la condició de reinversió si l'import obtingut en la transmissió onerosa es reinverteix en els elements patrimonials a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article i la renda procedeix dels elements patrimonials enumerats a l'apartat 2 d'aquest article.

No s'aplica a aquesta deducció el límit a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat 1 l'article 44 d'aquesta Llei. A efectes del càlcul de límit esmentat no es computa aquesta deducció.

2. Elements patrimonials transmesos.

Els elements patrimonials transmesos, susceptibles de generar rendes que constitueixin la base de la deducció que preveu aquest article, són els següents:

a) Els pertanyents a l'immobilitzat material i immaterial afectes a activitats econòmiques que hagin estat en funcionament almenys un any abans de la transmissió.

b) Valors representatius de la participació en el capital o en fons propis de tota classe d'entitats que atorguin una participació no inferior al 5 per cent sobre el seu capital i que s'hagin tingut, com a mínim, amb un any d'antelació a la data de transmissió, sempre que no es tracti d'operacions de dissolució o liquidació d'aquestes entitats. El còmput de la participació transmesa es refereix al període impositiu.

Als efectes de calcular el temps de possessió, s'entén que els valors transmesos han estat els més antics.

3. Elements patrimonials objecte de la reinversió.

Els elements patrimonials en què s'ha de reinvertir l'import obtingut en la transmissió que genera la renda objecte de la deducció són els següents:

a) Els pertanyents a l'immobilitzat material i immaterial afectes a activitats econòmiques l'entrada en funcionament dels quals es realitzi dins el termini de reinversió.

b) Els valors representatius de la participació en el capital o en fons propis de tota classe d'entitats que atorguin una participació no inferior al 5 per cent sobre el capital social d'aquells. El còmput de la participació adquirida es refereix al termini establert per fer la reinversió. Aquests valors no poden generar un altre incentiu fiscal a nivell de base imposable o quota íntegra. A aquests efectes no es considera un incentiu fiscal les correccions de valor, les exempcions a què es refereix l'article 21 d'aquesta Llei, ni les deduccions per evitar la doble imposició.

La deducció per l'adquisició de valors representatius de la participació en fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol és incompatible amb la deducció que estableix l'article 12.5 d'aquesta Llei.

4. No s'entenen compresos en el paràgraf b) dels apartats 2 i 3 d'aquest article els valors següents:

a) Que no atorguin una participació en el capital social o fons propis.

b) Siguin representatius de la participació en el capital social o en els fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol les rendes de les quals

no es puguin acollir a l'exempció que estableix l'article 21 d'aquesta Llei.

c) Siguin representatius d'institucions d'inversió col·lectiva de caràcter financer.

d) Siguin representatius d'entitats que tinguin com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari en els termes que preveu l'article 4.vuit.dos de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.

e) Siguin representatius d'entitats on més de la meitat del seu actiu estigui integrat per elements patrimonials que no tinguin la consideració d'immobilitzat material, immaterial o valors no compresos en el paràgraf b) dels dos apartats anteriors, amb les especialitats d'aquest apartat. Aquestes magnituds es determinen d'acord amb els balanços aprovats corresponents a l'exercici en què es transmeti o adquireixi la participació i en els dos exercicis immediats anteriors.

5. No s'entén realitzada la reinversió quan l'adquisició es faci mitjançant operacions realitzades entre entitats d'un mateix grup en el sentit de l'article 16 d'aquesta Llei, acollides al règim especial que estableix el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei. Tampoc s'entén realitzada la reinversió quan l'adquisició es faci a una altra entitat del mateix grup en el sentit de l'article 16 d'aquesta Llei, excepte si es tracta d'elements d'immobilitzat material nous.

6. Termini per efectuar la reinversió.

a) La reinversió s'ha d'efectuar dins el termini comprès entre l'any anterior a la data de la posada a disposició de l'element patrimonial transmès i els tres anys posteriors, o, excepcionalment, d'acord amb un pla especial de reinversió aprovat per l'Administració tributària a proposta del subjecte passiu. Quan s'hagin efectuat dues o més transmissions en el període impositiu de valors representatius de la participació en el capital o en els fons propis de tota classe d'entitats, el termini esmentat es computa des de la finalització del període impositiu.

La reinversió s'entén efectuada en la data en què es produeixi la posada a disposició dels elements patrimonials en què es materialitzi.

b) Si es tracta d'elements patrimonials que siguin objecte dels contractes d'arrendament financer a què es refereix l'apartat 1 de la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, es considera realitzada la reinversió en la data en què es produeixi la posada a disposició de l'element patrimonial objecte del contracte, per un import igual al seu valor de comptat. Els efectes de la reinversió estan condicionats, amb caràcter resolutori, a l'exercici de l'opció de compra.

c) La deducció s'ha de practicar en la quota íntegra corresponent al període impositiu en què s'efectuï la reinversió. Quan la reinversió s'hagi realitzat abans de la transmissió, la deducció es practica en la quota íntegra corresponent al període impositiu en què s'efectuï la transmissió esmentada.

7. Base de la deducció.

La base de la deducció està constituïda per l'import de la renda obtinguda en la transmissió dels elements patrimonials a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article, que s'hagi integrat en la base imposable. Als únics efectes del càlcul d'aquesta base de deducció, el valor de transmissió no pot superar el valor de mercat.

No formen part de la renda obtinguda en la transmissió l'import de les provisions relatives als elements patrimonials o valors, tenint en compte que les dotacions a aquestes hagin estat fiscalment deduïbles, ni les quantitats aplicades a la llibertat d'amortització, o a la recuperació del cost del bé fiscalment deduïble segons el que preveu l'article 115 d'aquesta Llei, que s'hagin d'integrar en la base imposable en ocasió de la transmissió dels elements patrimonials que es van acollir en els règims esmentats.

No s'inclou en la base de la deducció la part de la renda obtinguda en la transmissió que hagi generat el dret a practicar la deducció per doble imposició.

La inclusió en la base de deducció de l'import de la renda obtinguda en la transmissió dels elements patrimonials l'adquisició o utilització posterior dels quals generi despeses deduïbles, sigui quin sigui l'exercici en què aquests es meritin, és incompatible amb la deducció de les despeses esmentades. El subjecte passiu pot optar entre acollir-se a la deducció per reinversió i la deducció de les despeses esmentades. En aquest cas, la pèrdua del dret d'aquesta deducció es regularitza en la forma que estableix l'article 137.3 d'aquesta Llei.

Si es tracta d'elements patrimonials a què fa referència el paràgraf a) de l'apartat 2 d'aquest article, la renda obtinguda s'ha de corregir, si s'escau, en l'import de la depreciació monetària d'acord amb el que preveu l'apartat 10 de l'article 15 d'aquesta Llei.

La reinversió d'una quantitat inferior a l'import obtingut en la transmissió dona dret a la deducció establerta en aquest article, i la base de la deducció és la part de la renda que proporcionalment correspongui a la quantitat reinvertida.

8. Manteniment de la inversió.

a) Els elements patrimonials objecte de la reinversió han de romandre en funcionament en el patrimoni del subjecte passiu, llevat de pèrdua justificada, fins que es compleixi el termini de cinc anys, o de tres anys si es tracta de béns mobles, excepte si la seva vida útil conforme al mètode d'amortització dels admesos a l'article 11 d'aquesta Llei, que s'apliqui, fos inferior.

b) La transmissió dels elements patrimonials objecte de la reinversió abans de la finalització del termini esmentat en el paràgraf a) anterior determina la pèrdua de la deducció, excepte si l'import obtingut o el valor net comptable, si és menor, és objecte de reinversió en els termes que estableix aquest article. En aquest cas, la pèrdua del dret d'aquesta deducció es regularitza en la forma que estableix l'article 137.3 d'aquesta Llei.

9. Plans especials de reinversió.

Quan es provi que, per les seves característiques tècniques, la inversió o la seva entrada en funcionament s'ha d'efectuar necessàriament en un termini superior al que preveu l'apartat 6 d'aquest article, els subjectes passius poden presentar plans especials de reinversió. Per reglament s'estableix el procediment per a la presentació i aprovació dels plans especials de reinversió.

10. Requisits formals.

Els subjectes passius han de fer constar en la memòria dels comptes anuals l'import de la renda acollida a la deducció que preveu aquest article i la data de la reinversió. La menció esmentada s'ha de fer mentre no es compleixi el termini de manteniment a què es refereix l'apartat 8 d'aquest article.

11. Els percentatges de deducció del 12 i 17 per cent que estableix l'apartat 1 d'aquest article són, respectivament, del 14,5 i 19,5 per cent, sigui quin sigui el període impositiu en què es practiqui la deducció, per a les rendes integrades en la base imposable dels períodes impositius iniciats dins l'any 2007.

12. Si es tracta de rendes integrades en la base imposable de períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2007, la deducció per reinversió es regula pel que estableix l'article 42 segons la redacció vigent al 31 de desembre de 2006, sigui quin sigui el període en què es practiqui la deducció.»

23. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegeix una disposició transitòria vint-i-cinquena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-cinquena. *Deducció per reinversió de beneficis extraordinaris.*

El que disposa l'últim paràgraf de l'apartat 3 de l'article 42 d'aquesta Llei no és aplicable a les reinversions realitzades en els períodes impositius iniciats dins de 2007, sigui quin sigui el període impositiu en què es practiqui la correcció de valor.»

Disposició final tercera. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.*

1. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegeix una disposició adicional segona al text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició adicional segona. *Tipus de gravamen.*

1. El tipus de gravamen del 35 per cent que estableixen l'apartat 1 de l'article 19 i l'apartat 1, 2a regla, de l'article 38 d'aquesta Llei, és el:

32,5 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

30 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

2. El tipus de gravamen del 40 per cent que estableix l'apartat 1 de l'article 19 d'aquesta Llei, és el:

37,5 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

35 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.»

2. Es fa una nova redacció de l'article 14 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Rendes exemptes.*

1. N'estan exemptes les rendes següents:

a) Les rendes que esmenta l'article 7 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, llevat de les que esmenta la

lletra y), percebudes per persones físiques, així com les pensions assistencials per ancianitat reconegudes a l'empara del Reial decret 728/1993, de 14 de maig, pel qual s'estableixen pensions assistencials per ancianitat a favor dels emigrants espanyols.

b) Les beques i altres quantitats percebudes per persones físiques, satisfetes per les administracions públiques, en virtut d'acords i convenis internacionals de cooperació cultural, educativa i científica o en virtut del pla anual de cooperació internacional aprovat en Consell de Ministres.

c) Els interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis a què es refereix l'article 23.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, així com els guanys patrimonials derivats de béns mobles, obtinguts sense mediació d'establiment permanent, per residents en un altre Estat membre de la Unió Europea o per establiments permanents dels esmentats residents situats en un altre Estat membre de la Unió Europea.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als guanys patrimonials derivats de la transmissió d'accions, participacions o altres drets en una entitat en els casos següents:

1r Quan l'actiu de l'entitat esmentada consisteixi principalment, directament o indirectament, en béns immobles situats en territori espanyol.

2n Quan, en algun moment, durant el període de 12 mesos precedent a la transmissió, el contribuent hagi participat, directament o indirectament, en almenys el 25 per 100 del capital o patrimoni de l'esmentada entitat.

d) Els rendiments derivats del deute públic, obtinguts sense mediació d'establiment permanent a Espanya.

e) Les rendes derivades de valors emesos a Espanya per persones físiques o entitats no residents sense mediació d'establiment permanent, sigui quin sigui el lloc de residència de les institucions financeres que actuïn com agents de pagament o intercedeixin en l'emissió o transmissió dels valors.

No obstant això, quan el titular dels valors sigui un establiment permanent en el territori espanyol, les rendes a què es refereix el paràgraf anterior queden subjectes a aquest impost i, si s'escau, al sistema de retenció a compte, que ha de practicar la institució financera resident que actuï com a dipositària dels valors.

f) Els rendiments dels comptes de no residents, que se satisfacin a contribuents per aquest impost, llevat que el pagament s'efectuï a un establiment permanent situat en el territori espanyol, pel Banc d'Espanya, o per les entitats registrades a què es refereix la normativa de transaccions econòmiques amb l'exterior.

g) Les rendes obtingudes en el territori espanyol, sense mediació d'establiment permanent en aquest, procedents de l'arrendament, cessió, o transmissió de contenidors o de vaixells i aeronaus sense dotació, utilitzats en la navegació marítima o aèria internacional.

h) Els beneficis distribuïts per les societats filials residents en el territori espanyol a les seves societats matrius residents en altres estats membres de la Unió Europea o als establiments permanents d'aquestes últimes situats en altres estats membres, quan hi concorrin els requisits següents:

1r Que les dues societats estiguin subjectes i no exemptes a algun dels tributs que graven els beneficis de les entitats jurídiques en els estats membres de la Unió Europea, esmentats a l'article 2.c) de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents i els establiments permanents estiguin subjectes i no exemptes a imposició a l'Estat on estiguin situats.

2n Que la distribució del benefici no sigui conseqüència de la liquidació de la societat filial.

3r Que les dues societats revesteixin alguna de les formes que preveu l'annex de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents, modificada per la Directiva 2003/123/CE del Consell, de 22 de desembre de 2003.

Té la consideració de societat matriu l'entitat que tingui en el capital d'una altra societat una participació directa com a mínim del 20 per cent. Aquesta última entitat té la consideració de societat filial. El percentatge esmentat és el 15 per cent a partir de l'1 de gener de 2007 i el 10 per cent a partir de l'1 de gener de 2009.

Aquesta participació s'ha d'haver mantingut de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si hi manca, que es mantingui durant el temps que sigui necessari per completar un any. En aquest últim cas, la quota tributària ingressada s'ha de retornar una vegada complet el termini esmentat.

La residència es determina d'acord amb la legislació de l'Estat membre que correspongui, sense perjudici del que estableixen els convenis per evitar la doble imposició.

No obstant el que s'ha previst abans, el ministre d'Economia i Hisenda pot declarar, a condició de reciprocitat, que el que estableix aquesta lletra h) sigui aplicable a les societats filials que revesteixin una forma jurídica diferent de les que preveu l'annex de la directiva i els dividendes distribuïts a una societat matriu que posseeixi en el capital d'una societat filial resident a Espanya una participació directa de com a mínim el 10 per cent, sempre que es compleixin les restants condicions que estableix aquesta lletra h).

El que estableix aquesta lletra h) no és aplicable quan la majoria dels drets de vot de la societat matriu estiguin en possessió, directament o indirectament, de persones físiques o jurídiques que no resideixin en estats membres de la Unió Europea, excepte quan aquella efectuï efectivament una activitat empresarial directament relacionada amb l'activitat empresarial desenvolupada per la societat filial o tingui per objecte la direcció i gestió de la societat filial mitjançant l'adequada organització de mitjans materials i personals o provi que s'ha constituït per motius econòmics vàlids i no per gaudir indirectament del règim que preveu aquesta lletra h).

i) Les rendes derivades de les transmissions de valors o el reemborsament de participacions en fons d'inversió realitzats en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, obtingudes per persones físiques o entitats no residents sense mediació d'establiment permanent en el territori espanyol, que siguin residents en un Estat que tingui subscrit amb Espanya un conveni per evitar la doble imposició amb clàusula d'intercanvi d'informació.

j) Els dividendes i les participacions en beneficis a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei 35/2006, de l'impost sobre la

renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, obtinguts sense mediació d'establiment permanent, per persones físiques residents en un altre Estat membre de la Unió Europea o en països o territoris amb què hi hagi un efectiu intercanvi d'informació tributària d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei 36/2006, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, amb el límit de 1.000 euros, que és aplicable sobre tots els rendiments obtinguts durant l'any natural.

2. En cap cas és aplicable el que disposen les lletres c), d), i) i j) de l'apartat anterior als rendiments i guanys patrimonials obtinguts a través dels països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals.

Tampoc és aplicable el que preveu la lletra h) de l'apartat anterior quan la societat matriu tingui la seva residència fiscal en un país o territori considerat paradís fiscal, o l'establiment permanent hi estigui situat.

3. El ministre d'Economia i Hisenda pot declarar, a condició de reciprocitat, l'exempció dels rendiments corresponents a entitats de navegació marítima o aèria residents a l'estranger els vaixells o aeronaus de les quals toquin el territori espanyol, encara que hi tinguin consignataris o agents.»

3. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 19 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«2. A més a més, quan les rendes obtingudes per establiments permanents d'entitats no residents es transfereixin a l'estranger, és exigible una imposició complementària al tipus de gravamen del 18 per cent sobre les quanties transferides amb càrrec a les rendes de l'establiment permanent, inclosos els pagaments a què fa referència l'article 18.1.a), que no hagin estat despeses deduïbles als efectes de fixació de la base imposable de l'establiment permanent.

La declaració i ingrés de l'esmentada imposició complementària s'ha d'efectuar en la forma i els terminis establerts per a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.»

4. Es fa una nova redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 25 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«1. La quota tributària s'obté aplicant a la base imposable determinada conforme a l'article anterior els tipus de gravamen següents:

- a) Amb caràcter general, el 24 per cent.
- b) Les pensions i altres prestacions similars percebudes per persones físiques no residents en el territori espanyol, sigui quina sigui la persona que hagi generat el dret a la seva percepció, han de ser gravades d'acord amb l'escala següent:

Import anual pensió fins a Euros	Quota Euros	Resta pensió fins a Euros	Tipus aplicable Percentatge
0	0	12.000	8
12.000	960	6.700	30
18.700	2.970	D'ara endavant	40

c) Els rendiments del treball de persones físiques no residents en el territori espanyol, sempre que no siguin contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques, que prestin els seus serveis en missions diplomàtiques i representacions consulars d'Espanya a l'estranger, quan no sigui procedent l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en què Espanya sigui part, es graven al 8 per cent.

d) Quan es tracti de rendiments derivats d'operacions de reassegurança, l'1,5 per cent.

e) El 4 per cent en el cas d'entitats de navegació marítima o aèria residents a l'estranger, els vaixells o aeronaus de les quals toquin territori espanyol.

f) El 18 per cent quan es tracti de:

1r Dividends i altres rendiments derivats de la participació en els fons propis d'una entitat.

2n Interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis.

3r Guanys patrimonials que es posin de manifest en ocasió de transmissions d'elements patrimonials.

g) Els rendiments del treball percebuts per persones físiques no residents en el territori espanyol en virtut d'un contracte de durada determinada per a treballadors estrangers de temporada, d'acord amb el que estableix la normativa laboral, es graven al tipus del 2 per cent.

h) El tipus de gravamen aplicable als cànon o regalies satisfets per una societat resident en el territori espanyol o per un establiment permanent situat en aquest d'una societat resident en un altre Estat membre de la Unió Europea a una societat resident en un altre Estat membre o a un establiment permanent situat en un altre Estat membre d'una societat resident d'un Estat membre és del 10 per cent quan concorrin els requisits següents:

1r Que les dues societats estiguin subjectes i no exemptes a algun dels tributs que esmenta l'article 3.a).iii) de la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a un règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànon efectuat entre societats associades de diferents estats membres.

2n Que les dues societats revesteixin alguna de les formes que preveu l'annex de la Directiva 2003/49/CE.

3r Que les dues societats siguin residents fiscals en la Unió Europea i que, als efectes d'un conveni per evitar la doble imposició sobre la renda conclòs amb un tercer Estat, no es considerin residents d'aquest tercer Estat.

4t Que les dues societats siguin associades. A aquests efectes, dues societats es consideren associades quan una posseeixi en el capital de l'altra una participació directa almenys del 25 per cent, o una tercera posseeixi en el capital de cadascuna d'aquestes una participació directa almenys del 25 per cent.

La participació esmentada s'ha d'haver mantingut de forma ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què s'hagi satisfet el pagament del rendiment o, si no, s'ha de mantenir durant el temps que sigui necessari per completar un any.

5è Que, si s'escau, aquestes quantitats siguin deduïbles per a l'establiment permanent que satisfà els rendiments a l'Estat en què estigui situat.

6è Que la societat que rebí aquests pagaments ho faci en el seu propi benefici i no com a mera intermediària o agent autoritzat d'una altra persona o

societat i que, si es tracta d'un establiment permanent, les quantitats que rebí estiguin efectivament relacionades amb la seva activitat i constitueixin un ingrés computable als efectes de la determinació de la seva base imposable a l'estat en què estigui situat.

El que estableix aquest paràgraf h) no és aplicable quan la majoria dels drets de vot de la societat perceptora dels rendiments es posseeixi, directament o indirectament, per persones físiques o jurídiques que no resideixin en estats membres de la Unió Europea, excepte quan aquella provi que s'ha constituït per motius econòmics vàlids i no per gaudir indegudament del règim que preveu aquest paràgraf h).

2. Si es tracta de transmissions de béns immobles situats en el territori espanyol per contribuents que actuïn sense establiment permanent, l'adquirent està obligat a retenir i ingressar el 3 per cent, o a efectuar l'ingrés a compte corresponent, de la contraprestació acordada, en concepte de pagament a compte de l'impost corresponent a aquells.

No correspon l'ingrés a compte a què es refereix aquest apartat en els casos d'aportació de béns immobles, en la constitució o augment de capitals de societats residents en el territori espanyol.

Sense perjudici de les sancions que puguin correspondre per la infracció en què s'hagi incorregut, si la retenció o l'ingrés a compte no s'han ingressat, els béns transmesos queden afectes al pagament de l'import que sigui més baix entre l'esmentada retenció o ingrés a compte i l'impost corresponent.»

5. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 31 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«4. No correspon practicar retenció o ingrés a compte respecte de:

a) Les rendes que estiguin exemptes en virtut del que disposa l'article 14 o en un conveni per evitar la doble imposició que sigui aplicable, sense perjudici de l'obligació de declarar que preveu l'apartat 5 d'aquest article.

No obstant això, sí que hi ha l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte respecte de les rendes a què es refereix la lletra j) de l'apartat 1 de l'article 14.

b) El rendiment derivat de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, o de la reducció de capital. Per reglament es pot establir l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte en aquests supòsits.

c) Les rendes satisfetes o abonades a contribuents per aquest impost sense establiment permanent, quan s'acrediti el pagament de l'impost o la procedència d'exempció.

d) Les rendes a què es refereix l'article 118.1.c) del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

e) Les rendes que s'estableixin per reglament.»

6. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queda redactat en els termes següents:

«1. Componen la renda imputable a l'establiment permanent els conceptes següents:

a) Els rendiments de les activitats o explotacions econòmiques desenvolupades per l'esmentat establiment permanent.

b) Els rendiments derivats d'elements patrimonials afectes a l'establiment permanent.

c) Els guanys o les pèrdues patrimonials derivades dels elements patrimonials afectes a l'establiment permanent.

Es consideren elements patrimonials afectes a l'establiment permanent els vinculats funcionalment a l'exercici de l'activitat que constitueix el seu objecte.

Els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat només es consideren elements patrimonials afectes a l'establiment permanent quan aquest sigui una sucursal registrada en el Registre mercantil i es compleixin els requisits establerts per reglament.

A aquests efectes, es consideren elements patrimonials afectes els transmesos dins els tres períodes impositius següents al de la desafectació.»

7. Es fa una nova redacció de la disposició transitòria única del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, que queda redactada en els termes següents:

«Única. *Disposicions transitòries del text refós de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.*

1. Les disposicions transitòries segona, cinquena, novena i desena del text refós de l'impost sobre la renda de les persones físiques aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, són aplicables als contribuents sense establiment permanent que siguin persones físiques.

2. Les modificacions efectuades en les disposicions transitòries cinquena i novena del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques per la disposició final primera de la Llei 35/2006, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, només tenen efectes en l'impost sobre la renda de no residents des de la data d'entrada en vigor de la disposició esmentada.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.*

1. Es modifica l'article 4.cinc de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, que queda redactat de la manera següent:

«Cinc. Els drets de contingut econòmic en els instruments següents:

a) Els drets consolidats dels partícips i els drets econòmics dels beneficiaris en un pla de pensions.

b) Els drets de contingut econòmic que corresponguin a primes satisfetes en els plans de previsió assegurats definits a l'apartat 3 de l'article 51 de la Llei 35/2006, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

c) Els drets de contingut econòmic que corresponguin a aportacions realitzades pel subjecte passiu als plans de previsió social empresarial que regula l'apartat 4 de l'article 51 de la Llei 35/2006, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, incloent-hi les contribucions del prenedor.

d) Els drets de contingut econòmic derivats de les primes satisfetes pel subjecte passiu als contractes d'assegurança col·lectiva, diferents dels plans de previsió social empresarial, que instrumentin els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes que preveuen la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i la seva normativa de desplegament, així com els derivats de les primes satisfetes pels empresaris en els esmentats contractes d'assegurança col·lectiva.

e) Els drets de contingut econòmic que corresponguin a primes satisfetes a les assegurances privades que cobreixin la dependència definits a l'apartat 5 de l'article 51 de la Llei 35/2006, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.»

2. Es modifica l'article 4.vuit.dos de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. La plena propietat, la nua propietat i el dret d'usdefruit vitalici sobre les participacions en entitats, amb cotització o sense en mercats organitzats, sempre que hi concorrin les següents condicions:

a) Que l'entitat, sigui o no societària, no tingui per activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari. S'entén que una entitat gestiona un patrimoni mobiliari o immobiliari i que, per tant, no realitza una activitat econòmica quan hi concorre, durant més de 90 dies de l'exercici social, qualsevol de les condicions següents:

Que més de la meitat del seu actiu estigui constituït per valors o

Que més de la meitat del seu actiu no estigui afecte a activitats econòmiques.

Als efectes previstos en aquesta lletra:

Per determinar si existeix activitat econòmica o si un element patrimonial hi està afecte, cal atènyer-se al que disposa l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Tant el valor de l'actiu com el dels elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques és el que es dedueixi de la comptabilitat, sempre que aquesta reflecteixi fidelment la vertadera situació patrimonial de la societat.

Als efectes de determinar la part de l'actiu que està constituïda per valors o elements patrimonials no afectes:

1r No es computen els valors següents:

Els posseïts per donar compliment a obligacions legals i reglamentàries.

Els que incorporin drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establertes com a conseqüència del desplegament d'activitats econòmiques.

Els posseïts per societats de valors com a conseqüència de l'exercici de l'activitat constitutiva del seu objecte.

Els que atorguin, almenys, el cinc per cent dels drets de vot i es posseïxin amb la finalitat de dirigir i gestionar la participació sempre que, a aquests efectes, es disposi de la corresponent organització de mitjans materials i personals, i l'entitat participada no estigui compresa en aquesta lletra.

2n No es computen com a valors ni com a elements no afectes a activitats econòmiques aquells el preu d'adquisició dels quals no superi l'import dels

beneficis no distribuïts obtinguts per l'entitat, sempre que els beneficis esmentats provinguin de la realització d'activitats econòmiques, amb el límit de l'import dels beneficis obtinguts tant en el mateix any com en els últims 10 anys anteriors. A aquests efectes, s'assimilen als beneficis procedents d'activitats econòmiques els dividendes que corresponguin dels valors a què es refereix l'últim incís del paràgraf anterior, quan els ingressos obtinguts per l'entitat participada procedeixin, almenys en el 90 per cent, de la realització d'activitats econòmiques.

b) Que la participació del subjecte passiu en el capital de l'entitat sigui almenys del 5 per 100 computat de forma individual, o del 20 per 100 conjuntament amb el seu cònjuge, ascendents, descendents o col·laterals de segon grau, ja tingui el seu origen el parentiu en la consanguinitat, en l'afinitat o en l'adopció.

c) Que el subjecte passiu exerceixi efectivament funcions de direcció a l'entitat, i percebi per això una remuneració que representi més del 50 per 100 de la totalitat dels rendiments empresarials, professionals i de treball personal.

A efectes del càlcul anterior, no es computen entre els rendiments empresarials, professionals i de treball personal, els rendiments de l'activitat empresarial a què es refereix el número u d'aquest apartat.

Quan la participació en l'entitat sigui conjunta amb alguna o algunes persones a les quals es refereix la lletra anterior, les funcions de direcció i les remuneracions que en deriven s'han de complir com a mínim en una de les persones del grup de parentiu, sense perjudici que totes tinguin dret a l'exempció.

L'exempció només assoleix el valor de les participacions, determinat conforme a les regles que s'estableixen en l'article 16.u d'aquesta Llei, en la part que correspongui a la proporció existent entre els actius necessaris per a l'exercici de l'activitat empresarial o professional, minorats en l'import dels deutes que en deriven, i el valor del patrimoni net de l'entitat, i s'apliquen aquestes mateixes regles en la valoració de les participacions d'entitats participades per determinar el valor de les de la seva entitat tenidora.»

3. Es modifica l'article 31 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni, que queda redactat de la manera següent:

«Article 31. *Límit de la quota íntegra.*

U. La quota íntegra d'aquest impost conjuntament amb les quotes de l'impost sobre la renda de les persones físiques no pot excedir, per als subjectes passius sotmesos a l'impost per obligació personal, el 60 per 100 de la suma de les bases imposables d'aquest últim. A aquests efectes:

a) No s'ha de tenir en compte la part de la base imposable de l'estalvi derivada de guanys i pèrdues patrimonials que correspongui al saldo positiu de les obtingudes per les transmissions d'elements patrimonials adquirits o de millores que s'hi hagin efectuat amb més d'un any d'antelació a la data de transmissió, ni la part de les quotes íntegres de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponents a l'esmentada part de la base imposable de l'estalvi.

S'ha de sumar a la base imposable de l'estalvi l'import dels dividendes i participacions en beneficis a què es refereix la lletra a) de l'apartat 6 de la disposició transitòria vint-i-dosena del text refós de la Llei

de l'impost sobre societats aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

b) No s'ha de tenir en compte la part de l'impost sobre patrimoni que correspongui a elements patrimonials que, per la seva naturalesa o destí, no siguin susceptibles de produir els rendiments gravats per la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

c) En el supòsit que la suma de les dues quotes superi el límit anterior, es redueix la quota de l'impost sobre patrimoni fins a assolir el límit indicat, sense que la reducció pugui excedir el 80 per 100.

Dos. Quan els components d'una unitat familiar hagin optat per la tributació conjunta en l'impost sobre la renda de les persones físiques, el límit de les quotes íntegres conjuntes de l'impost esmentat i de la de l'impost sobre patrimoni, es calcula acumulant les quotes íntegres meritades per aquells en aquest últim tribut. Si s'escau, la reducció que correspongui practicar es prorrateja entre els subjectes passius en proporció a les seves respectives quotes íntegres en l'impost sobre patrimoni, sense perjudici del que disposa l'apartat anterior.»

Disposició final cinquena. *Modificació del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

1. Es modifica l'apartat 3 de l'article 5 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les aportacions anuals màximes als plans de pensions que regula aquesta Llei s'han d'adequar al següent:

a) El total de les aportacions i contribucions empresarials anuals màximes als plans de pensions que regula aquesta Llei no pot excedir els 10.000 euros. No obstant això, en el cas de partícips més grans de 50 anys, la quantia anterior és de 12.500 euros.

b) El límit establert en el paràgraf a) anterior s'aplica individualment a cada partípic integrat en la unitat familiar.

c) Excepcionalment, l'empresa promotora pot efectuar aportacions a un pla de pensions d'ocupació del qual sigui promotor quan sigui necessari per garantir les prestacions en curs o els drets dels partícips de plans que incloguin règims de prestació definida per a la jubilació i s'hagi posat de manifest, a través de les revisions actuàries, l'existència d'un dèficit en el pla de pensions.»

2. Es modifica l'apartat 5 de l'article 8 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«5. Les dates i modalitats de percepció de les prestacions les han de fixar lliurement el partípic o el beneficiari, en els termes que per reglament es determinin, i amb les limitacions que, si s'escau, s'estableixin en les especificacions dels plans.»

3. Es modifica l'apartat 6 de l'article 8 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«6. Les contingències per les quals se satisfan les prestacions anteriors poden ser:

a) Jubilació: per a la determinació d'aquesta contingència cal atènyer-se al que preveu el règim de Seguretat Social corresponent.

Quan no sigui possible l'accés d'un partípic a la jubilació, la contingència s'entén produïda a partir de l'edat ordinària de jubilació en el règim general de la Seguretat Social, en el moment en què el partípic no exerceixi o hagi cessat en l'activitat laboral o professional, i no estigui cotitzant per a la contingència de jubilació per a cap règim de la Seguretat Social. No obstant això, pot anticipar-se la percepció de la prestació corresponent a partir dels seixanta anys, en els termes que s'estableixin per reglament.

Els plans de pensions poden preveure el pagament de la prestació corresponent a la jubilació en cas que el partípic, sigui quina sigui la seva edat, extingeixi la seva relació laboral i passi a situació legal de desocupació a conseqüència d'expedient de regulació d'ocupació aprovat per l'autoritat laboral. Per reglament es poden establir condicions per al manteniment o la represa de les aportacions a plans de pensions en aquest supòsit.

A partir de l'accés a la jubilació, el partípic pot seguir efectuant aportacions al pla de pensions. No obstant això, una vegada iniciat el cobrament de la prestació de jubilació o el cobrament anticipat de la prestació corresponent a jubilació, les aportacions només es poden destinar a les contingències de mort i dependència. El mateix règim s'aplica quan no sigui possible l'accés a la jubilació, a les aportacions que es realitzin a partir de l'edat ordinària de jubilació. Per reglament es poden establir les condicions sota les quals es poden reprendre les aportacions per a jubilació amb motiu de l'alta posterior en un règim de Seguretat Social per exercici o represa d'activitat.

El que disposa aquest paràgraf a) s'entén sense perjudici de les aportacions a favor de beneficiaris que efectuïn els promotors dels plans de pensions del sistema d'ocupació a l'empara del que preveu l'apartat 3 de l'article 5 d'aquesta Llei.

b) Incapacitat laboral total i permanent per a la professió habitual o absoluta i permanent per a qualsevol feina, i la gran invalidesa, determinades conforme al règim corresponent de Seguretat Social.

Per reglament es pot regular el destí de les aportacions per a contingències susceptibles d'esdevenir-se en les persones incloses en les situacions esmentades.

c) Mort del partípic o beneficiari, que pot generar dret a prestacions de viduïtat, orfandat o a favor d'altres hereus o persones designades.

d) Dependència severa o gran dependència del partípic regulada a la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

Als efectes del que preveu la disposició addicional primera d'aquesta Llei, les contingències que s'han d'instrumentar en les condicions establertes són les de jubilació, incapacitat, mort i dependència que preveuen respectivament els paràgrafs a), b), c) i d) anteriors.

Els compromisos assumits per les empreses amb els treballadors que extingeixin la seva relació laboral amb l'empresa i passin a situació legal de desocupació a conseqüència d'un expedient de regulació d'ocupació, que consisteixen en el pagament de prestacions abans de la jubilació, poden ser objecte d'instrumentació, amb caràcter voluntari, d'acord amb el règim que preveu la disposició addicional primera d'aquesta Llei, cas en què s'han de sotmetre a la normativa financera i fiscal derivada d'aquesta.»

4. Es modifica l'apartat 4 de l'article 36 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que queda redactat de la manera següent:

«4. La inobservança pel partícip del límit d'aportació que preveu l'apartat 3 de l'article 5, llevat que l'excés d'aquest límit sigui retirat abans del dia 30 de juny de l'any següent, és sancionada amb una multa equivalent al 50 per 100 de l'excés esmentat, sense perjudici de la retirada immediata de l'esmentat excés del pla o plans de pensions corresponents. Aquesta sanció s'imposa, en tot cas, a qui realitzi l'aportació, sigui o no partícip, si bé el partícip queda exonerat quan s'hagi realitzat sense el seu coneixement.»

5. Es modifica la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera. *Protecció dels compromisos per pensions amb els treballadors.*

Els compromisos per pensions assumits per les empreses, incloent-hi les prestacions causades, s'han d'instrumentar, des del moment en què s'iniciï la meritació del seu cost, mitjançant contractes d'assegurances, inclosos els plans de previsió social empresarials, a través de la formalització d'un pla de pensions o diversos d'aquests instruments. Una vegada instrumentats, l'obligació i la responsabilitat de les empreses pels compromisos esmentats per pensions se circumscriuen exclusivament a les assumides en els dits contractes d'assegurances i plans de pensions.

A aquests efectes, s'entenen per compromisos per pensions els derivats d'obligacions legals o contractuals de l'empresari amb el personal de l'empresa i vinculats a les contingències que estableix l'apartat 6 de l'article 8. Aquestes pensions poden revestir les formes que estableix l'apartat 5 de l'article 8 i comprenen tota prestació que es destini a la cobertura de tals compromisos, sigui quina sigui la seva denominació.

Tenen la consideració d'empreses no només les persones físiques i jurídiques, sinó també les comunitats de béns i altres entitats que, tot i que no tenen personalitat jurídica, són susceptibles d'assumir amb els seus treballadors els compromisos descrits.

Perquè els contractes d'assegurança puguin servir a la finalitat indicada en el paràgraf primer han de satisfer els requisits següents:

a) Revestir la forma d'assegurança col·lectiva sobre la vida o pla de previsió social empresarial, en què la condició d'assegurats correspon al treballador i la de beneficiari a les persones a favor de les quals es generin les pensions segons els compromisos assumits.

b) En els contractes esmentats no és aplicable el que disposen els articles 97 i 99 de la Llei de contracte d'assegurança.

c) Els drets de rescate i reducció del prenedor només es poden exercir per tal de mantenir en la pòlissa l'adequada cobertura dels seus compromisos per pensions vigents en cada moment o als exclusius efectes de la integració dels compromisos coberts en la pòlissa esmentada en un altre contracte d'assegurança, en un pla de previsió social empresarial o en un pla de pensions. En aquest últim cas, la nova asseguradora o el pla de pensions

assumeix la cobertura total dels referits compromisos per pensions.

d) S'han d'individualitzar les inversions corresponents a cada pòlissa en els termes que s'estableixin per reglament.

e) La quantia del dret de rescate no pot ser inferior al valor de realització dels actius que representin la inversió de les provisions tècniques corresponents. Si hi ha dèficit en la cobertura de les provisions esmentades, aquest dèficit no és repercutible en el dret de rescate, llevat dels casos que per reglament es determinin. L'import del rescate ha de ser abonat directament a la nova asseguradora o al fons de pensions en què s'integri el nou pla de pensions.

És admissible que el pagament del valor del rescate s'efectuï mitjançant el traspàs dels actius, net de les despeses que calen per efectuar els corresponents canvis de titularitat.

En els contractes d'assegurança les primes dels quals hagin estat imputades als subjectes als quals es vinculin els compromisos per pensions s'han de preveure, d'acord amb les condicions pactades en el compromís, els drets econòmics dels subjectes en els casos en què es produeixi la cessació de la relació laboral prèvia a l'esdeveniment de les contingències previstes en aquesta normativa o es modifiqui el compromís per pensions vinculat als subjectes esmentats.

Per reglament s'han de fixar les condicions que han de complir els contractes d'assegurança a què es refereix aquesta disposició, inclosos els instrumentats entre les mutualitats de previsió social i els seus mutualistes en la seva condició de prenedors de l'assegurança o assegurats. En tot cas, les condicions que s'estableixin per reglament han de ser homogènies, actuarialment i finançament amb les normes aplicables als compromisos per pensions formalitzats mitjançant plans de pensions.

L'efectivitat dels compromisos per pensions i del cobrament de les prestacions causades estan condicionats a la seva formalització en els instruments referits en el paràgraf primer. En tot cas, l'incompliment per l'empresa de l'obligació d'instrumentar els compromisos per pensions assumits constitueix infracció en matèria laboral de caràcter molt greu, en els termes que preveu el Text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

En cap cas és admissible la cobertura d'aquests compromisos mitjançant la dotació per part de l'empresari de fons interns, o instruments similars, que suposin el manteniment per part d'aquest de la titularitat dels recursos constituïts.»

6. Es modifica la disposició addicional quarta del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarta. *Plans de pensions i mutualitats de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.*

Es poden fer aportacions a plans de pensions a favor de persones amb un grau de minusvalidesa física o sensorial igual o superior al 65 per 100, psíquica igual o superior al 33 per 100, així com de persones amb discapacitat que tinguin una incapacitat declarada judicialment amb independència del

seu grau. Els és aplicable el règim financer dels plans de pensions amb les especialitats següents:

1. Poden efectuar aportacions al pla de pensions tant la mateixa persona amb discapacitat participi com les persones que hi tinguin una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, així com el cònjuge o aquells que els tinguin a càrrec seu en règim de tutela o acolliment. En aquests últims supòsits, les persones amb discapacitat han de ser designades beneficiàries de manera única i irrevocable per a qualsevol contingència. No obstant això, la contingència de mort de la persona amb discapacitat pot generar dret a prestacions de viduïtat, orfandat o a favor dels qui hagin realitzat aportacions al pla de pensions de la persona amb discapacitat en proporció a l'aportació d'aquests.

2. Com a límit màxim de les aportacions, als efectes del que preveu l'apartat 3 de l'article 5 d'aquesta Llei, s'apliquen les quanties següents:

a) Les aportacions anuals màximes realitzades per les persones amb discapacitat participis no poden excedir la quantitat de 24.250 euros.

b) Les aportacions anuals màximes realitzades per cada participi a favor de persones amb discapacitat lligades per relació de parentiu no poden excedir la quantitat de 10.000 euros.

c) Les aportacions anuals màximes a plans de pensions realitzades a favor d'una persona amb discapacitat, incloent-hi les seves pròpies aportacions, no poden excedir la quantitat de 24.250 euros.

La inobservança d'aquests límits d'aportació és objecte de la sanció que preveu l'apartat 4 de l'article 36 d'aquesta Llei. A aquests efectes, quan concorrin diverses aportacions a favor de la persona amb discapacitat, s'entén que el límit de 24.250 euros es cobreix, primer, amb les aportacions de la mateixa persona amb discapacitat, i quan aquestes no superin el límit esmentat, amb les restants aportacions, en proporció a la seva quantia.

L'acceptació d'aportacions a un pla de pensions a nom d'un mateix beneficiari amb discapacitat, per damunt del límit de 24.250 euros anuals, té la consideració d'infracció molt greu, en els termes que preveu el paràgraf n) de l'apartat 3 de l'article 35 d'aquesta Llei.

3. Les prestacions del pla de pensions han de ser en forma de renda, llevat que, per circumstàncies excepcionals, i en els termes i condicions que s'estableixin per reglament, es puguin percebre en forma de capital.

4. Per reglament es poden establir especificacions en relació amb les contingències per les quals es poden satisfer les prestacions, a què es refereix l'apartat 6 de l'article 8 d'aquesta Llei.

5. Per reglament es determinen els supòsits en què es poden fer efectius els drets consolidats en el pla de pensions per part de les persones amb discapacitat, d'acord amb el que preveu l'apartat 8 de l'article 8 d'aquesta Llei.

6. El règim que regula aquesta disposició addicional és aplicable a les aportacions i prestacions realitzades o percebudes de mutualitats de previsió social, de plans de previsió social, de plans de previsió assegurats, plans de previsió social empresarial i assegurances que cobreixin exclusivament el risc de gran dependència conforme al que disposa la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència a favor de persones amb discapacitat que compleixin els requisits

que preveuen els apartats anteriors i els que s'estableixin per reglament. Els límits establerts són conjunts per a tots els sistemes de previsió social en la disposició d'aquestes a favor de persones amb discapacitat que compleixin els requisits que preveuen els apartats anteriors.»

7. Es modifica la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tercera. Aplicació del règim sancionador.

El règim sancionador en matèria d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions que regula aquesta Llei és aplicable a les infraccions que hi estan tipificades comeses a partir de 10 de novembre de 1995.»

8. S'afegeix un nou paràgraf a la disposició final segona del Text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, amb la redacció següent:

«Les Corts Generals i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes poden promoure i realitzar aportacions a plans de pensions del sistema d'ocupació, així com a contractes d'assegurança col·lectiva dels que regula la disposició addicional primera d'aquesta Llei, en què es poden incorporar com a participis i assegurats els membres de les respectives cambres. A aquests efectes, la promoció d'un pla de pensions d'ocupació per als membres esmentats es pot realitzar, si s'escau, com a excepció del que estableix l'article 4.1.a) d'aquesta Llei sobre promoció d'un únic pla d'ocupació per a cada promotor.»

Disposició final sisena. *Habilitació per a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar, de conformitat amb el que preveu l'apartat 7 de l'article 134 de la Constitució espanyola:

a) L'escala i els tipus de l'impost i les deduccions en la quota.

b) Els altres límits quantitius i percentatges fixos que estableix aquesta Llei.

Disposició final setena. *Habilitació normativa.*

El Govern ha de dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final vuitena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 2007. No obstant això, les habilitacions a la Llei de pressupostos generals de l'Estat i la disposició final primera d'aquesta Llei entren en vigor l'endemà de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. A efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aquesta Llei és aplicable a les rendes obtingudes a partir de l'1 de gener de 2007 i a les que correspongui imputar a partir d'aquesta data, d'acord amb els criteris d'imputació temporal de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i

les seves normes de desplegament, Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries i del Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de novembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI DE TREBALL I AFERS SOCIALS

20765 *ORDRE TAS/3623/2006, de 28 de novembre, per la qual es regulen les activitats preventives en l'àmbit de la Seguretat Social i el finançament de la Fundació per a la Prevenció de Riscos Laborals. («BOE» 285, de 29-11-2006.)*

La prevenció dels riscos professionals es preveu en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, des d'una doble perspectiva:

D'una banda, l'article 68.2.b) de l'esmentat text legal encomana a les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social «la realització d'activitats de prevenció, recuperació i altres previstes en aquesta Llei», com a part del contingut que comprèn la col·laboració d'aquestes entitats en la gestió de la Seguretat Social.

Aquesta previsió legal ha tingut reflex en el Reglament sobre col·laboració de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1993/1995, de 7 de desembre, l'article 13.1 del qual estableix que les mútues poden dur a terme activitats per a la prevenció dels accidents de treball i malalties professionals a favor de les empreses associades i els seus treballadors dependents, i dels treballadors per compte propi adherits que tinguin cobertes aquestes contingències, en els termes i les condicions establerts en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en el mateix Reglament i en les seves disposicions d'aplicació i desplegament. Així mateix, precisa que d'aquestes activitats, que no impliquen atribució de drets subjectius a favor dels col·lectius esmentats, en queden excloses les que els empresaris hagin d'exercir a través d'alguna de les modalitats d'organització de l'activitat preventiva per imperatiu de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

D'altra banda, al costat de les activitats preventives que han de dur a terme les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social en l'àmbit de la col·laboració en la gestió i, igualment, com a part integrant de l'acció protectora de la Seguretat Social, la prevenció dels riscos professionals també es preveu a l'article 73 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, segons el qual el 80 per cent de l'excés dels excedents anuals obtinguts per les mútues en la seva gestió, una vegada cobertes les reserves reglamentàries, s'han

d'adscriure als fins generals de prevenció i rehabilitació; prescripció que també ha tingut reflex en l'esmentat Reglament sobre col·laboració de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social, l'article 66.1 del qual reproduïx l'obligació legal de destinar als fins indicats el 80 per cent de l'excés d'excedents de la gestió, que han d'ingressar les mútues al Banc d'Espanya i en un compte especial a disposició del Ministeri de Treball i Afers Socials, el qual ha de disposar la destinació concreta que s'hagi de donar a aquests fons dins l'afectació als fins generals assenyalats i d'acord amb les altres normes legals que hi siguin aplicables.

Pel que fa a les activitats que han de dur a terme les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social en l'àmbit de la col·laboració en la gestió, aquestes activitats estan regulades, conjuntament amb les dutes a terme per les esmentades entitats com a servei de prevenció aliè, a l'Ordre de 22 d'abril de 1997, per la qual es regula el règim de funcionament de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social en l'exercici d'activitats de prevenció de riscos laborals, que ha resultat afectada pel Reial decret 688/2005, de 10 de juny, pel qual es regula el règim de funcionament de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social com a servei de prevenció aliè, coincidint amb l'any de finalització de l'últim dels plans d'activitats preventives a través dels quals les mútues duïen a terme l'activitat compresa en l'àmbit de la Seguretat Social.

Quant a la prevenció al·ludida a l'article 73 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, que s'han de desenvolupar amb càrrec al 80 per cent de l'excés d'excedents de la gestió de les mútues, l'única previsió legal sobre això apareix recollida a la Llei 31/1995, de 8 de novembre, que va establir a la disposició addicional cinquena la dotació, amb càrrec a l'esmentat excés d'excedents, d'un patrimoni destinat a finançar les activitats que ha de desenvolupar la Fundació que l'esmentada disposició addicional preveia, consistents en la promoció de la millora de les condicions de seguretat i salut en el treball, especialment a les petites empreses, a través d'accions d'informació, assistència tècnica, formació i promoció del compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals.

Esgotada la quantia total prevista a la Llei 31/1995, de 8 de novembre, per a la dotació patrimonial de la Fundació indicada, i amb la finalitat de garantir la regularitat en el compliment dels seus fins, la disposició addicional quaranta-setena de la Llei 30/2005, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2006, va modificar la disposició addicional cinquena de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, a la qual s'afegeix un nou apartat en què, amb aquesta finalitat, es preveu la possibilitat de dur a terme aportacions patrimonials a la Fundació amb càrrec al Fons de Prevenció i Rehabilitació, amb la periodicitat i en la quantia que es determinin per reglament.

En conseqüència, és necessari, d'una banda, regular els aspectes relatius a les activitats preventives que han de dur a terme les mútues en l'àmbit de la col·laboració en la gestió de la Seguretat Social i, d'altra banda, donar compliment a la previsió sobre finançament de la Fundació per a la Prevenció de Riscos Laborals que conté la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2006, i regular, alhora, la resta de les activitats que s'han de desenvolupar amb càrrec al Fons de Prevenció i Rehabilitació, de conformitat amb el que estableixen l'article 73 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social i l'article 66.1 del Reglament sobre col·laboració de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social.

La regulació de totes dues matèries, tant les activitats preventives que han de desenvolupar les mútues com les que es puguin portar a terme amb càrrec al Fons de Pre-